

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า เรื่อง “บางกอกดิสโทเปีย”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “BANGKOK DYSTOPIA”

ศิลปินพจน์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า เรื่อง “บางกอกดิสโทเปีย”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “BANGKOK DYSTOPIA”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์
การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวรามา เรื่อง “บางกอกดิสโทเปีย”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “BANGKOK DYSTOPIA”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ ๒๐/๖/๒๕๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การผลิตภาพยนตร์แนวดราม่า เรื่อง “บางกอกดิสโทเปีย” DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “BANGKOK DYSTOPIA”
ชื่อ	นายปฏิพล ทีชายุวัฒน์
รหัสนักศึกษา	56020372
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์เรื่อง “บางกอกดิสโทเปีย” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นในคืนเคอร์ฟิวคืนหนึ่งในช่วงรัฐประหารปี 2557 ซึ่งขณะนั้นข้าพเจ้ากำลังนั่งรถเมย์กลับบ้านที่พัก แต่เนื่องจากรถเมย์จำเป็นต้องหยุดให้บริการเร็วกว่าเวลาปกติส่งผลให้ข้าพเจ้าถูกปล่อยลง กลางทาง ณ จุดที่ไม่คุ้นเคย ท่ามกลางบรรยากาศที่เงียบสงัด ทำให้เห็นความผิดปกติของบ้านเมืองและตระหนักถึงความไม่แน่นอนในชีวิตที่มีผลมาจากความไร้เสถียรภาพของประเทศ และเริ่มตั้งคำถามกับตัวเองว่า “หากคืนนี้เรากลับไม่ได้จริงๆ เรา จะทำอย่างไร...” “แล้วผู้คนที่ต้องใช้ชีวิตในยามค่าคืน พวกเขาจะทำอย่างไร...” ข้าพเจ้าเริ่มค้นคว้าข้อมูลและศึกษาการเมืองและประวัติ ศาสตร์ของประเทศ โดยผสมกับความทรงจำของข้าพเจ้า

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการบินทึกและแสดงทัศนะของข้าพเจ้าต่อสถานการณ์การเมืองที่เกิดขึ้น ที่ใช้วิธีเล่าเรื่องแบบภาพยนตร์กึ่งสารคดีผ่านเรื่องราวของ นีตเด็กหนุ่มมัธยมปลายที่มีปัญหาเกี่ยวกับพ่อและต้องการประท้วงด้วยการกลับบ้านช้า และหญิงสาวโสเภณีที่มีอยู่ในช่วงอึดตัวกับความสัมพันธ์ของเธอกับแฟนหนุ่ม ทั้งคู่บังเอิญถูกปล่อยลงจากรถเมย์กลางทาง เพราะเป็นช่วงเวลาเคอร์ฟิวและมีเหตุให้ทั้งคู่ต้องเดินทางกลับบ้านด้วยกัน ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าผ่านมุมมองของตัวละครเด็กมัธยมที่ได้เข้าใจความหมายบางอย่างของชีวิต ผ่านการเดินทางทางกลับบ้านในคืนเคอร์ฟิว

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ คุณหญิง ศรีชาว
ขอขอบคุณ คุณณัฐดนัย นาคสุวรรณ
ขอขอบคุณ คุณศศิรัตน์ มหรรษกุล

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อ.....	ก
	กิตติกรรมประกาศ.....	ข
	สารบัญ.....	ค
	สารบัญภาพประกอบ.....	ช
	สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
	ขอบเขตของโครงการ.....	2
	ลักษณะของโครงการ.....	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
	การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล.....	2
	ขั้นตอนการเขียนบท.....	3
	ขั้นตอนการเตรียมก่อนถ่ายทำ.....	3
	การถ่ายทำ.....	3
	หลังการถ่ายทำ.....	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
	การค้นคว้าหาข้อมูล.....	4
	การวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่ใช้อ้างอิงในการเล่าเรื่อง.....	5
	ภาพยนตร์เรื่อง The Shelter (2014).....	5
	ภาพยนตร์เรื่อง Summer Palace (2006).....	6
	ภาพยนตร์เรื่อง Millennium Mambo (2001).....	8

บทที่	หน้า
3	บทภาพยนตร์..... 10
	แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์..... 10
	ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์..... 10
	ประเด็น (Theme)..... 10
	พล็อต (Plot)..... 10
	โครงเรื่อง (Treatment) 11
	การค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนาตัวละคร..... 12
	บทสัมภาษณ์(บางส่วน)จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์โสเภณี..... 13
	วิเคราะห์การสร้างตัวละคร..... 14
	ลักษณะทางกายภาพ (Physic aspect)..... 15
	ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect)..... 15
	ลักษณะทางสังคม (Social aspect)..... 16
	การสำรวจสถานที่ (Research location)..... 16
	จุดยืนรอรถเมล์..... 17
	รถเมล์..... 18
	ป้ายรถเมล์..... 19
	ที่นอนโฮมเลส..... 20
	บรรยากาศ..... 21
	หมู่บ้าน..... 24
	สรุปการลงพื้นที่..... 25
	บทภาพยนตร์ (Screenplay) 26
	บทภาพยนตร์ ร่างแรก..... 28
	การปรับปรุงบทภาพยนตร์..... 42
	บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์..... 43
4	ขั้นตอนการเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น (Pre-Production)..... 64
	การคัดเลือกนักแสดง..... 64
	บทบาทที่ต้องการ..... 64
	วิธีการคัดเลือกนักแสดง..... 64
	เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)..... 64

บทที่	หน้า
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (Costume).....	68
การกำกับศิลป์ (Production Design).....	72
การออกแบบฉาก.....	72
อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties).....	74
สถานที่ถ่ายทำ (Location).....	75
รถเมลล์สาธารณะ.....	75
ป้ายรถเมลล์ที่รถเมลล์ไปจอด.....	76
ป้ายรถเมลล์ที่เดินไปนั่งรอรถ.....	77
ที่นอนโฮมเลส.....	78
จุดที่เจอกับทหาร.....	79
สถานที่ที่ใช้เปิดตัวละครนางเอก.....	80
ถนน.....	81
ชุมชน.....	82
บ้านแจ๊ค.....	83
สถานที่ที่ตัวละครเดินมาเจอซากนกพิราบตาย.....	85
การวางแผนและการประสานงาน.....	86
กำหนดวันถ่าย.....	87
5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น (Production).....	93
การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ.....	93
อุปกรณ์บันทึกภาพ.....	93
อุปกรณ์บันทึกเสียง.....	93
มุมกล้องและขนาดภาพ.....	57
การถ่ายทำ.....	95
การกำกับการแสดง.....	95
การลำดับการแสดง.....	95
Block shot.....	96
สรุปการถ่ายทำ.....	97

บทที่	หน้า
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น(Post-Production)..... 98
	การตัดต่อหลังและการลำดับเรื่อง (Editing)..... 98
	เทคนิคการตัดต่อแบบกระโดด (Jump cut)..... 99
	การตัดต่อแบบหยาบ (Rough cut)..... 99
	ปัญหาในการตัดต่อในแต่ละซีเควิน..... 100
	การตัดต่อแบบสมบรูณ์ (Fine cut)..... 104
	การเกลี่ยสีของภาพ(Color Grading)..... 111
	เสียงในภาพยนตร์(Sound)..... 112
	โปสเตอร์(Poster)..... 112
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ..... 113
	บทสรุป..... 113
	ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์..... 114
	แนวทางการแก้ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์..... 114
	ปัญหาด้านบทภาพยนตร์..... 114
	แนวทางการแก้ปัญหาด้านบทภาพยนตร์..... 115
	ปัญหางบประมาณ..... 115
	แนวทางการแก้ปัญหาด้านงบประมาณ..... 115
	ข้อเสนอแนะ..... 115
	บรรณานุกรม..... 116
	ประวัติผู้วิจัย..... 117

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง The Shelter.....	5
2.2	โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Summer Palace.....	7
2.3	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Summer Palace.....	8
2.4	โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Millennium Mambo.....	9
3.1	ภาพใส่เกณีนีรอบวงเวียน 22.....	12
3.2	ภาพวิถีชีวิตของใส่เกณีนีรอบวงเวียน 22.....	14
3.3	ภาพแผนที่ที่ใช้ในการสำรวจพื้นที่.....	16
3.4-3.5	ภาพบรรยากาศรอบถนนราชดำเนินกลาง.....	17
3.6-3.7	ภาพบรรยากาศบนรถเมล์.....	18
3.8	ป้ายรถเมล์บริเวณถนนประชาธิปไตย.....	19
3.9	ป้ายรถเมล์บริเวณถนนผดุงกรุงเกษม.....	19
3.10	ป้ายรถเมล์บริเวณถนนดุสิต.....	19
3.11	ภาพศาลาบริเวณถนนผดุงกรุงเกษม.....	20
3.12	ภาพถนนริมคลองผดุงกรุงเกษม.....	20
3.13-3.14	ภาพบรรยากาศบริเวณถนนผดุงกรุงเกษม.....	20
3.15-3.17	ภาพบรรยากาศจุดเชื่อมต่อของถนนราชดำเนิน.....	20
3.18-3.20	ภาพบรรยากาศรอบบริเวณสะพานม้ชิวานรังสรรค์.....	21
3.21	ภาพบรรยากาศบริเวณแยกถนนประชาธิปไตยกับถนนดินสอ.....	22
3.22	ภาพบรรยากาศบริเวณถนนประชาธิปไตย.....	22
3.23	ภาพบรรยากาศบริเวณถนนวิสุทธิกษัตรีย์.....	22
3.24-3.26	ภาพชุมชนวิสุทธิกษัตรีย์.....	23
3.27-3.28	ภาพชุมชนรอบกรุง.....	24
4.1-4.3	ภาพการฝึกซ้อมการแสดงตามบทภาพยนตร์.....	67
4.4	การออกแบบเครื่องแต่งกายของฝัน.....	68
4.5	ตัวอย่างการแต่งกายของใส่เกณีนีรอบวงเวียน22.....	69

ภาพที่		หน้า
4.6	การออกแบบเครื่องแต่งกายของนို့ต.....	69
4.7	ภาพ Fitting ฝืน.....	70
4.8	ภาพ Fitting นို့ต.....	70
4.9	ภาพการแต่งกายของตัวละคร.....	71
4.10	รอยไกร้ฉนฝมของตัวละครนို့ต.....	71
4.11	Reference คุปรกรณ์ประกอบจากโฮมเลส.....	73
4.12	ภาพตัวอย่างฉากโฮมเลสในภาพยนตร์.....	73
4.13	บริเวณที่จะใช้ถ่ายจากเปิดฉนวนงเอก.....	74
4.14	ภาพที่ม้งานกำลังเซ้ทฉากขยะ.....	74
4.15	ฉากเปิดฉนวนงเอกในภาพยนตร์.....	75
4.16	ฉากนกงพึรฉบ (Mock up).....	75
4.17	รถเมล์ที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	76
4.18	ภาพฉากเปิดเรื่องบนรถเมล์.....	76
4.19	ป้ายรถเมล์บริเวณถนนผดงกรุงเกษม.....	77
4.20	ฉากที่ตัวละครโดน่ไล่ลงจากรถเมล์.....	77
4.21	ป้ายรถเมล์บริเวณถนนประชารีปไต้ย.....	78
4.22	ฉากที่ตัวละครกำลังยืนรอรถเมล์.....	78
4.23	ศาลาที่ใช้เป็นพื้นฉนของโฮมเลส.....	79
4.24	ฉากที่มีโฮมเลสฉนอยู่.....	79
4.25	บริเวณก้าแพงหน้ากระทรวงศึกษารีการ.....	80
4.26	ฉากที่ตัวละครนို့ตเดินเข้าไปขอความช่วยเหลือจากทหาร.....	80
4.27	สถานที่ที่ใช้เปิดตัวละครนางเอก.....	81
4.28	ฉากเปิดฉนวนงเอก.....	81
4.29	ฉากที่ตัวละครเดินหนีออกจากทหาร.....	82
4.30	ฉากที่ตัวละครเดินหารรถ.....	82
4.31	ชุมชนรอบกรุง.....	83
4.32	ฉากที่ตัวละครเดินคุยกัน่ในชุมชน.....	83
4.33	บ้านที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	84
4.34	ฉากที่ฝืนกำลังถูกพึแจ้คแล้วโลมอยู่ในบ้าน.....	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.35	บ้านที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	85
4.36	ฉากที่ตัวละครนั่งคุยกันหน้าบ้าน.....	85
4.37	แยกถนนวิสุทธิกษัตริย์.....	86
4.38-4.41	ฉากที่ตัวละครเดินมาเจอซากนกพิราบตาย.....	86
4.42	ภาพฉากที่1 ไปถึง ฉากที่2 สถานการณ์โดนไล่ลงจากรถเมล์.....	87
5.1	อุปกรณ์บันทึกภาพ Sony a7s mark ii.....	88
5.2	เครื่องบันทึกเสียง.....	88
5.3	ไวเลส(Wireless).....	88
5.4	ไมค์บูม (Microphone Boom).....	89
5.5	บรรยากาศกองถ่าย.....	93
5.6	บรรยากาศกองถ่าย.....	94
6.1	การจัดเก็บไฟล์.....	95
6.2	ภาพตัวอย่างการตัดต่อแบบ Jump cut.....	96
6.3	ภาพการตัดต่อบนโปรแกรม Adobe premier Pro CC.....	96
6.4	ตัวอย่างภาพก่อนและหลังการเกลี่ยสี.....	101
6.5	ตัวอย่างภาพก่อนและหลังการเกลี่ยสี.....	101
6.6	โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่องบางกอกดีสโทเปีย(Bangkok Dystopia).....	102
6.7	โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่องบางกอกดีสโทเปีย(Bangkok Dystopia).....	102
7.1	เงาร่มไม้ที่สะท้อนลงบนเดินท์.....	110

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	Casting Sheet 1 “น็อต” นายชาเม็ย หนูนอนันต์.....	65
4.2	Casting Sheet 3 “ฝัน” นางสาวมัชฌิมา วชิรโกเมน.....	66
4.3	การวางแผนและการประสานงาน (Break down).....	86
4.4	Breakdown “คิวที่1”	87
4.5	Breakdown “คิวที่2”	88
4.6	Breakdown “คิวที่3”	89
4.7	Breakdown “คิวที่4”	90
4.8	Breakdown “คิวที่5”	91
4.9	Breakdown “คิวที่6”	92

ญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องจากปี พ.ศ. 2557 ประเทศไทยมีการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองในนาม “คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.)” ที่สืบเนื่องมาจากความขัดแย้งทางการเมือง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนไทยทุกคน อย่างไรก็ตามการชุมนุมขยายใหญ่ขึ้น มีประชาชนจำนวนมากเข้าร่วมกับกลุ่ม กปปส. จนรัฐบาลไม่สามารถควบคุมได้ ส่งผลให้ในวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 กองทัพในนาม “คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)” เขามารัฐประหารและประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน (เคอร์ฟิว) เพื่อควบคุมสถานการณ์ให้กลับไปสู่สถานการณ์ปกติอย่างรวดเร็ว

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาบางส่วนอ้างอิงมาจากประสบการณ์จริงของข้าพเจ้าที่เกิดขึ้นในคืนเคอร์ฟิวที่ข้าพเจ้าได้เดินทางไปดูภาพยนตร์ในงานเทศกาลหนึ่งย่านธนบุรี ซึ่งในวันนั้นข้าพเจ้า ละเลยไม่ได้เผื่อเวลาในการเดินทางกลับ จนเวลาล่วงเลยไปจนงานเลิก ซึ่งตรงกับช่วงเวลาเคอร์ฟิวพอดี ด้วยระยะทางที่ไกลกับช่วงเวลาที่ยังเคอร์ฟิวจึงไม่มีรถแท็กซี่คืนไหนรับ ข้าพเจ้าพยายามหาหนทางที่จะกลับให้ได้เลยตัดสินใจขอรถแท็กซี่ไปลงบริเวณที่ใกล้บ้านที่สุดแต่จู่ๆรถแท็กซี่ก็จอดปล่อยข้าพเจ้าลงกลางทางในจุดที่ไม่คุ้นชิน ท่ามกลางบรรยากาศที่เงียบสงบ ความมืดปกคลุมของบ้านเมืองทำให้ข้าพเจ้าคิดทบทวนถึงการวนลูบของความขัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชีวิตของข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนถูกผูกติดกับการเมือง และข้าพเจ้าได้คิดต่อยอดไปถึงเรื่องราวส่วนตัวของข้าพเจ้าเองในช่วงวัยมัธยมปลายที่ข้าพเจ้ากับพ่อมีปัญหากันโดยมีสาเหตุมาจากความขัดแย้งในครอบครัว ครอบครัวที่เราเชื่อมั่นว่าเป็นเพียงหน่วยเล็กๆหน่วยหนึ่งของประเทศแต่ก็ถูกการเมืองครอบงำอีกที เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงสรุปไต่เต้าได้ว่า “เรื่องส่วนตัวเป็นเรื่องของการเมือง¹”

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอเรื่องราวของเด็กหนุ่มมัธยมปลายที่มีปัญหากับพ่อและต้องการประท้วงด้วยการกลับบ้านช้า กับหญิงสาวโสเภณีที่มีอยู่ในช่วงอึดอัดกับความสัมพันธ์ของเธอกับแฟนหนุ่ม ทั้งคู่บังเอิญถูกปล่อยลงจากรถแท็กซี่กลางทางเพราะเป็นช่วงเวลาเคอร์ฟิวและมีเหตุให้ทั้งคู่ต้องเดินทางกลับบ้านด้วยกัน ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าผ่านมุมมองของตัวละครเด็กมัธยมที่ได้เข้าใจความหมายบางอย่างของชีวิตผ่านการเดินทางกลับบ้านในคืนเคอร์ฟิว

¹ เคนเนธ มิน็อก, การเมือง: ความรู้ฉบับพกพา, แปลโดย กษิร ชีพเป็นสุข, พิมพ์ครั้งที่ 1, (กรุงเทพมหานคร : โอเพ่นเวิลด์ส, 2559), 20.

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้นำเอาความรู้จากการฝึกฝนและศึกษาทักษะทางด้านการผลิตภาพยนตร์ ตั้งแต่กระบวนการก่อนผลิต ขั้นตอนผลิตและหลังการผลิต เพื่อนำมามาประยุกต์และปรับใช้กับงานของข้าพเจ้าให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทุกครั้งที่ข้าพเจ้าเปิดดูก็จะทบทวนได้ว่าในช่วงหนึ่งข้าพเจ้าเคยคิดเห็นและมุมมองกับการเมืองเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)
2. เพื่อถ่ายทอดทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อสถานการณ์บ้านเมือง

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 25-30 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง Sony A7R Mark II ในอัตราส่วนขนาดภาพ 4:3 บันทึกเสียงภาษาไทย/subtitle English

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวดราม่าเกี่ยวกับเด็กผู้ชายวัยมัธยมปลายที่มาเรียนวาดรูปในเมือง กับโสเภณีที่กำลังกลับบ้านหลังเลิกงาน ทั้งคู่โคจรได้ลงจากรถเมล์สายหนึ่งและพยายามหาทางกลับบ้านในคืนที่ประเทศมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน(เคอร์ฟิว) ภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านตัวละครเด็กผู้ชายและสถานที่ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเมือง เช่น สะพานมัฆวานรังสรรค์ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาภาพยนตร์ "The Shelter" เพื่อศึกษาวิธีเล่าเรื่อง
2. ศึกษาภาพยนตร์ "Summer Palace" เพื่อศึกษาวิธีเล่าเรื่อง
3. ศึกษาภาพยนตร์ "Millennium Mambo" เพื่อศึกษาการกำกับการแสดง

ขั้นตอนการเขียนบท

1. เรียบเรียงเรื่องราวจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า
2. การค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนาตัวละคร
3. ลงสำรวจสถานที่เพื่อนำมาพัฒนาบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

1. หานักแสดงที่มีลักษณะตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
2. คัดเลือกนักแสดงและ Workshop
3. สรุปลสถานที่ที่ใช้ในเรื่อง
4. ออกแบบเครื่องแต่งกายและออกแบบฉากถ่ายทำ
5. จัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก
6. วางกำหนดการถ่ายทำ
7. ลงสถานที่เพื่อ Block Shot
8. เตรียมทีมงานและอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับถ่ายทำ

การถ่ายทำ

1. ควบคุมการถ่ายทำเพื่อให้ได้ภาพและอารมณ์ตามที่ต้องการ

หลังการถ่ายทำ

1. ตัดต่อแบบหยาบ (Rough cut)
2. หาเทคนิคในการตัดต่อ
3. ตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Fine cut)
4. แก้ปัญหาต่างๆด้านเสียงในภาพยนตร์
5. ปรับแต่งสีของเรื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เข้าใจกระบวนการสร้างภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)
2. ได้เข้าใจในทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อสถานการณ์บ้านเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การค้นคว้าและการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

เรื่องที่ข้าพเจ้านำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์เป็นเรื่องราวที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ประสพการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้าในปี พ.ศ. 2557 ซึ่งในขณะนั้นประเทศไทยมีการรัฐประหารครั้งที่ 13 และมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน(เคอร์ฟิว) ซึ่งในวันนั้นข้าพเจ้าได้เดินทางเข้าไปในเมือง และไม่สามารถกลับได้ทันเวลาที่หุ้ม จึงประสบกับปัญหาในการหารถกลับที่พักไม่ได้รวมถึง เหตุการณ์ที่โดนรถเมล์ปล่อยลงกลางทาง ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ข้อมูลจากความจริงบางส่วนมา ดัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ และเลือกที่จะศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเล่าเรื่องและการ ลงพื้นที่เพื่อที่จะนำมาพัฒนาบทภาพยนตร์และพัฒนาตัวละครใส่ภณที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมา

ข้อมูลการศึกษาเหล่านี้ถูกเรียบเรียงออกมาให้เกิดความกระชับและการสื่อสารให้เข้าใจ ได้ง่ายข้อมูลส่วนใหญ่จะใช้ในการศึกษาการเล่าเรื่องโดยในบทนี้ได้ให้ความสำคัญกับการ วิเคราะห์ภาพยนตร์ที่ใช้อ้างอิงในการเล่าเรื่อง

การวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่ใช้อ้างอิงในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง The Shelter (2014)

ผู้กำกับ : Paul Bettany

ความยาว : 105 นาที

ประเภท : Drama

ภาษา : อังกฤษ

เรื่องย่อ

ฮาน่าเพิ่งเสียสามีไปทำให้เธอสติแตกถึงครอบครัวทิ้งลูกและหันมาพึ่งยาเสพติด เธอตัดสินใจหนีปัญหาต่างๆโดยการหนีออกจากบ้านที่ฝรั่งเศสเพื่อจะมาฆ่าตัวตายที่นิวยอร์ก ฮาน่าได้รับความช่วยเหลือจากธาทิเยชชายโสมเลิศที่เพิ่งเสียลูกและเมียไป ทั้งคู่ประสบกับปัญหาในชีวิตเหมือนกัน ด้วยความใกล้ชิดทำให้ทั้งคู่ตกหลุมรักซึ่งกันและกันและพยายามดิ้นรนในการสร้างชีวิตใหม่ ชีวิตพวกเขา กำลังจะดีขึ้นกระทั่งวันหนึ่งธาทิเยชเกิดป่วยหนักทำให้เธอต้องกลับไปขอความช่วยเหลือจากครอบครัวที่หนีมา แต่ไม่มีใครสนับสนุนเธอจึงเลือกหนทางโดยแอบธาทิเยชไปขายตัวให้กับขามเพื่อจะเอาเงินมาซื้อยารักษาตัวและซื้อตัวกลับบ้าน แต่ธาทิเยชจับได้ในขณะเธอกำลังมีเซ็กซ์กับขามอยู่ด้วยความโกรธธาทิเยชพลาดทำร้ายขามจนเสียชีวิต ธาทิเยชไม่สามารถหนีไปไหนได้จึงยอมป่วยตายและปล่อยให้ฮาน่ากลับบ้านไปเริ่มต้นชีวิตใหม่

ภาพที่ 2.1 โปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง The shelter

ที่มา : The shelter Poster[ออนไลน์], สืบค้น 7 มิถุนายน 2560

เข้าถึงได้จาก <http://www.preining.info/blog/wp-content/uploads/2014/12/theshelters.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการเลือกใช้ตัวละครที่น่าสนใจ นางเอกเป็นคนฝรั่งเศสที่มีชีวิตอยู่ในครอบครัวที่ดีมีฐานะ กับพระเอกชายผิวสีที่ดำรงชีพเป็นโฮมเลสอยู่ในเมืองนิวยอร์กซิตี้ การสร้างตัวละครทั้งสองตัวให้มีความขัดแย้งกัน เมื่อนำมาจับคู่กันก็จะช่วยสร้างให้เรื่องน่าสนใจขึ้นและสามารถเสียดสีในเรื่องชนชั้นและความไม่เท่าเทียมของความเป็นมนุษย์ได้เป็นอย่างดี จุดที่ข้าพเจ้าสนใจในภาพยนตร์เรื่องนี้คือการพัฒนาตัวละครที่มีความแตกต่างกันให้ ต้องมาใช้ชีวิตร่วมกันโดยการสร้างปมปัญหาให้ตัวละครมีบาดแผลจากบางสิ่งบางอย่าง นางเอกเพิ่งสูญเสียสามีไปจากเหตุการณ์ทางการเมือง และพระเอกที่เพิ่งสูญเสียลูกเมียไปจากการเป็นลูกหลงโดนมาเพียฆ่าผิดตัว

ตัวละครสองตัวอยู่ในสภาวะที่แห้วงั่ว ชาติที่เพิ่งและกำลังโหยหาบางสิ่งบางอย่าง จากชื่อเรื่อง The shelter ที่แปลว่า [n] ที่กำบัง, ที่หลบ, ที่พักอาศัย ซึ่งตัวละครต้องการที่จะหาที่หลบซ่อนจากปัญหาที่พวกเขาเจอและสิ่งนี้ทำให้ตัวละครสองตัวจึงสามารถพัฒนาความสัมพันธ์กันได้อย่างรวดเร็ว

ภาพยนตร์เรื่อง Summer Palace (2006)

ผู้กำกับ : Ye Lou

ความยาว : 2 ชั่วโมง 38 นาที

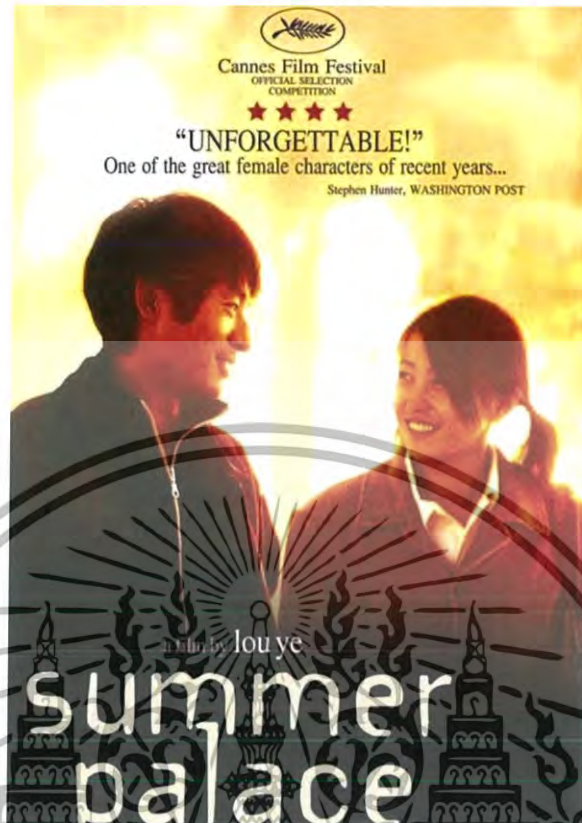
ประเภท : Drama, Romance

ภาษา : จีน

เรื่องย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง Summer Palace เป็นเรื่องราวของอวิ๋นหญิงสาวชนบทที่มาเรียนมหาวิทยาลัยปักกิ่ง และบรรดาเพื่อนชายหญิงของเธอ ที่ความสัมพันธ์ได้นำไปสู่ความรัก ความเศร้า เช็กสและความตาย อวิ๋นได้พบกับ โจวเหว่ย เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย ทั้งคู่มีชีวิตรักร่วมกัน แต่ในที่สุดทั้งสองก็เลิกากัน ทั้งๆที่ทั้งคู่ยังคงมีเยื่อใยกันอยู่ท่ามกลางสถานการณ์นองเลือดที่ จตุรัสเทียนอันเหมิน เปรียบเสมือนจุดเปลี่ยนของทั้งสองที่ต่างแยกย้ายจากกันไปไกล แสนไกลโจวเหว่ยเดินทางไปต่างประเทศ ส่วนอวิ๋นออกจากมหาวิทยาลัยไปทำงานในเมืองอื่นและมีความสัมพันธ์กับชายหนุ่มหลายคนเพื่อจะลืมอดีตอันเจ็บปวดของเธอ ชีวิตของทั้งคู่เปรียบเสมือนเส้นทางที่ห่างไกลกันทุกทีแต่โจวเหว่ยก็ตัดสินใจกลับมาจีนและนัดพบกับอวิ๋น ภายใต้อาณัติความเงียบสงัดที่เปรียบเหมือนชีวิตทั้งสองที่ไม่อาจกลับมาได้เหมือนเก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Summer Palace

ที่มา : The Summer Palace Poster[ออนไลน์]. สืบค้น 7 มิถุนายน 2560

เข้าถึงได้จาก <http://www.preining.info/blog/wp-content/uploads/2014/9/the-summer-palace.jpg>

วิเคราะห์

ภาพยนตร์เรื่อง Summer Palace แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ก่อนและหลังเหตุการณ์นองเลือดที่เทียนอันเหมิน ซึ่งในขณะนั้นการปกครองของประเทศจีนเป็นแบบคอมมิวนิสต์และอยู่ในช่วงที่ประเทศเจริญก้าวหน้ามากๆ ผู้คนดูมีเสรีภาพในการใช้ชีวิต จนส่งผลให้เกิดการรวมตัวกันประท้วง ภาพยนตร์ได้เล่าเรื่องผ่านตัวละครหญิงที่ชีวิตเธอในตอนเริ่มดูดี มีอนาคต จนกระทั่งเข้ามามหาลัยที่มีความเสรี จึงทำให้เธอหลงระเหิดไปกับสิ่งยั่วยุดต่างๆ การมีเซ็กส์กันทั้งวันทั้งคืน จนสุดท้ายการเสรีที่มีมากเกินไปก็เหมือนจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างพังทลายจนทำให้เธอไม่สามารถเรียนต่อได้ ภาพยนตร์เลือกจะถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของตัวละครที่สะท้อนให้เห็นสภาพ สังคมของเมืองจีนในยุคนั้นและทัศนคติของคนจีนที่มีต่อการเมืองในช่วงนั้นได้เป็นอย่างดี

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีลักษณะโครงสร้างการเล่าเรื่องเหมือนกับเรื่องของข้าพเจ้าที่ต้องการพูดถึงเรื่องชีวิตของเด็กคนหนึ่งโดยมีสถานการณ์ทางการเมืองเป็นฉากหลังและการเลือกเล่าเรื่องการเมืองผ่านเรื่องราวส่วนตัวของตัวละครแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์ เรื่อง Summer Palace
ที่มา : The Summer Palace Poster [DVD], 2549

ภาพยนตร์เรื่อง Millennium Mambo (2001)

ผู้กำกับ : Hsiao-Hsien Hou ความยาว : 119 นาที
ประเภท : Drama, Romance ภาษา : จีน (แมนดาริน)

เรื่องย่อ

วิกกีมองย้อนไปถึงชีวิตของเธอเมื่อ 10 ปีที่แล้ว ไปตอนวัยรุ่นสมัยที่เธอใจแตกแล้วหนีมาอยู่กับแฟนหนุ่ม เขาหา ความสัมพันธ์ของทั้งคู่กำลังซบเซาเพราะเขาหาตียาอย่างหนักไม่ทำงานทำการและยังหึงหวงรุนแรง วิกกีต้องออกไปทำงานอยู่ในบาร์เพื่อเอาเงินมาใช้จ่ายสิ่งต่างๆ จนทำให้เธอได้เจอกับแจ๊ค ยาภูเขาที่เคร่งศาสนา เธอตัดสินใจเลิกเขาและมาพึ่งพิงแจ๊คแต่ความสัมพันธ์ของเธอกับแจ๊คก็ไม่ได้พัฒนาสืบหน้าไปเท่าไรเพราะจิตใจเธอยังเต็มไปดด้วยบาดแผล วิกกีตัดสินใจทิ้งทุกอย่างและกลับไปหาครอบครัวเพื่อรักษาแผลที่ติดอยู่ในใจของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 โปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง Milenium Mambo

ที่มา : Millennium mambo Poster[ออนไลน์], สืบค้น 7 มิถุนายน 2560

เข้าถึงได้จาก <http://www.preining.info/blog/wp-content/uploads/2014/12/millenniumMambo.jpg>

วิเคราะห์

ข้าพเจ้าเลือกภาพยนตร์เรื่องนี้ในการพัฒนาตัวละครฝัน ที่เรื่องภูมิหลังของตัวละครในเรื่อง ที่นางเอกวิคกี้ใจแตกและหนีมาอยู่กับแฟนหนุ่มเพียงเพราะความรัก มันทำให้เธออดทนยอมทุกอย่าง ยอมสูญเสียความเป็นตัวเอง ในเรื่องมีฉากหนึ่งที่เธอกำลังจะไปสอบจบ ม.ปลาย แต่เธอขาดช่วงไม่让她ไปสอบเพียงเพราะไม่อยากให้เธอได้ดีและจะตีจากกันไป ความสัมพันธ์ของเธอ ระหว่างทางจึงเหมือนการสร้างบาดแผลกันไปเรื่อยๆจนสุดท้ายมันกลายเป็นแผลเรื้อรัง ในช่วงหลังของเรื่องก็วิคกี้ยอมเปิดใจให้กับตัวเองและให้คนอื่นเข้ามา มันยิ่งเผยให้เห็น บาดแผลเล็กๆภาพในจิตใจของเธอชัดมากขึ้นจนสุดท้ายเธอยอมทิ้งทุกอย่างและกลับไปรักษาแผล ตัวเองในที่ของเธอ ข้าพเจ้านำลักษณะของตัวละครวิคกี้มาพัฒนาเป็นตัวละครฝัน สาวโศกเศร้าที่กำลังอยู่ในช่วงอ้อมตัวกับแฟนหนุ่มที่เป็นเด็กแว้น เธอพยายามพิสูจน์และประทวงความรักจาก แฟนหนุ่ม ด้วยการเลือกที่จะกลับไปมีเช็ทส์กับอดีตคู่นอนของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง "บางกอกดิสโทเปีย" เป็นบทภาพยนตร์ที่มีเค้าโครงเรื่องมาจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้าในช่วงเคอร์ฟิวปี 2557 และความสนใจที่อยากสร้างภาพยนตร์ที่มีบรรยากาศเป็นเมืองกรุงเทพมหานครกลางคืน

ข้าพเจ้ามีความต้องการที่จะนำเสนอภาพยนตร์เรื่องนี้แบบสัจนิยม (Realism) ถ่ายทอดบรรยากาศต่างๆ ให้ดูธรรมชาติที่สุด การเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้จึงมีหลายสิ่งให้ต้องคำนึง ต้องคิดเผื่อล่วงหน้าในการถ่ายทำ ต้องถ่ายทอดบรรยากาศให้สมจริง ตัวละครต้องพูดกันเป็นธรรมชาติ สถานที่ต้องดูแล้วเชื่อมต่อกัน และต้องคอยคำนึงถึงการถ่ายทำในระยะเวลาที่จำกัด ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะลงสำรวจสถานที่และเขียนจากสิ่งที่มีจริง และเลือกคัตนักร้องที่มีประสบการณ์บางอย่างเหมือนกันมาพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อที่จะนำไปพัฒนาตัวละครและข้อมูลบางอย่างที่ข้าพเจ้าไม่รู้ก็ใช้วิธีการค้นคว้าข้อมูลไปพร้อมๆ กัน

]

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

"ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีอะไรแน่นอน เพราะฉะนั้นเราต้องอยู่กับความไม่แน่นอนนั้นให้ได้"

พล็อต (Plot)

น้องเด็กหนุ่มมัธยมปลายที่มีปัญหาเกี่ยวกับพ่อและต้องการประท้วงด้วยการกลับบ้านช้าและหญิงสาวโสเภณีที่มีอยู่ในช่วงอิมตัวกับความสัมพันธ์ของเธอกับแฟนหนุ่ม ทั้งคู่บังเอิญถูกปล่อยลงจากรถเมล์กลางทางเพราะเป็นช่วงเวลาเคอร์ฟิวและมีเหตุให้ทั้งคู่ต้องเดินทางกลับบ้านด้วยกัน ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าผ่านมุมมองของตัวละครเด็กมัธยมที่ได้เข้าใจความหมายบางอย่างของชีวิตผ่านการเดินทางทางกลับบ้านในคืนเคอร์ฟิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงเรื่อง (Treatment)

คืนวันหนึ่งนို့ตเด็กมัธยมปลายที่มาเรียนวาดรูปอยู่ที่ย่านอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย กำลังนั่งรถเมล์กำลังกลับบ้าน จู่ๆรถเมล์ก็จอดกระทันหันลงที่ป้ายหนึ่งเพราะเป็นช่วงเวลาเคอร์ฟิว นို့ตมองดูรอบรถมีเพียงฝืนผู้หญิงคนหนึ่งกำลังคุยโทรศัพท์กับแฟนอยู่เขาเลยตัดสินใจเดินลัดเลาะไปตามทางด้วยความกล้าๆกลัวๆ ผ่านแสงไฟที่เพิ่งปิดไป เขาพยายามมองหารถและคนเพื่อขอความช่วยเหลือ จนเดินไปพบกับกับทหารอิสานนายหนึ่งกำลังคุยโทรศัพท์กับลูกเมีย นို့ตเดินเข้าไปขอความช่วยเหลือ แต่นายทหารช่วยอะไรเขาไม่ได้และจะคุมตัวเขาไปรอที่เต็นท์ทหาร ฝืนเดินลัดซอยผ่านมาเห็นพอดีจึงเดินเข้าไปช่วยนို့ต ทหารมองมาที่ฝืนด้วยสายตาดูถูกและพยายามจะพาทั้งคู่ไปรอที่เต็นท์ ฝืนไม่ยอมจนเกิดการทะเลาะกันและทำทนายทหารด้วยการ เข้าไปจับจู่ทหาร ทหารนายนี้หัวเราะในความบ้าบิ่นของเธอ ฝืนไม่พอใจจึงลากนို့ตเดินย้อนไปทางที่เดินผ่านมา ระหว่างทางฝืนพูดตำหนารวมไปถึงมีอบต่างๆด้วยความหงุดหงิด

ทั้งคู่เดินไปเรื่อยๆจนเกือบถึงแยกฯหนึ่งที่มีทหารอยู่ตรงแยก นို့ตรู้สึกสงสัยว่าทำไมทหารถึงต้องกักทางอยู่ที่สองมุม ฝืนจึงพานို့ตเดินลัดเข้ามาในซอยหมู่บ้านหนึ่ง ทั้งคู่เดินลัดเลาะตามทางจนหลงทิศหลงทางจนมาเจอสนามเด็กเล่นของหมู่บ้าน ด้วยความเหนื่อยนို့ตหลังปากพูดโทษฝืนออกมา ฝืนรู้สึกไม่พอใจจึงโทษกันไปมาสักพักหนึ่งจนนို့ตเผยความรู้สึกอัดอัดภายในใจถึงสาเหตุที่เถรเถรไม่รีบกลับบ้าน ทั้งคู่เริ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน ระหว่างคุยฝืนนึกขึ้นได้ว่ามีบ้านเพื่อนที่เธอรู้จักอยู่จึงโทรไปและชวนนို့ตไปด้วย นို့ตปฏิเสธจะรออยู่ตรงนั้นจนเข้า แต่การหลบเล้าของฝืนทำให้เขายอมไปด้วย ฝืนเลยพานို့ตเดินย้อนกลับไปทางถนนใหญ่ ลัดเลาะตามซอยจนถึงห้องเช่าของเพื่อนเธอ

ภายในห้องมีกลุ่มวัยรุ่นกำลังจับกลุ่มมั่วสุมเมายากันนို့ตเข้าไปนั่งในวงและฟังคนในวงพูดถึงวิถีชีวิตที่ไร้สาระ นို့ตรู้สึกอัดอัดจึงขอตัวลุกเดินออกมาภายนอกบ้านและสูบบุหรี่เขาได้ยินเสียงบางสิ่งบางอย่างตกลงที่พื้น เลยเดินออกไปมองยังถนนมีสาคนกพิราบตายอยู่สามตัวบนพื้น ความกลัวและความอยากรู้นို့ตจึงเดินไปตามสาคนกพิราบ เขาเริ่มรู้สึกกลัวและได้ยินเสียงคนร้องให้ก้องอยู่ในอีกซอยหนึ่ง เขาเดินตามเสียงเข้าไปภาพปรากฏตรงหน้าเป็นสาคนกพิราบตายกระจายอยู่บนพื้นและมองตรงไปเห็นทนายนายหนึ่งนั่งร้องไห้อยู่ที่โต๊ะม้าหินและนายทหารเงยหน้าขึ้นมามองเขา นို့ตรู้สึกกลัวมากจึงหันหลังมองกลับไปข้างหลังเห็นฝืนขับมอเตอร์ไซด์ผ่านซอยไป เขาเลยรีบวิ่งออกไปด้วยความกลัวภาพข้างหน้าที่เขาเห็นเริ่มมีดำมืดๆ เขารีบวิ่งหนีจนสะดุดล้มสลบไป นို့ตตื่นขึ้นมาด้วยเสียงทนายนาย หนึ่งที่มาปลุกเขา และยื่นมือมาดึงเขาลุกขึ้น แต่เวลาตอนนี้เขาเริ่มมีรถวิ่งสัญจรผ่านไปมา นို့ตลุก ขึ้นและเดินไปตามทางเห็นผู้คนใช้ชีวิตยามเช้าและยังถนนสนามหลวงและเดินไปขึ้นรถเมล์สาย 59 กลับบ้าน

การค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนาตัวละคร

พระเอก

ตัวละครหลักของข้าพเจ้ามีอยู่ 2 ตัวละคร คือตัวละครเด็กมัธยมปลายกับโสเภณี ซึ่งตัวละครเด็กมัธยมเป็นตัวแทนของข้าพเจ้าจึงเลือกดึงลักษณะของตัวละคร กระบวนการคิด และการแสดงออกมาจากตัวข้าพเจ้าเอง แต่ความต้องการของข้าพเจ้าที่อยากนำเสนอภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นแบบสัจนิยม(Realism) และคำนึงถึงข้อจำกัดของเวลาในการถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงเลือกหานักแสดงที่มีประสบการณ์บางอย่างที่เหมือนกับข้าพเจ้า และนักแสดงที่ได้คือนายชามิย์ หนูนอนันต์ มาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันและนำข้อมูลที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนกันไปพัฒนาบทภาพยนตร์

นางเอก

ส่วนตัวละครโสเภณี เป็นตัวละครที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น จึงเลือกใช้วิธีการลงพื้นที่ไปสัมภาษณ์โสเภณีจริงๆ ที่บริเวณวงเวียน 22 และนำข้อมูลมาพัฒนาตัวละครเพื่อให้สมจริงยิ่งขึ้น เนื่องจากพี่ปลา(ผู้ให้สัมภาษณ์) ไม่สะดวกใจในการบันทึกภาพ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้วิธีการอัดเสียงเพียงอย่างเดียว ลักษณะทางกายภาพของพี่ปลา ส่วนสูงประมาณ 165 ซม. หุ่นดี ผิวขาว ผมดำ ยาว อายุประมาณ 35 ปี มาทำอาชีพขายบริการตั้งแต่อายุ 18 ปี ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 2 ชั่วโมง สถานที่สัมภาษณ์ห้องในโรงแรมจังหวัดเล็กๆห้องหนึ่ง

ภาพที่ 3.1 ภาพวิถีชีวิตของการขายบริการรอบวงเวียน 22

ที่มา Laura Burnip, Inside the seedy world of Bangkok's brothels[ออนไลน์], สืบค้น 6 มิถุนายน 2560

เข้าถึงได้จาก <https://www.thesun.co.uk/news/3188707/bangkok-brothels-ladyboys-thai-boxing>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ญาติเห็นาเบเซบระเฮชันด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสัมภาษณ์(บางส่วน)จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์โสเภณีวันที่ 10 มกราคม 2560

ข้าพเจ้า : ปกติพี่คิดเป็นเรทค่าตัวเท่าไรครับ

พี่ปลา : พี่คิดเรทตั้งแต่ 500 - 1,000 บาท พี่คิดตามลักษณะของลูกค้าอะ

ข้าพเจ้า : แล้วถ้านับเป็นเดือนนี้เท่าไรครับ

พี่ปลา : ก็ได้ตกเดือนละ 40,000 - 50,000 บาทนะ

ข้าพเจ้า : แล้วการขายแต่ละครั้งพี่มีข้อจำกัดอะไรบ้างครับ

พี่ปลา : กฎ คือ ไม่สอด ใส่ถุงยางหมด รวมถึงเวลาไม้คกก็ต้องใส่ถุงยางด้วย

ข้าพเจ้า : แล้วพี่ต้องพกอุปกรณ์อะไรบ้างมั๊ยครับ

พี่ปลา : พกสิ พี่ก็ต้องเสปตัวเองเหมือนกัน อุปกรณ์ที่พี่พกส่วนตัว คือ สารหล่อลื่น, ถุงยาง

ข้าพเจ้า : พี่พอเล่าประสบการณ์จากการขายได้มั๊ยครับ

พี่ปลา : สิ่งพี่ที่เกลียดมาก คือ เขาๆอยู่แถวถอดถุงยาง กับทำร้ายร่างกาย พอพี่เจอพี่จะหยุดแล้ว กลับเลยนะ

ข้าพเจ้า : แล้วมีครั้งที่พี่หนีออกไม่ได้ต้องฝืนใจมั๊ยครับ

พี่ปลา : เดียวนี้โรงแรมเขามีกฎหมายห้ามลือคประตุ พี่มีอะไรเขาจะได้ช่วยพี่

ข้าพเจ้า : ผมขอถามรายละเอียดการขายแต่ละครั้งหน่อยครับ

พี่ปลา : อ้อ ก็ข้อครึ่งหนึ่งครึ่งชั่วโมง จะได้ถุงยาง 1 อันที่แถมจากโรงแรม ที่เราได้มาเมื่อไหร่แหละ ถุงยาง 1 ถุง ก็คือ 1 รอบแหละแค่นั้นเดียว

ข้าพเจ้า : เคยมีคนมาซื้อแต่ไม่ได้มีเช็กกันมั๊ยครับ

พี่ปลา : มีนะ เคยมีเกดคนไทยนี่แหละ เขามาซื้อเราเขาบอกเหงาหาเพื่อนเที่ยว เขาก็พอเราไปกินร้านอาหารริมเจ้าพระยา ดีเลยนะ

ข้าพเจ้า : แล้วพี่มีมุมมองยังไงกับการขายบริการครับ

พี่ปลา : พี่ว่ามันไม่ได้เสียหายอะไรนะ แถมยังได้เงินต้ออีก มีคนชอบมองว่าอาชีพเราไร้ค่า ทำตัวง่าย แต่เขาลืมคิดไปว่าจริงๆยากมากนะ ต้องเสียเงินมานอนกับคนที่ไม่รู้จัก

ข้าพเจ้า : แล้วในวันหนึ่งพี่ขายได้น้อยสุดและมากที่สุดเท่าไรครับ

พี่ปลา : จริงๆรายได้ขั้นต่ำพี่วันละ 5,000 เลยนะ บางวันถ้าขยันมากได้วันละเกือบ 20,000 บาท ที่

นี้เขาขายกันทั้งวันทั้งคืนตอนกลางวันจะยากหน่อยเพราะร้านค้าตึกแถวเขาเปิดกันพี่ก็มาขึ้นแอบ

ขาย แต่ตอนกลางคืนจะเป็นที่รู้จัก พี่หกลมโยน ก็ถือเก้าอี้กันมานั่งเรียกลูกค้าแล้ว

ข้าพเจ้า : แล้วพี่มีทริคมั๊ยครับ เอาไว้เรียกลูกค้า

พี่ปลา : ก็ยิ้มๆ ร่างกายสะอาด เทคแคร์เขาเยอะๆ ถ้าใครที่ถูกใจเราก็มีทริปให้อีกนะ

ข้าพเจ้า : แล้วพี่พอเล่าได้มั๊ยครับว่าลักษณะที่พี่พักอยู่แบบไหนยังไง

พี่ปลา : พี่พักอยู่คอนโด (อพาร์ทเมนต์) กับลูกสาว คนแถวคอนโดยังไม่รู้เลยว่ามาขาย เพราะพี่ขายเฉพาะเช้าถึงเย็นแล้วก็กลับบ้าน คนแถวห้องเขาคิดว่าพี่ทำงานออฟฟิศเพราะเลิกงานเป็นเวลาทุกวัน (หัวเราะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้า : แล้วพี่คิดยังไงกับการเมืองบ้างครับ

พี่ปลา : ไม่ชอบเผด็จการ เพราะมันจะทำให้เราจน พี่ชอบเศรษฐกิจช่วงยิ่งลักษณ์กับทักษิณมากกว่า

ข้าพเจ้า : แล้วเวลารว่างพี่ทำอะไรครับ

พี่ปลา : พี่หรอ ก็เขาวัด เห็นอย่างนี้พี่ชอบทำบุญนะ ในห้องนอนมีแท่นบูชาเต็มเลย พี่บูชาพระพิฆเนศ เนี่ยคนบูชาพระพิฆเนศก็ต้องเนื้อตัวสะอาด

จากการสัมภาษณ์พี่ปลาทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจความคิดและวิถีชีวิตของโสเภณีมากขึ้นและสามารถนำมาพัฒนาบทภาพยนตร์ เพิ่มรายละเอียดของการเป็นโสเภณีให้สมจริงมากขึ้น เช่น แนวความคิด อุปกรณ์ที่เขาพก และแนวคิดบางอย่างที่เอาไปใช้ในการคุยกับนักแสดงให้เข้าใจตัวละครมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3.2 ภาพวิถีชีวิตของการขายบริการอบวงเวียน 22

ที่มา Laura Burnip, Inside the seedy world of Bangkok's brothels [ออนไลน์], สืบค้น 6 มิถุนายน 2560
เข้าถึงได้จาก <https://www.thesun.co.uk/news/3188707/bangkok-brothels-ladyboys-thai-boxing>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การสร้างตัวละคร

ลักษณะทางกายภาพ (Physic aspect)

นို့ด (พระเอก) - เด็กนักเรียน ม.5 ที่เป็นคนกรุงเทพฯชนชั้นกลาง อายุ 17 ปี ส่วนสูง 165-170 ซม. สีผิวแทน บุคลิกภาพสมส่วน ทรงผมสกินเฮดแบบยาว (มีรอยแหงงโดนครูก้อนผม) บุคลิกการเดิน จะเดินช้าและไม่ชอบมองแบบสบตาใครนานๆ

ฝืน (นางเอก) - หญิงสาวขายบริการวัย 27 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ส่วนสูง 165-170 ซม. ผมสีดํายาว ผิวสีแทน มีรอยสักยันต์ที่ตรงไหล่ บุคลิกเป็นคนมั่นใจในตัวเองสูง กระฉับกระเฉง และมีความหยิ่งทะนง ลักษณะคูมีเสน่ห์

ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect)

นို့ด (พระเอก) - นို့ดถูกเลี้ยงดูแบบทำอะไรด้วยตัวเอง จะไปเรียนพิเศษหรือไปเที่ยวก็ให้นั่งเมล์ไปเองให้เรียนรู้ ตื่นรนด้วยตัวเองเหมือนพ่อกับแม่ในวัยเด็ก นို့ดจึงมีลักษณะนิสัยที่หัวออยากรู้อยากลอง การทำอะไร ด้วยตัวเองบ่อยๆ มันทำให้เขาเป็นคนที่มีความมั่นใจและตัดสินใจสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง จนกลายเป็นคนที่ลึกๆมีอีโก้และเชื่อความคิดตัวเองเป็นหลัก นို့ดเป็นคนเก็บความรู้สึกเอาไว้เอาไว้คนเดียว มีอะไรในใจ ไม่ค่อยแสดงออกมา มักจะเก็บเอาไว้กับตัวเอง นို့ดจึงเป็นคนไม่ค่อยพูดมาก และบางทีไม่ค่อยมีความ มั่นใจในตัวเอง ปมปัญหาในใจของนို့ดคือเขากำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่ติดเพื่อนติดแฟนจนเขาไม่สนใจพ่อของตัวเองที่แก่และกำลังป่วยหนัก จนวันหนึ่งที่พ่อประสบอุบัติเหตุตกบันไดบ้านทำให้หัวใจวายฉับพลันเสียชีวิตกระทันหัน ทำให้เขารู้สึกผิดต่อตัวเองมากๆ

ฝืน (นางเอก) - พ่อของฝืนเป็นคนเจ้าชู้ เธอมักจะเห็นแม่เสียใจและอดทนยอมพ่อมาตลอด ด้วยสถานะทางสังคมที่พ่อรวยกว่าและแม่อยู่ในครอบครัวจนจึงทำให้แม่เธอต้องทน ฝืนไม่เข้าใจว่าทำไมแม่ถึงต้องยอม ทน เธอไม่ค่อยชอบบอจหนักที่เห็นแม่เป็นฝ่ายยอมพ่อเสมอ และเธอมีความเชื่อว่าถ้าโตมาเธอจะไม่เลือก ผู้ชายเจ้าชู้ และเธอจะไม่ยอมแบบแม่ไป ในขณะที่เธออยู่ ม.4 เธอมีแฟนคนแรกที่โตกว่า 2 ปี เธอรักเขา โดยยอมเสียตัวตั้งแต่ตอนนั้น วันหนึ่งแฟนหนุ่มของเธอถูกตำรวจจับในฐานะค้ายาเสพติด เธอพยายาม หาเงินทุกทางเพื่อช่วยเหลือแฟน จนสุดท้ายเธอเลือกวิธีการหาเงินด่วนด้วยการถ่ายหนังโป๊ เพื่อแลกเงิน 20,000 บาท มาจ่ายตำรวจช่วยแฟนหนุ่ม ปมปัญหาในชีวิตของฝืนคือเธอท้องในขณะที่อยู่ ม.5 แต่แฟนหนุ่มไม่รับเป็นพ่อ เธอจึงตัดสินใจไปทำแท้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทางสังคม (Social aspect)

น็อต (พระเอก) - น็อตเกิดในครอบครัวชนชั้นกลาง ที่เกิดและเติบโตอยู่ที่ตอนเมือง เขาเรียนอยู่โรงเรียนเอกชนแถวบ้าน เรียนอยู่ชั้น ม.5 สายวิทย์คณิต พ่อกับแม่ของน็อตอายุห่างกัน 20 ปี เขาเกิดมาในตอนที่พ่ออายุ 50 และพ่อของน็อตเพิ่งเสียไปเมื่อ 2 ปีก่อน ด้วยอุบัติเหตุตกบันได บ้าน ส่วนที่สาวของน็อตก็โตกว่าเขา 10 ปี เพิ่งมีลูกสาวโต 3 ขวบ น็อตจึงเป็นลูกหลงของครอบครัว หลังจากที่พ่อเสีย แม่เลยเป็นคนดูแลครอบครัว แต่ด้วยภาวะและปัญหามากมาย บ้านเขาจึงประสบปัญหาทางการเงิน แม่จึงต้องไปกู้เงินจนเกิดปัญหาชักหน้าไม่ถึงหลังจนวิกฤติ

ฝัน (นางเอก) - มีอาชีพเป็นสาวขายบริการอยู่ในบาร์ เธออาศัยอยู่ที่ห้องเช่าที่ย่านพญาไท กับแฟนหนุ่มเด็กแว้นวัย 21 ปี ที่เป็นเซลล์ขายยาบ้า ที่ไม่ทำงานทำการ เธอจึงเป็นคนหารายได้หลัก พ่อแม่ของฝันเลิกกัน ตอนแรกเธออยู่กับพ่อและหนีออกจากบ้านมาสร้างชีวิตใหม่เอง ฐานะของฝันคือคนที่ใช้ชีวิตหาเงินวันต่อวันไม่ได้มีเงินเก็บมากนัก เพราะเงินส่วนใหญ่หมดไปกับการเมาเหล้าและเสพยา

การสำรวจสถานที่ (Research Location)

เนื่องจากบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดบรรยากาศของกรุงเทพในช่วงเวลาเคอร์ฟิว และต้องการหาพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการเมือง ข้าพเจ้าจึงเลือกลงพื้นที่บริเวณสนามหลวงจนถึงบริเวณสะพานมั่งวานรังสรรค์ เพื่อสำรวจพื้นที่ที่จะสามารถถ่ายและหลบรอดได้ และเพื่อคำนวณเส้นทางในการวิ่งของรถเมล์ และทิศทางในการเดินของตัวละคร

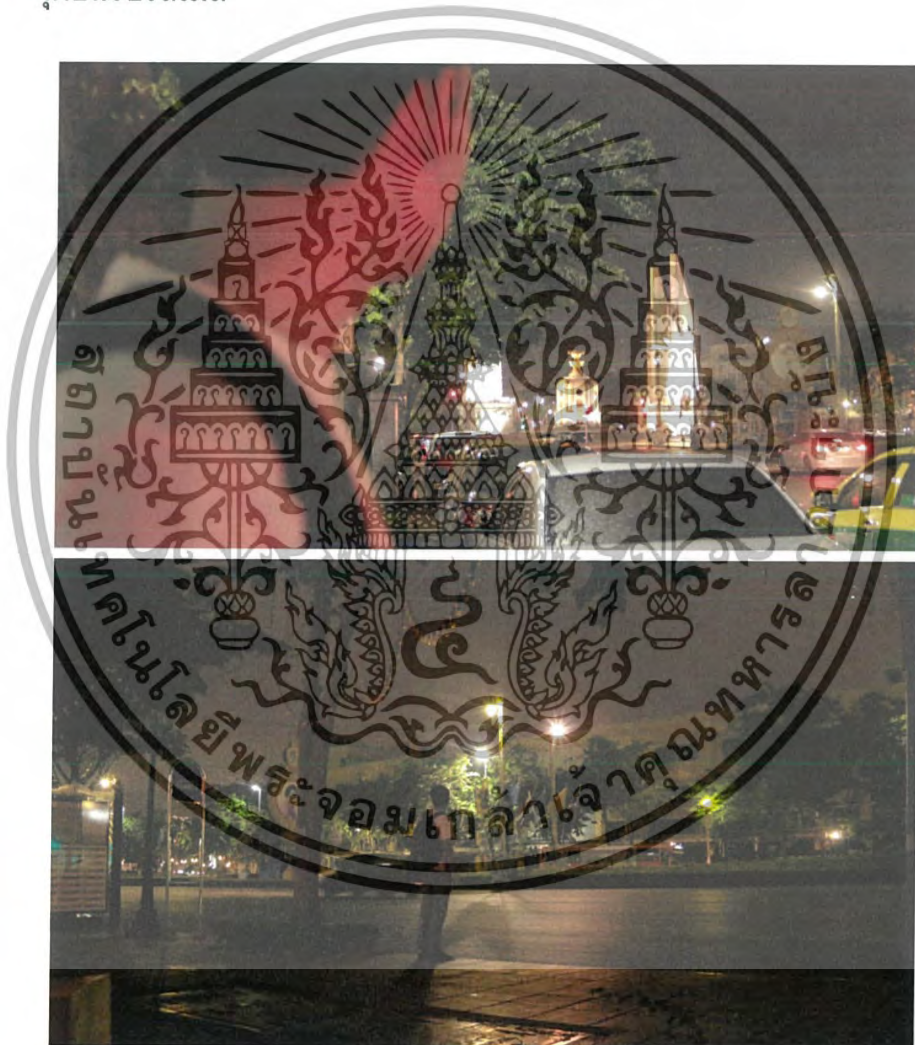

ภาพที่ 3.3 ภาพแผนที่ที่ใช้ในการสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าวางแผนเส้นทางการเล่นเรือคือเริ่มต้นบริเวณสนามหลวงผ่านอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย(เส้นทางถนนราชดำเนิน) ไปถึงบริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์ และวนกลับเข้าไปที่ถนนประชาธิปไตยไปโผล่ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย วนเป็นวงกลมตามเส้นทางที่เคยมีการชุมนุมทางการเมืองโดยสิ่งที่ต้องการในการสำรวจ มีดังต่อไปนี้ จุดยืนรอรถเมล์, ป้ายรถเมล์, จุดที่ตัวละครโสเภณีจะทะเลาะกับทหาร, จุดที่มีโฮมเลสนอน, หมู่บ้านที่ตัวละครจะเดินหลงเข้าไป, บ้านของคู่ขาของนางเอก, จุดที่ตัวละครจะเดินผ่านแล้วมีซากนกพิราบตาย

จุดยืนรอรถเมล์

ภาพที่ 3.4 - 3.5 ภาพบรรยากาศริมถนนราชดำเนินกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รถเมล์

ภาพที่ 3.6 - 3.7 ภาพบรรยากาศบนรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายรถเมล์

ภาพที่ 3.8 ป้ายรถเมล์บริเวณถนนประชาธิปไตย

ภาพที่ 3.9 ป้ายรถเมล์บริเวณถนนผดุงเกษม

ภาพที่ 3.10 ป้ายรถเมล์บริเวณถนนดุสิต

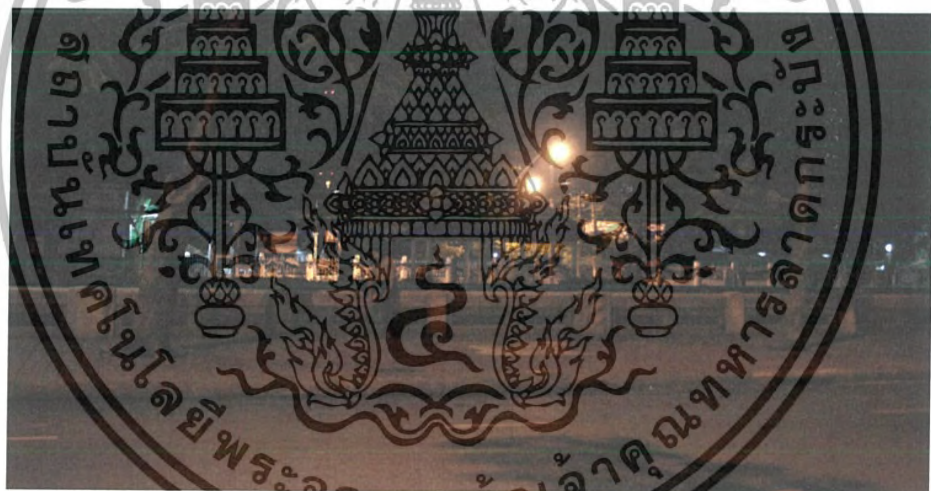
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดที่นอนโฮมเลส

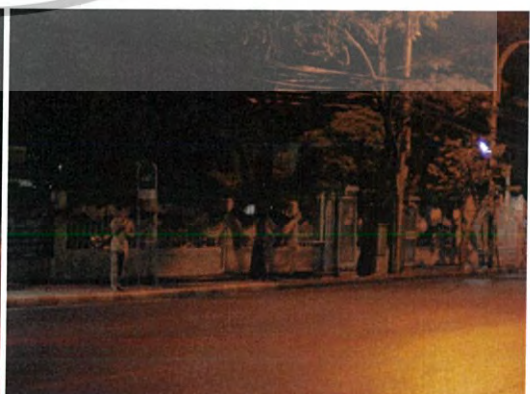

ภาพที่ 3.11 บรรยากาศบริเวณถนนผดุงกรุงเกษม

บรรยากาศ

ภาพที่ 3.12 ถนนริมคลองผดุงกรุงเกษม

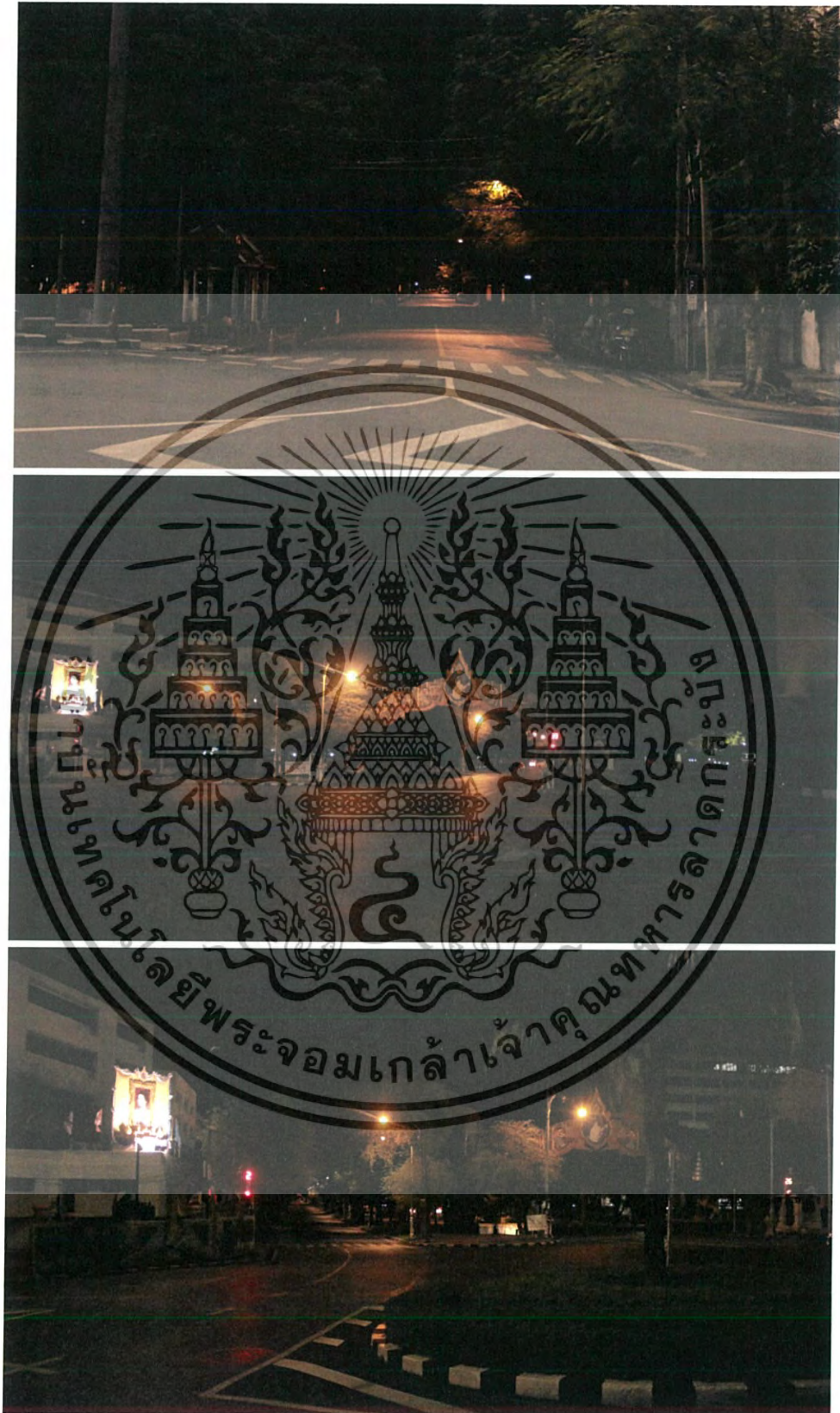
ภาพที่ 3.13 - 3.14 ถนนผดุงกรุงเกษม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.15 - 3.17 จุดเชื่อมของถนนราชดำเนิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

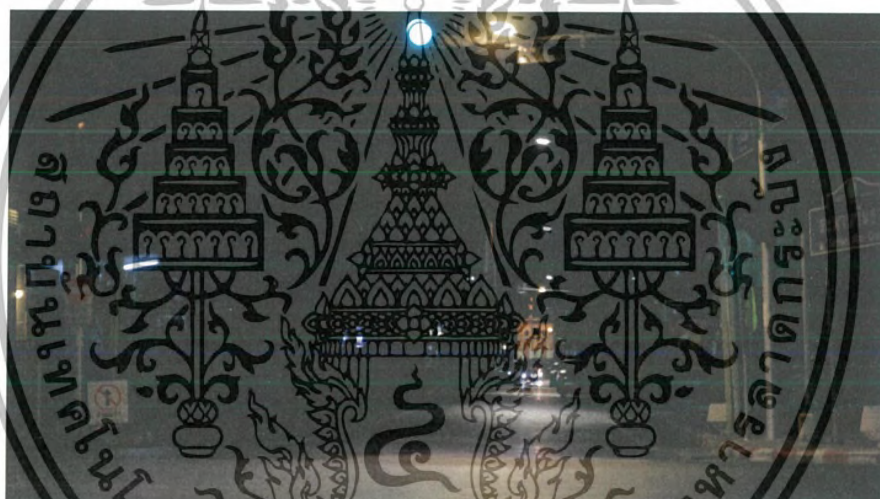

ภาพที่ 3.18 - 3.20 บรรยากาศโดยรอบสะพานมัจฉาวนรังสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 จุดเชื่อมของถนนราชดำเนิน

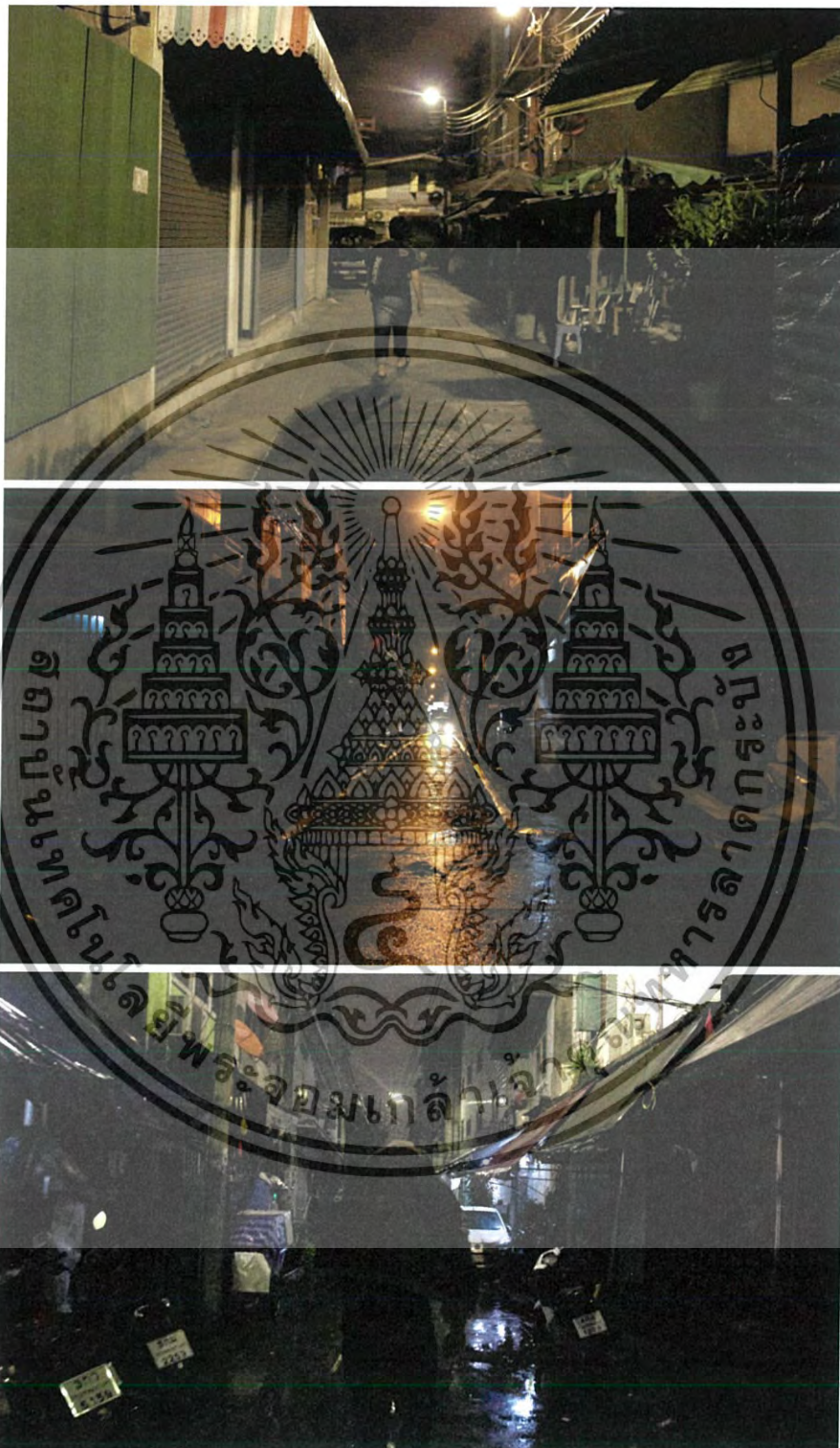
ภาพที่ 3.22 จุดเชื่อมของถนนราชดำเนิน

ภาพที่ 3.23 จุดเชื่อมของถนนราชดำเนิน

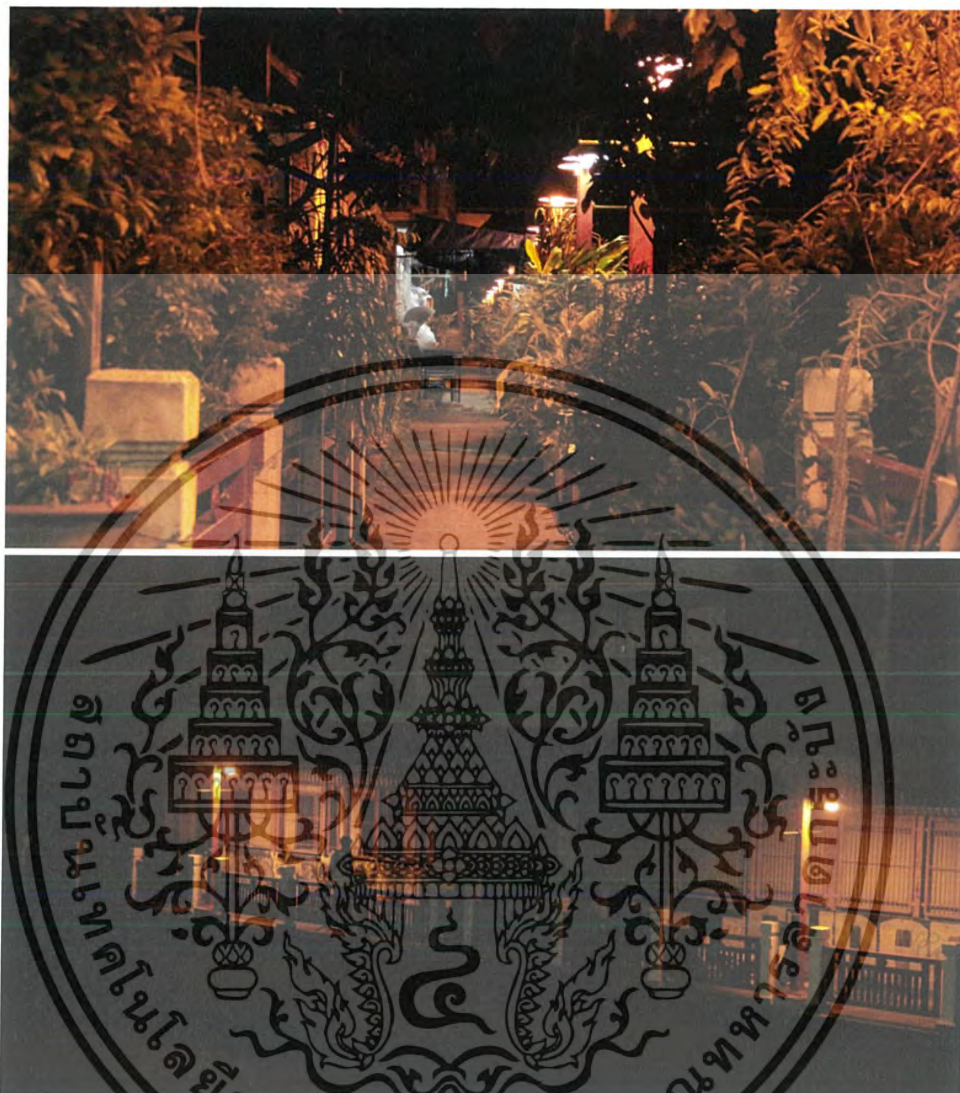
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมู่บ้าน

ภาพที่ 3.24 - 3.26 จุดเชื่อมต่อของถนนราชดำเนิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.27 - 3.28 ชมชนรอบกรุง

สรุปการลงพื้นที่

สำรวจโลเคชั่นทั้งหมด 3 ครั้ง

ครั้งที่ 1 วันที่ 6 ตุลาคม 2559

ครั้งที่ 2 วันที่ 3 พฤศจิกายน 2559

ครั้งที่ 3 วันที่ 30 มกราคม 2560

ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายทำ คือช่วงเวลาหลัง 23:00 น. - 04:00 น. รถจะวิ่งไม่เยอะมากแต่มีตลอดคืน จากการลงพื้นที่เพื่อสำรวจพื้นที่ ข้าพเจ้าได้ลองสำรวจเรื่องของแสงไฟและบรรยากาศ เพื่อเขียนบทภาพยนตร์ให้ตัวละครไปอยู่ในสถานะนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์เรื่อง “บางกอกดิสโทเปีย” ร่างแรก

Sequence 1 Utopia World

Scence 1 ภายนอก - ป้ายรถเมล์บริเวณอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย - กลางคืน

น็อตกำลังแยกผักในเบอร์เกอร์ขณะที่ยืนรอรถเมล์สาย 59 อยู่ เขายืนอยู่ท่ามกลางผู้คนที่กำลังรอรถเมล์ บรรยากาศโดยรอบถูกประดับประดาด้วยแสงไฟ จนกระทั่งรถเมล์มาน็อตเดินขึ้นรถ

Scene 2 ภายใน - บนรถเมล์สาย 59 - กลางคืน

น็อตจ่ายเงินกระเป๋ารถเมล์และหยิบเบอร์เกอร์ขึ้นมากินต่อ ด้วยความสบายใจเขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาและมองลอดหน้าต่างรถเมล์ออกไปมองแสงไฟที่ประดับประดาอยู่ตามทาง ระหว่างทางเริ่มเห็นทหารอยู่ริมถนน คนเริ่มทยอยกันลงจากรถจนเกือบหมดคัน จู่ๆรถเมล์ก็จอดกระทันหันที่ป้ายๆหนึ่ง น็อตถอดหูฟังและมองไปรอบรถเห็นกระเป๋ารถเมล์เดินมาไล่ลงจากรถ ผันลุกขึ้นไปโวยวายด้วยความไม่พอใจ

ผันมองชะงักที่กระเป๋ารถเมล์

กระเป๋ารถเมล์

อ้อ! รถเมล์จอดที่ป้ายนั้นนะ

ผัน

อ้าว ปกติรถสายนี้วิ่งยาวไปรังสิตเลยไม่ใช่หรือ

กระเป๋ารถเมล์

มันเป็นปกติอยู่แล้ววันเคอร์ฟิว จะให้วิ่งยาวไปรังสิตแล้ว
ก็ต้องกลับมาส่งรถที่นี้อีก พี่ก็เดือดร้อนเหมือนกันน้อง

ผัน

ทิ้งลูกค้าไว้กลางทางแบบนี้ ยังจะพูดว่าปกติอยู่อีกหรือ
เออ แปลกดี เดียวก็มีอบ เดียวก็เคอร์ฟิว พวกมึงมองมันเป็นเรื่องปกติ
ไปแล้วดิ เออ กูก็เกือบจะชินแล้ว แต่นี้กูเดือดร้อนไปงูเลยไม่ปกติ

ผันกำลังหัวเสียและหันมาถามน็อต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

น้อง ลงป้ายไอน

นို့တ

တဝေမိဝေကွပ်

ကဝေပျာကမေ့ပုတုတုတုတုတုတု

ကဝေပျာကမေ့ပု

ဟေ့ လှေ့တုတုတုတုတု ကိုမိဝေကွပ်လှေ့တုတုတု
ပုတုတုတုတုတုတုတုတုတုတုတုတု

ฝัน

ကဝေမေ့ပုတုတုတု ကိုမိဝေကွပ်လှေ့တုတု
မိဝေမေ့ပုတုတုတု

နို့တတုတုတုတုတု ကိုမိဝေကွပ်လှေ့တုတု

နို့တတုတုတုတု ကိုမိဝေကွပ်လှေ့တုတု

ฝัน

(လှေ့ off scene)

ဟဲဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ

ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ
ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ

နို့တတုတုတုတု ကိုမိဝေကွပ်လှေ့တုတု
ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ

ฝัน

နို့တတုတုတု ကိုမိဝေကွပ်လှေ့တုတု

နို့တတုတုတု ကိုမိဝေကွပ်လှေ့တုတု

အေကုတုတုတုတုတုတုတုတုတုတုတု
မိဝေမေ့ပုတုတုတုတုတုတုတုတု

Scene 3 ภายนอก - ข้างถนนแถบสะพานมัฆวาน - กลางคืน

นို့ตเดินลัดเลาะไปตามทางด้วยความกล้าๆกลัวๆ ผ่านแสงไฟประดับถนนที่เพิ่งปิดไป เขาพยายามมองหาป้ายหัวลำโพงและชะเง้อมองหารถแท็กซี่ ระหว่างทางนို့ตเดินผ่านเซเว่นที่เพิ่งปิดให้บริการ เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาจะกดโทรแต่แบตเตอรี่หมด จึงเดินต่อไปตามทางเรื่อยๆ และสะดุดฝาท่อปูน จนทำให้เขายิ่งตกใจ กลัว และเดินต่อด้วยความระมัดระวังตลอดเส้นทาง นို့ตเดินต่อจนเห็นทางแยกที่มีทหารยืนกันอยู่ไกลๆ นို့ตตั้งใจจะเดินไปขอความช่วยเหลือ แต่เจอทหารนายหนึ่งกำลังหันหลังคุยโทรศัพท์กับลูกเมียอยู่เป็นภาษาอีสาน (มีแต่เสียงคุยของทหารฝ่ายเดียว)

ทหาร

อ้อ ผมเฝ้าเวรอยู่ที่ตรงสะพานมัฆวาน
แล้วคุณกับลูกกินอะไรหรือยัง
ผมกินเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ช่วงเย็นแล้ว
ไหนผมขอคุยกับลูกหน่อย ยัลโหลทำอะไรอยู่ลูก
พ่อกำลังเฝ้าเวรอยู่ ได้ข่าวว่าแม่ทำน้ำพริกอร่อยให้กินหรอวันนี้
เกิดเป็นลูกอีสานก็ต้องฝึกกินเผ็ดๆไว้สิลูก
วันนี้ไปเที่ยวเล่นที่ไหนมาเห็นแม่บอกวากลับบ้านดึก
ไม่ต้องมากระล่อนเลยเรา แม่เขาบอกว่าจะถึงบ้านก็เกือบสองทุ่ม
อ้าว พ่อไม่เกี่ยวนะ ไปเครียดกับแม่เอง อย่าทำให้แม่เขาหนักใจนักสิ
มันเป็นหน้าที่ของพ่อ หน้าที่ของแกก็ต้องตั้งใจเรียน
เดียวพ่อไปละ บอกแม่ด้วยเดียวพ่อโทรไป รีบนอนนะลูกเดียวพรุ่งนี้
ต้องเรียนแต่เช้า

นายทหารหันหน้ามาเจอนို့ตกำลังยืนมองอยู่

นายทหาร

อ้าว ไอหนุ่ม ออกมาทำอะไรดีๆ มันอันตรายนะ
เอ็งไม่กลัวโดนจับรี้งเขาประกาศเคอร์ฟิวกัน

นို့ต

ผมกำลังหาต่อรถกลับบ้านครับ

นายทหาร

บ้านอยู่ไหน ทำไมพ่อแม่ถึงได้กล้าปล่อยออกมายามวิกาลแบบนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นို့ด

บ้านผมอยู่ตอนเมือง ผมมาตีวัวควายอยู่ที่วังหลัง เมื่อกี้ผมขึ้นรถเมล์มาแล้วนะแต่อยู่ดีๆ เขาจอดไล่ลงกลางทางเฉยเลย คือตอนนั้นผมพยายามหาแท็กซี่อยู่แต่ไม่มีรถวิ่งเลย

นายทหาร

हाँวจริงเอ็ง บ้านอยู่ตอนเมืองแต่มาเรียนวังหลัง ตอนนั้นไม่มีรถวิ่งแล้วรออีกทีก็ตีห้านั่นเลย ไปรอที่เดินท์ก่อน เดียวพรุ่งนี้เช้าค่อยกลับ

ฝันเดินลัดผ่านซอยมาเห็นทหารพยายามจะพานို့ดเดินไปที่เดินท์

นို့ด

ไม่ได้เลยครับ พรุ่งนี้ผมมีเรียนเช้า แล้วแม่ผมรออยู่ด้วย ผมไม่อยากให้แม่เป็นห่วง ไปส่งผมหัวลำโพงหน่อยได้มั๊ยครับ

นายทหาร

เอ็งจะกลับคนเดียวได้ไง มันอันตราย

ฝัน

มันจะอะไรกันนักกันหนา แค่จะกลับบ้านจะมีอุปสรรคอะไรมากมาย

ฝันหันไปพูดกับนို့ด

นို့ดไม่ต้องไป เดียวพี่พาไปหัวลำโพงเอง

นายทหาร งง เมื่อเห็นฝัน

นายทหาร

อะไรกัน นี่มันเคอร์ฟิว ผมมีสิทธิ์จับคุณนะ คุณมาไว้วายอะไร คุณดูแลตัวเองให้ได้ก่อนเถอะ ก่อนจะไปดูแลคนอื่นเขา

นายทหารพูดจาดุถูกเพราะเห็นท่าทางของฝัน

ฝันแสดงท่าทางไม่พอใจและลากนို့ดออกมาจากทหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

ไปน้อง ทหารมันใจแคบ

นายทหารหันไปถามน้อง

นายทหาร

เอ็งรู้จัก... หรือ

น้อง

เดี๋ยวผมไปกับพี่เขาเองครับ ขอคุณนะครับพี่

นายทหาร

ไปไหนไม่ได้ทั้งคู่แหละ จะไปรอที่เต็นท์ หรือจะไปนอนในคุก

นายทหารแสดงท่าทางไม่พอใจ

เขาประกาศเคอร์ฟิวกัน จะไปไหนมาไหนก็ต้องเตรียมตัวล่วงหน้า

คุณจะมาว่าคนอื่นเขาไม่ได้ ทุกคนมีหน้าที่ ก็ต้องทำตามหน้าที่ของตัวเองไป

นายทหารหันมาพูดกับน้อง

ไปไอหนุ่ม ไปรอที่เต็นท์เดี๋ยวพรุ่งนี้เข้าค่ายกลับ

ฝันลากน้องเดินออกมา และทำท่ายกทหารเข้ามาเขาจะจับคู่

ฝัน

ใช่ ทุกคนเขาก็มีหน้าที่เป็นของตัวเอง แต่หน้าที่ของกูโดนพวกมึงรีด

รอนสิทธิไป มันทำให้กูเดือดร้อน จะรัฐประหารทำอะไรก็ทำไป แต่

ต้องการจะกลับบ้านจะอะไรกันนักกันหนาวะ

ฝันหันไปพูดกับน้อง

ฟังไม่ได้ก็ไม่ต้องฟัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝันหยิบบุหรืขึ้นมาสวบ

นือดหันไปมองและกำลังคิดถึงลักษณะของฝันที่ดูแปลกจากผู้หญิงธรรมดา

ฝันหยิบบุหรืขึ้นมาสวบและยื่นไปให้นือด

ฝัน

ดูคนหรืปะ

นือดสายหน้าปฏิเสธ

ทั้งคู่เดินเจียบตามทาง ฝันเดินลั้งเกตถนน ดึกแถว และรายละเอียตบริเวณที่เขากำลังเดินอยู่แล้ว
พุดล่อยๆออกมา

ฝัน

ถนนแถวนั้นแม็งเหมือนกันหมดเลย

ปกตินั่งรถผ่านอย่างเดียวมัเคยลั้งเกตเลยว่ามีชอยลัดได้ด้วย
อยู่แถวนั้นมาตั้งหลายปี แต่เหมือนไม่รู้จักมันเลย

ฝันหันมามองทางนือดดูเครีตๆไม่พุดไม่จาตลอดตทาง

เธอจึงเจียบและเดินตามทาง ทั้งคู่เดินไปลั้งพัก นือดถามฝัน

นือด

พีตั้งใจจะไปที่ไหน

ฝัน

ตอนแรกพีจะกลับห้องเข่า มันอยู่ตรงพญาไท ชอยรวงน้ำ รู้จักปะ

นือดสายหน้า

พีหาโบกรถเหมือนนือดละ มันไม่มาลั้งทีเลยกะจะไปบ้านเพื่อน
ตรงแถวๆหัวลำโพงแทน เดียวพีไปเยี่ยมรถมอไซค์แล้วเดียวขับไปลั้ง
หัวลำโพง

นือด

พีไม่กลัวโดนจับหรอ แบบเมื่อกี้ผมไม่ไหวนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

ยอมคุยด้วยแล้วไง

ฝันพูดแซว

นို့ต

แล้วแฟนพี่ละ

ฝันหันมามองที่นို့ต

นို့ตเงียบ

ฝัน

ก็อยู่ที่ห้องเช่าของพี่แหละ มันเป็นเด็กไม่รู้จั๊กโต คงจะโตกว่าเราสัก 2-3 ปี รั้นๆไม่รู้จั๊กทำอะไรเอาแต่เมาอย่างเดียวนะ แล้วเราจะอายุเท่าไหร่

นို့ต

ผมหรือ กำลังจะ 18 ครับ

ฝัน

อ้อ แฟนพี่ 21

พี่ก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมถึงยอมมาจมนั่งอยู่กับมัน

อายุก็ห่างกันตั้ง 7 ปีไม่รู้จะไปกันรอดมั๊ย คุยกับไปก็เหมือนเป็นแม่มัน

พี่จะไปไหนก็ไปไม่ได้ จะทิ้งมันก็ทิ้งไม่ลง

นို့ตหันมามองและคิดตามบางสิ่งบางอย่าง

ฝันพูดแซวเล่นเพื่อลดความเครียดให้นို့ต

แล้วเราละ มีแฟนปะ

นို့ต

ไม่มีครับ ผมเพิ่งเลิกไปเอง

ฝัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ปฏิบัติงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นื๑ตเจี๑บเข๑น

นื๑ต

ได๑อะไรฟ้

ฝ้๑นห้๑วเร๑ะ

นื๑ตต๑บ๑ย๑งม้๑นใจ

เข๑นท๑ไมฟ้๑ก้๑เคย๑เดี๑กม๑ก้๑น

เคย๑แล้๑วฟ้

ฝ้๑นห้๑นมาย้๑มม๑องจ้๑บผิ๑ด

จ้๑โก๑ห๑ก้๑ให้๑ม้๑นเนี๑ย๑น๑น๑อย

นื๑ต๑ุด๑เปลี่๑นเร๑๑งด้๑ว๑ความ๑เข๑น

นื๑ต
ฟ้๑ต๑๑ง๑เด๑น๑อ๑ก้๑ไกล๑ม้๑ย๑อ๑ น้๑เก๑๑บ๑จ้๑เ๑ย๑งค้๑น๑แล้๑ว๑นะ

ฝ้๑น

๑บ๑ก๑ไม๑ได๑เลย ๑ถ๑๑ข้๑บ๑ม๑อ๑ไซ๑ต๑ม้๑น๑ก้๑แ๑ป๑เดี๑ย๑ว
๑ด๑แต่๑เด๑น๑แล้๑ว๑ก้๑ย้๑งม้๑ด๑อ๑ก้๑ม้๑น๑เล๑ย๑ย้๑ง๑ข้๑๑ ๑ใจ๑เข๑น๑น๑น๑อย๑น๑ม๑น๑อย

นื๑ต

๑แม่๑ผ๑ม๑ร๑๑อย๑อยู่๑อ๑ฟ้ ๑วัน๑น้๑เ๑ค๑อ๑ร๑ฟ้๑ด้๑ว๑ย๑แ๑ก๑จ้๑ย้๑ง๑เป๑น๑ห้๑ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5 ภายนอก - บนถนน - กลางคืน

ฝันพาเดินลัดมาทางสะพานมัฆวาน มุ่งหน้าไปทางแยกราชดำเนิน
 นือตรู้สึกสถานที่ตรงนี้ร้าง มีคนากลัวมาก

ฝัน

เป็นอะไร เจ็บเลย

นือต

ทำไมแถวนี้มันดูเศร้าๆหม่นๆอาไฟ

ฝัน

ตรงนี้แหละที่มีอบมาตั้งกัน

นือต

ตรงนี้เขาเรียกกันว่าอะไรอาไฟ

ฝัน

สะพานมัฆวานไง

เคยเห็นในข่าวมัยที่มีอบกับทหารปะทะกัน มีคนตายเยอะเลย

นือต

พี่มาพูดอะไรที่นี้เนี่ย โบราณเขาไม่ให้พูดกัน

ฝัน

แกเป็นคนโบราณไง ก็มันเรื่องจริงปฏิเสธไม่ได้ปะ

นือต

เหมือนพ่อผมเคยเล่าให้ผมฟังเลย สมัยแกเรียนอยู่ธรรมศาสตร์
 นักศึกษามาตั้งขบวนกันที่นี้แล้วเดินต่อต้านใครสักคน ผมไม่แน่ใจว่า
 มัน 6 ตุลา หรือ 14 ตุลาเนี่ยแหละพี่ ตอนนั้นเหมือนก็มีคนตายเต็มเลย

ฝัน

แกมาบอกชั้นให้ไม่พูดแล้ว แล้วแกพูดเองเนี่ยนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น็อต

ก็เจ้าๆกันไป ละกันพี่ ไว้หลุดถนนเส้นนี้ไปค่อยคุยนะพี่

ฝัน

เขาไม่ให้พูดเรื่องผีๆสาๆตอนกลางคืน

น็อต

ก็ผมวงนิตี่ถ้า ถ้าไม่คุยผมน็อคแน่

ฝันพาเดินต่อตามทางไปถนนเส้นหลัก

Sequence 3 Dystopia World

Scene 6 ภายนอก - บนถนน - กลางคืน

ทางข้างหน้ามีทหารอยู่ไกลๆ ทั้งคู่เริ่มหวั่นใจและเริ่มกังวล ถนนเส้นนี้อยู่ใกล้กับบ้านเพื่อนของเธอ เต็มที่ แต่ฝันไม่แน่ใจขอยืน แต่กำลังเดินเข้าใกล้ทหารขึ้นเรื่อยๆ ฝันเลยงัดเข้าไปในซอยๆหนึ่ง เธอไม่คุ้นกับซอยบ้านเพื่อนนัก

น็อต

อีกทีขอยถึงบ้านเพื่อนพี่อ้อ

ฝัน

น่าจะซอยข้างหน้า หรือไม่ก็ตรงข้ามฝั่งนั้น ไม่แน่ใจเลย

ทั้งคู่มองไปไกลๆเห็นทหาร

เลยแยกนั้นก็ป็นหัวลำโพงแล้ว

น็อต

เป็นไงเป็นกันพี่ มาถึงขนาดนี้แล้ว

ฝันเดินพาเลี้ยวเข้าไปในซอย น็อตชวนคุยต่อ

น็อต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ตั้งแต่วันนี้มันแย่มากที่สุดเลยเนอะพี่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝันสะดุ้งในคำถาม

ฝัน

ถามอะไรเนี่ย

นို့တ

พ่อผมตายไปเมื่อสองปีที่แล้ว แก่แก่แล้วขาไม่ค่อยดี แก่เดินตกบรไดที่
บ้านหัวใจวายตายคาที่เลย ถ้ารู้ว่คั่นนั้นแกจะตกบรไดนะ ผมจะไม่
ยอมให้แกเดินลงคนเดียวเลย

ฝัน

ชีวิตก็คือชีวิตนို့တ แก่ไม่ได้เขียนเรียงความอยู่นะ ที่เขียนๆไปแล้วไม่
ชอบบทสรุปก็ลบแล้วเปลี่ยนได้ตามใจชอบ

นို့တและฝันเงียบอยู่ในภาวะขณะนี้

นို့တรู้สึกตัวว่าเขายังไม่รู้ชื่อฝันเลย

นို့တ

พี่เราเดินกันมาสามชั่วโมงกว่าแล้วผมยังไม่รู้ชื่อพี่เลย

ฝัน

อยากรู้ด้วยหรือ อุดสำห้เปิดประเด็นถามก่อน

ดูลูกพี่เหมือนไอทหรานายนั่นละสิ

นို့တ

โกพี่ๆ ชื่ออะไรอ่า

ฝัน

ฝัน

นို့တ

ฝันหรือ ไม่เคยได้ยินชื่อนี้มาก่อนเลย

แต่ก็พินนะพี่ อย่างน้อยก็ได้รู้ชื่อพี่ก่อนจะกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

ก่อนจะกลับเนี่ย ช่วยพี่ดูทางก่อน งง ทางไปหมดแล้ว

ทั้งคู่รู้สึกเหนื่อยและเครียดกับการเดินทางหลายๆ

นို့တ

พี่เรามาผัดหมู้บ้านปาว

นို့တดูนาฬิกาที่มี

ฝัน

ไม่แน่ใจลองเดินย้อนกลับไปหมู่บ้านฝิ่งนੂੰมัย

นို့တ

พี่มันตีสองแล้วนะ ปานนี้ไม่มีรถไฟแล้วละพี่

ฝัน

ห่วย คนเขาหวังดี ทำไมพุดจี้วะ

นို့တ

โถ่ พี่ตอนนีแแม่ผมเป็นห่วงแยแล้ว
แมตโทรศัพท์ก็ยั้งจะหมดอีก

ฝัน

ยืมโทรศัพท์พี่ก่อนก็ได้

นို့တ

ขอบคุณนะพี่

ทั้งคู่เดินมาหยุดอยู่ตรงสนามเด็กเล่น

นို့တกดโทรศัพท์โทรหาแม่

นို့တ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรรณัง นို့တศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใจเย็นๆ นို့ตไม่ได้เป็นอะไรแม่ ไทศัพทน์นို့ตแบตหมด นို့ตติด
 เคอร์ฟิวอยู่กับเพื่อนเพิ่งจะหาทางกลับบ้านเพื่อนมันได้
 นို့ตขออนอนบ้านเพื่อนนะแม่ นို့ตขอโทษที่ทำให้แม่เป็นห่วง
 นို့ตก็ไม่รู้ว่าจะติดเคอร์ฟิวเหมือนกัน
 แม่นอนได้แล้ว บอกพีแเนตให้ไปนอนได้เลยไม่ต้องเป็นห่วง
 นีตั้นกันทั้งบ้านเลยหรอ นို့ตอยู่บ้านเพื่อนแล้วไม่ต้องเป็นห่วง
 เดียวพรุ่งนี้เข้านို့ตรีบกลับ เดียวนို့ตคืนไทศัพทน์นို့ตเพื่อนแล้ว
 ผีนตีนะแม่

ผีนยื่นผิงหูฟังนို့ต เสียบๆ

นို့ตวางไทศัพทน์นို့ตและคืนให้ผีน และเดินไปนั่งพักที่ชิงช้า

นို့ต
 พี่เดี่ยวผมนั่งรออยู่ที่นี้ก็ได้ ไม่ไปไหนแล้ว เดียวตีห้ารถก็มีวิ่งแล้ว
 ผีน
 นို့ต
 อะไรพี่ นีพี่หาเรื่องผมหรอ
 ผมขอบคุณนะพี่ที่ช่วยเหลือผม

ผีนพูดประชดประชัน

ผีน

ทำไมไม่บอกความจริงกับแม่เขาไปละ

นို့ต

ชีวิตมันเป็นของผม ที่มันเป็นแบบนี้ก็เพราะตัวผมเอง
 ที่เถรไถลไม่รีบกลับบ้าน แม่เขามีปัญหาเยอะแล้ว
 จะเอาปัญหาไปใส่ให้เขาเป็นห่วงอีกทำไม
 พี่ไม่เข้าใจหรอ ว่าปัญหาที่ผมแบกเอาไว้มันเยอะมากขนาดไหน

ผีนเดินไปเข้าไปนั่งข้างนို့ต เธอหยิบยาบ้า ฟรอย และไฟแช็คขึ้นมาเสกให้นို့ตเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงไว้ในสื่อที่เกี่ยวกับการแข่งขันการประกวดหาคนดีคนเก่ง เมื่อผู้จัดทำเห็นประโยชน์ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี่ต้องมองด้วยความตกใจ

ฝัน

นี่คือชีวิตพี่นะ

ฝันสูบควันที่รณพรอยอยู่

ตอนพี่อายุเท่านี้เอง พี่มีแฟนคนหนึ่งพี่รักมันมาก มันแอบไปเป็นเซลล์ขายยาบ้าแล้ว แล้วตำรวจจ้างเพื่อนมันมาล่อมาจับ พี่ต้องหาเงินไปยัด โดยถวายเป็นไปขายตัวแลกกับเงิน 20,000 ให้มันไม่โดนจับ แต่แล้วยังไง มันทำพี่ท้องแล้วยังไม่รับเป็นพ่ออีก พี่เป็นห่วงความรู้สึกของทุกคน กลัวทุกคนจะผิดหวัง กลัวมันจะหมดอนาคต พี่เลยไปทำแท้ง แต่สุดท้ายมันก็ทิ้งพี่ไป แล้วพี่เหลืออะไรละ พี่มันฝันร้ายชัดๆ

ฝันเจ็บปวด และสูบควันจากพรอยต่อ
นี่คือชะงัก ทำตัวไม่ถูก

นี่คือ

ฝัน

ครั้งแรกที่พี่เห็นนี่คือบนรถเมล์มันทำให้พี่เห็นตัวเองในอดีต เป็นเด็กที่มีคู่มือความฝัน แต่แววดาตุเก็บซ่อนความทุกข์เอาไว้เสมอ

บรรยากาศคุกรุ่นไปด้วยความอึดอัด

นี่คือ

พี่ฝัน พี่เป็นคนบอกผมเองว่า ชีวิตก็คือชีวิต ผมแค่รู้สึกโศกเศร้าที่การจากไปของพ่อมันกระหน่ำหนักมาก ๆ ผมเองก็ไม่ทันตั้งตัว และการที่ผมเลือกจะทำให้แม่สบายใจก็เพราะว่าผมใช้พ่อเป็นกระจกในการมองแม่ ings พี่ เราแก้ไขให้คนที่จากไปแล้วฟื้นคืนมาไม่ได้ แต่เราสามารถแก้ไขกับคนที่ยังอยู่ได้ไง

ฝันรู้สึกมันสะกิดใจเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

แกก็ยังคงอยู่กับอดีตอยู่ดี

นือต

มันอยู่ที่มุ่มมองอำพื ที่มองอดีตที่เศร้าหม่นให้มันเศร้ามันก็เศร้าอำ
แต่ถ้าที่มองอดีตให้รู้ว่าอะไรคือความเศร้า เพื่อจะหาความสุขในปัจจุบัน
ไ้

ฝัน

ปัญหาของพี่กับแก มันไม่เหมือนกันนือต
โลกมันไม่ได้สรยขนาดนั้น พี่มาไกลเกินกว่าจะเดินกลับไปแล้ว

นือต

ผมไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ไหนอะไร ผมเข้าใจความเศร้าของพี่นะ
เพราะผมเองก็เป็น แต่ผมเลือกเอามันมาเป็นแรงผลักดัน

แต่พี่ดันเก็บเอามาจม แล้งทำร้ายชีวิตตัวเอง
วันนี้ผมเหนื่อยมากๆเลยพี่
ผมเหนื่อยมากๆเลยพี่ ผมฝากความหวังไว้กับพี่คนเดียว
แต่ไม่เป็นไร เดียวก็เข้าแล้วผมอยู่คนเดียวได้พี่ พี่ไปหาเพื่อนเถอะ
ถ้าพี่ไม่ไปเดี๋ยวผมไปเองก็ได้พี่

นือตลุกเดินออกจากสนามเด็กเล่นไปโดยไม่หันหลังมอง จนกระทั่งอยู่ๆก็มีชาคนกพิราบหล่นตกลง
มาข้างหลัง นือตตกใจและเดินกลับไปหาฝันที่สนามเด็กเล่น และเห็นชาคนกพิราบตัวหนึ่งตายอยู่
บนพื้นสนามเด็กเล่น นือตหยิบนาฬิกาขึ้นมาดูเวลา ตี 4 กว่าแล้วเขาเลยตัดสินใจเดินออกไปที่ถนน
ใหญ่ เริ่มมีรถวิ่งประปราย นือตเดินย้อนไปตามทางจนเจอยานที่มีดวงไฟประดับประดา ท้องฟ้า
เริ่มสว่าง นือตเดินตามถนนเส้นที่ประดับประดาไปด้วยสายไฟจนตีห้ากว่า รถเมล์สาย 59 วิ่งผ่าน
มาพอดี นือตเดินขึ้นรถเมล์และกลับบ้านไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1

บทภาพยนตร์ร่างนี้เขียนจากความรู้สึกส่วนตัวทั้งหมด มีการใส่เรื่องราวจากภาพความทรงจำส่วนตัวของข้าพเจ้าเอง และมีการคิดเรื่องราวเพิ่มเติมอย่างอิสระ โดยไม่คำนึงถึงกระบวนการอื่นๆ ข้อมูลบางข้อมูลยังผิด เช่น ตัวละครหาทางไปขึ้นรถไฟที่หัวลำโพง แต่ในความเป็นจริงรถไฟก็เคอร์ฟิวเช่นเดียวกัน

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 2

บทภาพยนตร์ร่างนี้เกิดขึ้นหลังจากกระบวนการค้นคว้าข้อมูล การลงพื้นที่เพื่อสำรวจความเป็นไปได้ได้ในการถ่ายทำ จึงมีหลายสิ่งทำได้และทำไม่ได้ จึงมีการตัดทอนหลายสิ่งหลายอย่างทิ้ง แต่ยังคงบทภาพยนตร์ร่างที่ 1 เอาไว้

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 3

บทภาพยนตร์ร่างนี้มีการปรับบทและให้นักแสดงที่เลือกมาพัฒนาตัวละครด้วยกันและลงพื้นที่ไปสำรวจอีกรอบ ซึ่งปรากฏว่าสถานที่บางอย่างเปลี่ยนไปจากที่ตัวบทเขียนในร่างที่ 2 อีก จึงพัฒนาบทใหม่โดยการรีดโครงใหม่ทั้งเรื่องและเลือกใช้สถานที่ที่มีความชัดเจนปักหลักแน่นอน

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 4 (ร่างสมบูรณ์)

บทภาพยนตร์ร่างนี้มีการปรับเปลี่ยนสคην่ากอง เนื่องจากนักแสดงมีปัญหากับการเดิน และต้องใช้เวลาในการพักฟื้น จึงปรับบทให้ตัวละครเดินกะเผลก และเปลี่ยนชวงถ่ายเรื่องให้กระชับสั้นลงแต่คงข้อมูลที่อยากจะสื่อสารเอาไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่อง “บางกอกดิสโทเปีย” ร่างสมบูรณ์

Scene 1A ภายใน - บนรถเมล์ - กลางคืน

รถเมล์กำลังวิ่งอยู่บนถนนราชดำเนินกลาง มีผู้โดยสารนั่งอยู่บนรถประปราย ทุกคนเงยบ่งอยู่ในภวังค์ของตัวเอง มีผู้หญิงคนหนึ่ง (ฝัน) นั่งหันหลังอยู่ตรงเบาะนั่งคู่ติดกับประตู รถเมล์วิ่งมาจอดรับผู้โดยสารบริเวณถนนคอกก๊ว นี้อตสะพานกระเป๋าส่งไปกระดานวาดรูปบริเวณขึ้นมาบนรถและมองสำรวจหาที่นั่ง เขาเดินไปนั่งตรงที่นั่งเดี่ยวตรงข้ามกับประตู กระเป๋ารถเมล์เดินมาเก็บเงินที่นี้อตและเดินไปเก็บเงินผู้โดยสารคนอื่นที่เพิ่งขึ้น ขณะนั้นฝันกำลังยื่นหน้าออกไปนอกหน้าต่างเพื่อปะทะกับลม นี้อตหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาแต่แบตเตอรี่หมด เขาเก็บโทรศัพท์ใส่ในกระเป๋า และยกแขนขึ้นมาทำวชอบหน้าต่าง และมองลอดหน้าต่างออกไปดูบรรยากาศภายนอกด้วยความกังวล รถเคลื่อนผ่านอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ไปเส้นถนนหลานหลวง และจอดให้ผู้โดยสารคนอื่นลง

ขึ้นภาพดำและขึ้นชื่อเรื่อง Bangkok Dystopia มีเสียงของรถเมล์กำลังวิ่งต่อ

Scene 1B ภายใน/บนรถเมล์/กลางคืน

รถเมล์วิ่งต่อไปตามทางจนหยุดที่ป้ายรถเมล์ป้ายหนึ่งมีผู้โดยสารคนหนึ่งกำลังลงจากรถเหลือเพียงนี้อตกับฝัน กระเป๋ารถเมล์หันมามองทั้งคู่ด้วยท่าทางแปลกๆ ก่อนจะตัดสินใจถามว่าลงป้ายไหน

กระเป๋ารถเมล์

อ้าวน้อง ลงไหนกันคะ

นี้อตหันไปมองกระเป๋ารถเมล์ที่นั่งอยู่บริเวณหน้ารถ

ฝันหันมามองค้าง

นี้อต

อะไรนะครับ

กระเป๋ารถเมล์

ลงไหนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น็อค

ลงดอนเมืองครับ

กระเป๋ารถเมล์

รถไม่ได้ไปดอนเมืองนะ รถต้องไปจอดที่สนามหลวง

กระเป๋ารถเมล์เหลือบมองมาที่ฝั่งชนะพูด

ฝั่ง
อ้าวทำไมจะคะพี่

กระเป๋ารถเมล์
นี่มันเคอร์ฟิวนะน้อง

น็อค
แต่ปกติมันก็วิ่งไปถึงดอนเมืองไม่ใช่หรือครับ

กระเป๋ารถเมล์
ใช่ แต่วันนี้มันต้องกลับไปจอดที่สนามหลวง
ต้องหารถไปเองแล้วละ เดี่ยวลงป้ายหน้าแล้วนั่งแท็กซี่ต่อกลับกันนะ
คงต้องเอาแบบนี้แล้วละ

น็อค
โอเคครับ

กระเป๋ารถเมล์

จ๊ะ

ทั้งคู่เจียบไม่ได้ตอบอะไร กระเป๋ารถเมล์เบี่ยงหน้ากลับไปที่คนขับและมองต่อไปที่ถนนผดุง
กรุงเกษมแถบสะพานมัฆวาน น็อคหันไปมองนอกหน้าต่างด้วยความกังวลเห็นทหารจับกลุ่มเดิน
อยู่ข้างทาง ฝั่งรีบกดโทรศัพท์โทรหาแฟนหนุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

ฮัลโหล ฮัลโหล ฮัลโหล โจ ฮัลโหลใจได้ยินปะ

ที่มอไซค์มารับหน่อยดิ มันกลับไม่ได้มีปัญหานิดหน่อยต้องลงจากรถ

กระเป๋ารถเมล์

จอดป้ายนี่นะต่อแท็กซี่เอา

รถเมล์วิ่งมาจอดที่ป้าย ทันทีที่รถจอดฝันรีบเดินลงจากรถ
 นี้อตนั่งชะงักทำอะไรไม่ถูกก่อนจะเดินลงตามฝันไป

ฝัน

เคอ แบปนะ

อยู่ตรงถนนกรุงเทพฯ อ่า แถวๆสะพานมอญ
 ก็เพิ่งบอกว่าเคอร์ฟิว

Scene 2 ภายในป้ายรถเมล์ถนนพญาไท-กลางคืน

นื๊ดเดินลงตามฝันลงมายืนอยู่ที่ป้ายรถเมล์ ทั้งคู่พยายามมองหารถคันอื่น นื๊ดยืนมองสำรวจหา
 รถตามทาง เขาเหลือบมองเห็นฝันเปิดกระเป๋าหยิบบุหรี่มาสูบและกดโทรศัพท์โทรหาแฟน(โจ)
 นื๊ดไม่ได้สนใจอะไรและคอยสำรวจหารถต่อ

ฝัน

มันหารถไม่ได้โจ

แค่ขี่มอไซค์มารับเอง มารับหน่อยเหอะ

ก็มันไม่มีรถเนี่ย

คือกลงจากรถเมล์แล้วเว้ย

ไม่อยากรอแล้วอะ

กูไม่ได้ขี้เก๋ง แต่มีงช่วยเป็นห่วงกูน้อยเหอะ

กูไม่รู้อะ กูจะรอมีงอยู่ตรงนี้จนกว่ามีงจะมารับกู

นื๊ดหันกลับไปมองทางและเดินแยกออกไป

ฝันเดินกลับมาที่ป้ายรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3A ภายใน - रिमถนนสะพานม้ฆวาน -กลางคืน

นို့တင်ແຍກອອກມາตามทางบนถนนที่ไม่มีรถวิ่ง เขาเดินกังวลมองทาง นို့တพยายามเดินทางหาความช่วยเหลือ เขาเลี้ยวขวาขึ้นสะพานไปยังถนนอีกฟาก และมองไปที่ศาลาเห็นมีคนนอนอยู่ บริเวณนั้นมีซากป้ายประท้วงของม็อบ กปปส. ที่เป็นร่องนอน และเศษซากผ้าพันหัวลายธงชาติที่ดูเหมือนคลุกฝุ่นดำๆ ขาดๆ นกหวีดเก่าๆ และเศษถ้วยโพนที่ดูผ่านการใช้มาหลายวันแล้ว นို့တเดินเข้าไปดูด้วยความกลัวๆ ล้วงๆ ปรากฏเป็นร่างของชาย homeless กำลังนอนห่อตัวอยู่ นို့တจะเดินเข้าไปถาม แต่จู่ๆ ก็มีรถแท็กซี่คันหนึ่งวิ่งผ่านไปด้วยความเร็ว นို့ทจะวิ่งไปโบก แต่โบกไม่ทัน เขามองตามด้วยความเสียดาย

Scene 3B ภายใน - रिमถนนถนนผดุงกรุงเกษม - กลางคืน

นို့တเดินต่อไปตามทางเห็นทหารนายหนึ่งถือกล้อง กำลังยืนชี่ นို့တเดินไปถึงนายทหารชี้เสร็จพอดี นายทหารหันมามองนို့ตด้วยท่าที่แปลกใจ

นို့တแสดงท่าทางลุ่มลึก ลุกลง

นို့ต

คือตอนแรกผม..โดนไล่ลงจากรถเมล์อ่าครับ

แล้วก็เดินหารรถกลับมาเรื่อยๆเนี่ยครับ

นายทหารเพ่งมองนို့ตเพื่อสำรวจพฤติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นายทหาร
ดึกแบบนี้เนี่ยนะ ไปทำอะไรมา

น๊อตแสดงท่าทางง้อยๆและตอบคำถาม

น๊อต

ตีววาดรูปครับ

นายทหาร
ตีวเล็กตีกขนาดนี้เลยหรอ

น๊อตเริ่มเซ็งที่ทหารไม่ตอบคำถามเขาลึกที่เลยตัดจิตใจเดินออกไปดูทางเอง

น๊อต
คงไม่เป็นไรดีกว่าครับ เดี่ยวผมลองเดินไปเรื่อยๆเผื่อมีรถอ่าครับพี่

นายทหาร
มันไม่มีรถวิ่งแล้ว รออีกทีก็ตีสี่ห้าแล้ว

น๊อต
แต่ระหว่างทางเมื่อกี้แท็กซี่เพิ่งวิ่งผ่านไปคันหนึ่งนะครับพี่

นายทหาร
นี่มันก็โมงแล้วน้อง

น๊อตยืนมองสำรวจรอบๆทางด้วยความกังวลเห็นผืนดินมาไกลๆ
ระหว่างพูดนายทหารมองผ่านน๊อตไปเห็นผืนกำลังเดินเข้ามา
นายทหารมองผ่านน๊อตไปมองผืนที่กำลังเดินสูบบุหรี่หรือยืมทาง
ผืนพูดทักน๊อต

ผืน

อ่าวน้อง.. ยังไม่ได้รถกลับอีกหรอ

เอกสารน๊อตหันหลังไปมองที่ผืน หารับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นို့ด

เมื่อกี๊เพิ่งมีรถแท็กซี่ขับผ่านไปคันหนึ่ง แต่ผมโบกไม่ทันอาครับพี
แล้วพีก็ไม่มียังไม่ได้รับรถกลับอีกหรือครับ

ฝัน

อ้อ ยังไม่ได้รับรถกลับเหมือนกัน

นายทหารยื่นมองทั้งคู่คุยกันและพูดเชิงบ่นๆ

นายทหาร

ก็รู้ว่าสถานการณ์บ้านเมืองมันเป็นแบบนี้ แล้วทำไมถึงไม่เตรียม
การกันก่อน

ฝันหันไปมองทหารและแสดงท่าทาง งงๆ ในคำพูดทหาร และแสดงท่าทางไม่พอใจ

ฝัน

มีอะไรกันหรือ

นို့ดหันไปพูดกับทหาร

นို့ด

งั้นไม่เป็นไรแล้วกันครับ

ขอบคุณนะครับ

นို့ดหันหลังไปมองสำรวจทางและหันหลังรีบเดินกลับไป ฝันยื่นมองนို့ดและกำลังจะ
เดินตามออกไป นายทหารหันมามองทางฝันด้วยสีหน้าสงสัยและดูถูก

นายทหาร

ให้เด็กกลับไปกับคนอื่นดีกว่ามั้ง

นို့ดหยุดเดินและหันกลับมามองฝัน

ฝันหันกลับมามองทหารและจะตอบ แต่เห็นสีหน้ากวนๆของทหารเลยพูดตอบแบบไม่พอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน
พูดถึงหมายความว่า

ทหารแสดงสีหน้าไม่รู้ไม่ชี้

อ่าว เหี้ย ว่างมากหรือจะ พูดจาหาเรื่องชาวบ้านอ่า
เป็นทหารดี ๆ ไม่ชอบใจ ควย

ฝันหันหน้ากลับและเดินออกไป นายทหารไม่พอใจรีบเดินเข้าไปคว้าแขน แต่มือพลาดไปโดน
กระเป๋าสะพายของเธอ ทำให้กระเป๋าสะพายของเธอหล่น มีขวดเจลหล่อลื่น ถูยาง ไทศัพท์ ของ
บุหรี กระเป๋าตั้งคไฟ แซคคหล่น ออกมาจากกระเป๋า ฝันรีบก้มลงเก็บของกลับเข้ากระเป๋า นายทหาร
พูดและมองไปที่น็อตและฝัน

นายทหาร
ไอ้ อุปรกรณ์พร้อมเลยนี่หว่า เด็กมันยังใส่ชุดนักเรียนอยู่เลย ก็ไม่เว้นเนอะ
ขณะที่ฝันกำลังก้มเก็บของ ฝันเงยหน้ามองด้วยความไม่พอใจ

ฝัน
เสือกอะไรอะ หะ สมอ มึงคิดแต่เรื่องแค่นี้รึไง
เป็นหมาเฝ้า ก็เฝ้าทีปดิ กระจอก

ฝันเก็บของใส่กระเป๋าเสร็จและลุกขึ้นเดินหันหลังเดินไป
เธอเลยคิดอยู่ในใจว่าถ้านายทหารตะเนือต้องตัวเธอ เธอจะตอบโต้นายทหารคืน
นายทหารไม่พอใจเดินเข้ามา น็อตเห็นนายทหารโกรธจึงพูดห้าม

น็อต

เหี้ยพี่

นายทหาร

ไม่ต้องยุ่ง

นายทหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับจะเอ็งกับกูจะการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

เอาใจอะ
เอาใจอะ
ทำไมอะ
เข้ามาดิ

ฝันเหวี่ยงมือหันไปจับไข่ทหาร อย่างเต็มแรง
นายทหารไม่พอใจเดินเข้าไปล็อกคอฝัน ฝันพยายามจะผลักทหารออก

นายทหาร
มึงกล้าจับเป้ากูหรือ
ฝัน
กกระหรีแล้วเงอะเหี้ย
นို့တ
ใจเย็นพี่ พี่ใจเย็น พวกผมไม่ได้ไปทำอะไรกันมาจริงๆนะครับ
พอดีเพิ่งโดนไล่ลงจากรถเมล์พร้อมกันอาพี่ ไม่มีอะไรจริงๆที่
ใจเย็นๆนะ
นายทหารหยุดยืนนิ่งและปล่อยทั้งคู่ไป

นายทหาร

มึงไปเลยนะ

นายทหารก้มหยิบปืนที่วางอยู่ขึ้นมาถือและมองดูทั้งคู่เดินออกไป

แถวนี้ไม่มีรถให้พวกมึงหรอก

ฝันมองดูถูกกลับด้วยความไม่พอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

เลือก

ฝันเดินพาตัวฝันออกไปจากทหาร ฝันหันมามองค้างด้วยความไม่พอใจและเดินนำหน้าหนีออกไปด้วยความฉุนเฉียว

หนีตยีนชะงักมองทหารและมองฝันสลับไปมาทำอะไรไม่ถูกและตัดสินใจหันหลังให้ทหารและเดินตามฝันไป

Scene4 ภายนอก - ริมคลองถนนผดุงกรุงเกษม - กลางคืน

หนีตเดินตามหลังฝันที่กำลังจ้วงทำวเดินอย่างรวดเร็ว ด้วยความหงุดหงิด เดินย้อนกลับไปยังเส้นทางที่เคยเดินผ่านมา บรรยากาศเต็มไปด้วยความอึมครึม หนีตเดินทำตัวไม่ถูกและมองสังเกตบุคลิกท่าทางของฝันตลอดทาง จนจังหวะการเดินของฝันเริ่มช้าลง ฝันรู้สึกถึงการจ้องมองของหนีต เธอจึงเบี่ยงหน้าหันมามองหนีตที่กำลังมองเธออยู่ หนีตเบี่ยงหน้าหลบ ทั้งคู่เดินผ่านชายโสมเลสที่กำลังนอนอยู่ หนีตมองดูสีหน้าของฝันที่หันไปมองชายโสมเลส ด้วยสีหน้านิ่งเรียบ ลักพักฝันเดินเปิดกระเป๋าหยิบบุหรี่และหยุดเดินเพื่อจุดไฟแชค เธอหันหน้ามามองที่หนีตที่ดูกังวล และกลัว เธอจึงยื่นบุหรี่ให้

ฝันหยิบบุหรี่ขึ้นมา

หนีต

ไม่เป็นไรนะพี่ ใจเย็นๆนะครับ

ฝันหันมามองและจุดบุหรี่สูบ

ฝันยื่นซองบุหรี่ให้หนีต

หนีต

ไม่เอาดีกว่าครับ ขอขอบคุณครับ

ฝันเดินแยกออกไปตามทางเธอเห็นซากมือตบเลยเดินไปหยิบมาดูและเดินไปหยุดสูบบุหรี่ที่ริมคลอง

ฝัน

แล้วมาทำอะไรที่นี้คนเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นို့ต
ผมมาตีววาครูปครับพี

ผิ่นสูบบุหรีและพุด

ผิ่น
ไซ่ปาว

ผิ่นมองไปทางทหาร

Scene5A ภายนอก - ป้ายรถเมล์ถนนประชาธิปไตย - กลางคืน
ทั้งคู่เดินมาหยุดอยู่ที่ป้ายรถเมล์และกำลังมองหา รถ ผิ่นหยิบบุหรีขึ้นมาสูบและเดินไปนั่ง นို့ตยืนรอรถต่อ จู่ๆนို့ตคิดถึงรถที่กำลังจะวิ่งมา

นို့ต
พี แล้วถ้าเราไ้รถจะยังงักันต่อดีอ่าครับ

ผิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ **ยังงักันคือ** ช่างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นို့ต

คือหมายถึงว่า ถ้ามีรถแท็กซี่เราจะแบ่งรถกันยังไงดีอาครับ

ผีน

ออ ก็ไปก่อนเลยก็ได้

นို့ต

เอาจริงๆ ผมว่ามันไปพร้อมกันก็ได้นะพี่
ให้เขาวนไปส่งพี่ก่อนแล้วค่อยตรงไปบ้านผม

ผีน

พี่ว่าหารถก่อนดีกว่าตอนนี้

นို့ตเสียบและหันกลับไปมองทางที่ไม่มีรถเลยตัดสินใจเดินกลับมา นั่งรอที่บริเวณป้ายรถเมล์

นို့ต

แล้วบ้านพี่อยู่ที่ไหนอาครับ

ผีน

ซอยรางน้ำ
แล้วบ้านน้องอะ

มีรถแท็กซี่วิ่งฝายเข้ามา ผีนรีบลุกเดินไปโบกรถ
แท็กซี่จอด ผีนรีบเดินเข้าไปถาม

ผีน

ไปมัยะคะ

คนขับแท็กซี่

ไปที่ไหนครับ

ผีนหันมาถามนို့ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน

น้องไปไหนนะ

นို့ต

ตอนเมืองครับ

ฝันหันไปคุยกับคนขับแท็กซี่

ฝันพูดอ่อน

ฝันหันมาชวนนို့ต

ฝัน

ถ้าไปบ้านพี่แล้วไปหารรถต่อตรงนूंได้ปะ

นို့ต

ผมรอรถอยู่ตรงนี้ดีกว่าพี่ เดี่ยวรถก็มา พี่กลับก่อนเลยครับ

แท็กซี่พูดแทรกระหว่างที่นို့ตพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แท็กซี่

เอาใจน้อง จะไปไม่ไป

ฝันรูกุลรุกรน

ฝัน

ไปคะพี่ไปคะ

ฝันหันมาถามน้องก่อนจะขึ้นรถ

ไม่ไปแน่ะ

น้อง

ครับ

น้องตมองฝัน และพูด

กลับดีครับ

ฝันเดินขึ้นรถไปและปิดประตู

Scene5B ภายนอก - ป้ายรถเมลล์ถนนประชาธิปไตย - กลางคืน

น้องยืนมองรถแท็กซี่วิ่งผ่านไปด้วยความรู้สึกโหวงๆ และเดินกลับไปรออยู่ที่บริเวณป้ายรถเมลล์

น้องหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู มันขึ้นแบตเตอรี่หมด เขานั่งมองดูบริเวณรอบๆตัวด้วยความรู้สึกเค็งคว้าง

จู่ๆฝันก็เดินกลับมา น้องสะดุ้งตกใจยืนขึ้นถามฝันด้วยความดีใจปนแปลกใจ

น้อง

อ้าว

ยังไม่กลับหรือพี่

ฝันไม่ตอบอะไรและเดินลงไปนั่งตรงจุดที่น้องนั่งและเปิดกระเป๋าหยิบหูหิ้วขึ้นมาสูบ
น้องตมองเห็นฝันสูบลมพูดขบขัน

น้อต

ผมขอขบหรือตัวนึ่งได้มัยพี

ผั้นเปิดกระเป๋าและมองที่ซองขบหรือเหลือขบหรืออยู่หนึ่งตัว

ผั้น

อ้อ เหลือตัวสุดท้ายพอดีเลย

น้อต

ขอขอบคุณครับพี

บรรยาภาคเจียบบลังัด ผั้นมองน้อตจุดขบหรือรูปและพูดถาม

ผั้น

ไหนตอนแรกบอกไม่อยากจะกลับบ้าน

น้อต

มันก็ไม่ใช่ว่าไม่อยากจะกลับบ้านหรอกพี แค่ไม่อยากจะรีบกลับบ้านเฉยๆ

น้อตเจียบบลังัดไปสักพัก

จริงๆมันก็ไม่มียอะไรหรอกพี แค่ผมทะเลาะกับพ้ออะ

เขาอยากให้ผมเลิกตีจวาทรูป แล้วไปเข้าเตรียมทหารแทนอะ

ผั้น

ก็ตีนี้เป็นทหารอะ

น้อต

ซึ่งมันเถอะพี ตอนนี้อยู่คิดแค่ว่าจะกลับบ้านยังไงอะ

ผั้น

ลองเดินไปที่อื่นดูก่อนมัยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นို့ต

ไปพี

นို့ตลุกขึ้นยืนและเดินนำฝิ่นออกจากป่าไป

Scene6 ภายนอก - ถนนประชาธิปไตย - กลางคืน

นို့ตเดินนำฝิ่นไปตามทางไปเจอทหารนายหนึ่ง ผ่านทหารนายหนึ่ง นายทหารพูดทัก

ทั้งคู่เดินข้ามถนนและเดินต่อไปตามทาง จนกระทั่งเห็นกลุ่มทหารกลุ่มหนึ่งยืนอยู่ตรงตีนสะพาน ฝิ่นมองและพอนို့ตเดินหลบเข้าไปในหมู่บ้าน

นို့ต

จะเอาไปกันต่อดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene7 ภายนอก - ตรอกริมสะพาน - กลางคืน

ฝันพานีตเดินเข้ามาตามตรอกด้านข้างของสะพาน นีตพูดถามขณะที่เดินมาถึงตรงกลางแยก
ฝันแสดงอาการแปลกๆที่ขาของเธอและเดินต่อไปหานีต

นีต

ไปทางไหนต่ออาพี่

ฝันเดินมาหยุดตรงกลาง และเพิ่งสำรวจมองทางจนไม่ได้สนใจที่จะตอบคำถามของนีต
ทั้งคู่หันมองสำรวจ มองซ้ายเห็นเป็นโชนชุมชน มองขวาเห็นใต้สะพานที่สามารถทะลุไปอีกฝั่งได้
ฝันพาเดินนำไปฝั่งซ้าย มีร้านขายของชำตั้งอยู่ นีตมองเห็นร้านชำเลยขอเดินไปซื้อน้ำ

นีต

เดี๋ยวผมขอซื้อของแปะปิ้ง

นีตพูดโดยไม่รอฝันตอบเดินเข้าไปที่ร้านและสั่งน้ำเป๊ปซี่
ฝันยืนมองนีตเดินเข้าไปซื้อน้ำ และสังเกตเห็นที่ผมของนีตที่มีรอยแผลง

พี่ร้านเปิดรียังอำครับ

แม่ค้า

อ้อยังคะ เอาอะไรคะ

นีต

เออ ขอเป๊ปซี่สองถุงอะครับ

แม่ค้า

อ้อ ได้ร้อแปะปิ้งนะคะ

ฝันเดินตามเข้ามาใกล้นีตและพูดแซวเรื่องผม

ฝัน

ผมไปโดนอะไรมาอะ

ฝันชี้ไปที่รอยกลั๊นของนีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นို့ด

อ้อ อาจารย์เขาไถมาอ่าพี
 ผมก็ไม่เข้าใจว่าการตัดผมมันเกี่ยวอะไรกับการเรียนอะ
 ไม่ได้ช่วยให้ฉลาดขึ้นเลย ชอบมีแต่คนมาคิดแทนว่าอะไรถูก
 อะไรผิด เหมือนทะเลาะกับพ่อเจ๊ย แก่ก็คิดว่าผมจะผิดพลาด
 เหมือนพี่สาวเจ๊ย

แม่ค้าเดินหยิบน้ำมาให้

นို့ดหันไปหยิบน้ำและจ่ายเงิน

นို့ดจ่ายเงิน

นို့ดและฝันเดินต่อ นို့ดรู้สึกค้างคาอยากจะทำอะไรสักอย่างให้ฝันฟัง จึงเดินเล่าเรื่องพี่สาวของเขาต่อ

นို့ด

คือเมื่อก่อน พ่อกับแม่เขาเคยคาดหวังไว้กับตัวพี่สาวผมมากอะ
 แต่ไปๆมาๆตอนอายุเขาเท่าผมอะ เขาก็พลาดท้อง
 ตอนนี้นို့ก็หนีออกจากบ้านไปอยู่ที่ไหนแล้วก็ไม่รู้
 แต่ผมไม่มีวันผิดพลาดเหมือนพี่สาวผมหรอก

ฝันหันมามองนို့ด และเดินต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นို့ตเงยหน้าขึ้นมองฝืน

นို့ต

ผมว่าพักก่อนปะ

ฝืน

หີ

นို့ต

หมดสภาพเลยพี่ เมื่อกี้ยังจับไข่ทหารอยู่เลย

นို့ตหันไปมองทางสองทาง

ไปทางไหนอะพี่

ฝืน

ตรงไปทางนี้แหละ ตามมา

นို့ตเดินตามฝืนไปตามทาง

Scene8A ภายนอก - ซอยริมสะพาน-หน้าบ้านพี่แจ๊ค - กลางคืน

ทั้งคู่เดินอยู่ริมคลอง นို့ตเดินไปด้วยความไม่รู้ ส่วนฝืนพยายามมองสำรวจข้างทาง นို့ตรู้สึกดีที่มีฝืนเดินอยู่ด้วยและด้วยความสบายใจเลยพูดบอกฝืน

นို့ต

ถ้าผมต้องเดินอยู่คนเดียวก็คงแย่เหมือนกันนะ

ฝืนหันมามองนို့ต แต่เดินต่อ

ฝืน

ที่แซวพี่เนี่ย ดีขึ้นแล้วใช่ไหม

นို့ต

คงเพราะเป็ปซี่อ่าพี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งคู่เดินต่อจนมาถึงโซนมีตึกๆหน้าบ้านหลังหนึ่ง มีชายคนหนึ่งยืนสูบบุหรี่อยู่หน้าบ้าน ผันเพ่งมองดูทางเห็นพี่แจ๊คยืนอยู่เลยพูดทัก พี่แจ๊คแสดงท่าทีแปลกใจที่เจอผันกับนို့ต

ผัน

พี่แจ๊ค

พี่แจ๊คสะดุ้งหันมามอง และเห็นผันเลยแสดงท่าทีแปลกใจและรู้สึกดีที่เจอนို့ตตกใจหันไปมองผันที่พูดทักชายแปลกหน้า

พี่แจ๊ค

อ่าว..ผัน เป็นไงมาไงเนี่ย เขาเคอร์ฟิวอยู่ ยังทำงานอีกหรือ

พี่แจ๊คหันไปมองทางนို့ตด้วยความรู้สึกสงสัย นို့ตยื่นสังเกตการณ์ผันกับพี่แจ๊คที่ดูสนิทสนมกัน ผันเดินเข้าไปประชิดตัวพี่แจ๊คและพี่แจ๊คเอามือมาโอบเอวผัน

ผัน

ไว้เดี๋ยวผันเล่าให้ฟังนะพี่

พี่แจ๊คหันมามองนို့ตแบบสงสัยๆ แต่ผันผลัดตัวลากเข้าไปในบ้าน

พี่แจ๊ค

โอเคๆ เข้าบ้านก่อนๆ

ผันหันมามหานို့ต

ผัน

นို့ตเข้ามาพักข้างในก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นို့ตู้สี่่กัไม่สบายใจและไม่อยากเข้าไปในบ้านเลยขอรออยู่ที่หน้าบ้าน ผั้นหันมามองแบบเข้าใจ

นို့ต

ไม่เป็นไรครับพี่เดี่ยวผมนั่งรออยู่แถวนี้แล้วกันครับ

ผั้นหันไปถามพี่แจ๊คและเดินเข้าไปหยิบบุหรี่ยามาให้นို့ตหน้าบ้าน

ขอบคุณครับ

นို့ตเดินมานั่งข้างหน้าบ้านอีกหลังคุยกับผั้น

ผั้นเดินเข้ามานั่งคุยกับนို့ต

ผั้น

ไอ้คนนี่พักอยู่ที่นี้ก่อนนะ เดี่ยวอีกแปบเดี๋ยวก็เข้าแล้วอะ

นို့ต

ผมก็คิดว่าคงไม่ผั้นแล้วละ มันก็ไม่น่าจะมีรถแล้วอะ

แต่ยังไงเดี่ยวผมรอดด้านนอกดีกว่าครับ แปบเดี๋ยวก็เข้าแล้วอะ

นို့ตก้มหน้าสูบบุหรี่ต่อ

ผั้นหันมามองและรู้ว่านို့ตไม่โอเค แต่ไม่รู้จะพูดยังไง มีเสียงพี่แจ๊คตะโกนเรียกผั้นออกมาจากในห้อง

พี่แจ๊ค

ผั้น..

นို့ตเงยหน้าขึ้นมามองหน้าผั้น ผั้นลนๆลุกขึ้นจะเดินเข้าบ้าน

ผั้นเดินเข้าไปในบ้านและเลื่อนปิดประตูเหล็กหน้าบ้าน ส่วนนို့ตนั่งครุ่นคิดดูหรืออยู่หน้าบ้านด้วยความสับสนเข้าพยายามมองออกไปนอกบ้าน มองสิ่งต่างๆรอบตัวด้วยความอึดอัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene8B ภายนอก - หน้าบ้านพี่แจ้ค/ - ซ้ำมิด

นี่ตั่งครุ่นคิดก่อนจะตัดสินใจลุกขึ้นเดินเข้าไปในบ้าน เขาเปิดประตู แล้วเห็นผืนกำลังถูกเล่าโลม อยู่ ผืนและพี่แจ้คหันมามอง นี่ตแสดงท่าทางบอกลาและรีบปิดประตูและเดินเข้าตรอกเดินไปตามทาง

Scene9 ภายนอก - หน้าบ้านพี่แจ้ค - ซ้ำมิด

นี่ตตัดสินใจเดินออกไปตามทาง จนเริ่มเห็นซากนกพิราบวางกระจายเต็มพื้น นี่ตแสดงท่าทาง งงๆ ตกใจๆ แต่ก็เดินก้าวผ่านไปมองทางข้างหน้าเริ่มมีคนใช้ชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น (Pre-Production)

การคัดเลือกนักแสดง

บทบาทที่ต้องการ

นို့ต (พระเอก)

ตัวละครเอกที่เป็นตัวดำเนินเรื่อง ที่เป็นคนกรุงเทพฯชนชั้นกลาง อายุ 17 ปี ส่วนสูง 165-170 ซม. สีผิวแทน บุคลิกภาพสมส่วน ทรงผมสกินเฮดแบบยาว

ฝัน (นางเอก)

หญิงสาวขายบริการวัย 27 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ส่วนสูง 165-170 ซม. ผมสีดำยาว ผิวสีแทน บุคลิกเป็นคนมั่นใจในตัวเองสูง กระจกกระดอง และมีความหยิ่งทะนง ลักษณะคูมีเสน่ห์

วิธีการคัดเลือกนักแสดง

คัดเลือกโดยการพูดคุยถึงความเข้าใจในเนื้อหา และความหมายในบทภาพยนตร์และแลกเปลี่ยนทัศนคติต่อกัน โดยอธิบายวิธีการทำงานซึ่งกันและกัน

สร้างคำถามเพื่อประเมินมุมมองของนักแสดงหลัก เช่น มีทัศนคติต่อโสเภณีอย่างไรและหากอยู่ในสถานการณ์ตามบท เราจะมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างไร

ให้นักแสดงลองเล่นให้ดู โดยผ่านบทโมโนล็อก(Monologue) ซึ่งมีบทพูดมากกว่าบทจริง เพื่อทดสอบความกล้าแสดงออก การแก้ปัญหา และการแสดงอารมณ์ของนักแสดง

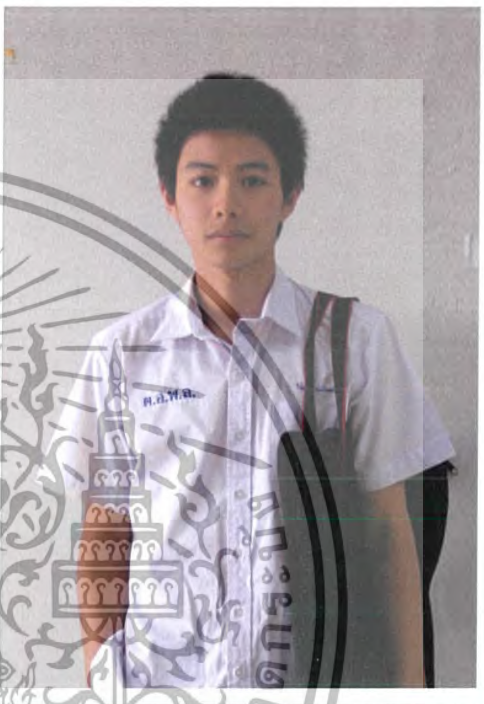
เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

สำหรับเอกสารรายละเอียดของนักแสดง มีความสำคัญในการมอบหมายนัดแนะตารางเวลางานและการเตรียมเสื้อผ้า หรือกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ต้องการติดต่อเร่งด่วน ข้าพเจ้าควรขอไว้แม้กระทั่งไลน์ หรือเฟสบุ๊ก สำหรับส่งภาพ ไฟล์งาน ในการติดต่อที่สะดวกขึ้นตามยุคสมัย เพื่อความเข้าใจในตารางเวลาถ่ายทำที่ตรงกัน แต่แม้ไฟล์ข้อมูลนักแสดงจะอยู่รูปแบบออนไลน์แล้วก็ตาม ควรจดบันทึกไว้เพื่อความแม่นยำในการเรียกใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

ภาพยนตร์เรื่อง : บางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)
ผู้กำกับ : ปฏิพล ทีฆายุวัฒน์

บทบาท : นี๊ด	
ชื่อ : ชามิย์ หนูนอนันต์	
ที่อยู่ : 409/275 พูลทิพย์คอนโดเฮอร์ส ช.แจ้งวัฒนะ6 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210	
โทรศัพท์ : 0831939103	
เพศ : ชาย	
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -
Facebook : -	
น้ำหนัก : 52	ส่วนสูง : 166
ผม : ดำ, สั้น	เสื้อผ้า
เสื้อ : M	กางเกง : 28, S
รองเท้า : 40	หมวก : Freesize

ตารางที่ 4.1 เอกสารคัดเลือกนักแสดง "บทนี๊ด" (Casting sheet)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

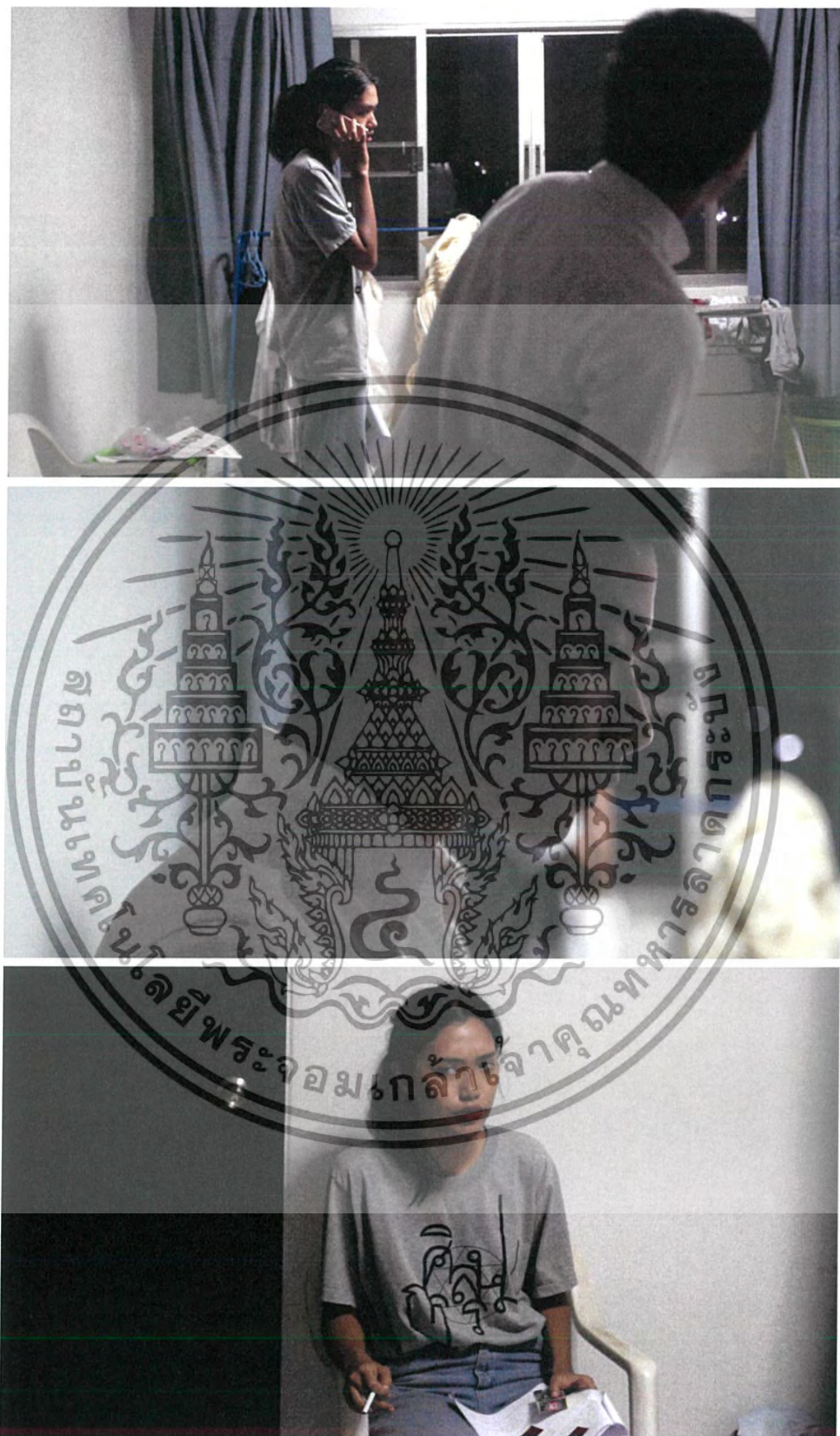
ภาพยนตร์เรื่อง : บางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)
ผู้กำกับ : ปฏิพล ทีฆายุวัฒน์

บทบาท : ฝัน		
ชื่อ : มัชฌิมา วชิรโกเมน		
ที่อยู่ : 4/1007 ซอย 34/4 หมู่บ้านสหกรณ์ ถ.เสรีไทย แขวง คลองกุ่ม เขต บึงกุ่ม กรุงเทพฯ 10240		
โทรศัพท์ : 0861481203		
เพศ : หญิง	อายุ : 21	
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -	
Facebook : -		
น้ำหนัก : 52	ส่วนสูง : 175	
ผม : ดำ	สีเสื้อผ้า	
เสื้อ : M	กางเกง : 25, S	
รองเท้า : 39	หมวก : Freesize	สะโพก : 36

ตารางที่ 4.2 เอกสารคัดเลือกนักแสดง "บทฝัน" (Casting sheet)

ข้าพเจ้าเลือกนายชาบี๋ หนูนอนันต์ และนางสาวมัชฌิมา วชิรโกเมน เป็นนักแสดงหลัก เนื่องจากทั้งสองคนมีลักษณะทางกายภาพที่ตรงกับลักษณะของตัวละครที่ข้าพเจ้าต้องการ หลังจากคัดเลือกนักแสดงได้ ก็มีการเวิร์คชอปนักแสดง การทำลายกำแพง ความเชื่อ ความเข้าใจและการลงตัวละคร ซึ่งกิจกรรมนี้ทำให้นักแสดงมีความเข้าใจในตัวละครมากขึ้น ทั้งในลักษณะทางกายภาพและกระบวนการคิดของตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1-4.3 ภาพการฝึกซ้อมการแสดงตามบทภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (Costume)

การออกแบบเครื่องแต่งกายของตัวละคร ต้องคำนึงถึงความเป็นจริงของลักษณะตัวละคร นั้นเป็นหลัก ข้าพเจ้าเลือกใส่ความหมายบางอย่างผ่านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของตัวละคร

ภาพที่ 4.4 การออกแบบเครื่องแต่งกายของฝัน

ฝัน : มีชีวิตที่โหดแค้นตอนกลางคืน ซึ่งข้าพเจ้าคิดภาพเมื่อตัวละครไปยืนอยู่บนพื้นที่ไม่ใช่แหล่งขายบริการ การแต่งกายแบบไหนจึงจะยังคงเล่าลักษณะทางกายภาพของโสเภณีได้ จึงเลือกลงพื้นที่เพื่อไปดูการแต่งตัวของโสเภณีจริงๆ ที่มักจะแต่งตัวด้วยเสื้อกล้ามหรือเสื้อสายเดี่ยว กางเกงขาสั้น รองเท้าฟองน้ำ และมักจะถือกระเป๋าแบรนด์เนมปลอมที่มีสายเป็นโซ่ ข้าพเจ้าจึงเลือกยึดจากการแต่งกายของโสเภณีไว้และเลือกใส่สัญลักษณ์บางอย่างให้กับเครื่องแต่งกาย ซึ่งข้าพเจ้าได้ตีความตัวละครตัวนี้เป็น ผีเสื้อราตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 ตัวอย่างการแต่งกายของสาวชายบริการรอบวงเวียน 22
ที่มา Laura Burnip, Inside the seedy world of Bangkok's brothels[ออนไลน์], สืบค้น 6 มิถุนายน 2560
เข้าถึงได้จาก <https://www.thesun.co.uk/news/3188707/bangkok-brothels-lady/boys-thai-boxing>

น็อต : เด็กมัธยมปลาย ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้เป็นผู้คนนักเรียนเลยเพราะเรื่องราวถูกอ้างอิงมาจาก
เรื่องราวของข้าพเจ้าเอง และเลือกจะเพิ่มรายละเอียดของตัวละครโดยการโกธรมที่ด้านหลัง เพื่อ
เพิ่มเรื่องราวให้ตัวละคร

ภาพที่ 4.6 การออกแบบเครื่องแต่งกายของน็อต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 ภาพ Fitting ผืน

ภาพที่ 4.8 ภาพ Fitting นี้อด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 ภาพการแต่งกายของตัวละคร

ภาพที่ 4.10 รอยโลโก้ของตัวละครนิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับศิลป์ (Production Design)

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีลักษณะการเล่าเรื่องที่มีลักษณะเป็นแบบกิ่งสารคดีที่เล่าเรื่องราวผ่านช่วงเวลาเคอร์ฟิวโดยข้าพเจ้าเลือกสถานที่ไปถ่ายที่สถานที่จริง และให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆของฉาก จึงมีการออกแบบฉากหรือตกแต่งสร้างบรรยากาศเพิ่มเติมแทรกเข้าไปในเรื่อง ดังนั้นอุปกรณ์ต่างๆจะต้องมีสัญลักษณ์ที่มึนัยยะและสามารถสื่อความหมายที่ข้าพเจ้าอยากสื่อสาร

การออกแบบฉาก

ฉากเปิดตัวนางเอก - ข้าพเจ้าต้องการเล่าถึงเหตุการณ์หลังจากมีการสลายการชุมนุม และใช้องค์ประกอบของการออกแบบฉาก เพื่ออธิบายทัศนคติของตัวละครน้อยตัวที่มีมุมมองบางอย่างกับตัวละครโสเภณี บรรยากาศของฉากที่ข้าพเจ้าออกแบบมาก็คจะเป็นฉากเปิดตัวละครโสเภณียืนอยู่ท่ามกลางกองขยะ(เป็นกองขยะจากมือ) แต่เนื่องจากสถานที่จริงสะอาดสะอ้านมาก จึงใช้วิธีขนขยะมาเทให้ทั่วพื้นที่เพื่อให้ได้อารมณ์ของภาพตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

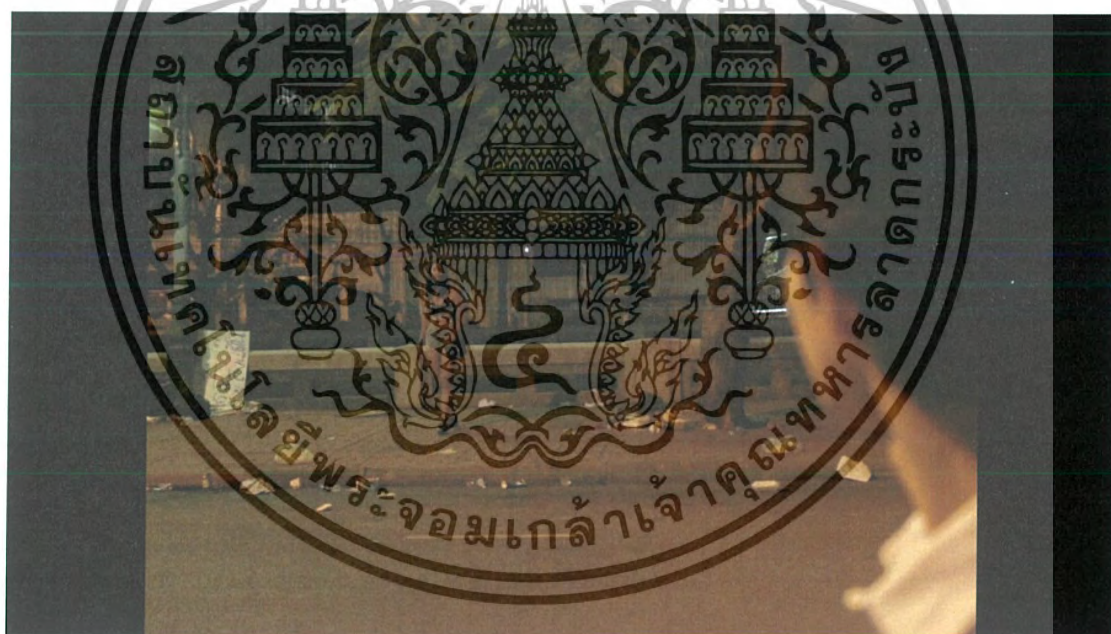

ภาพที่ 4.11 ภาพบริเวณที่จะใช้ถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ทีมงานกำลังเก็บขยะ

ภาพที่ 4.13 ฉากเปิดตัวนางเอกในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties)

1. ชุดเครื่องแต่งกายของทหาร (รองเท้าคอมแบท, หมวกเหล็ก, เสื้อเกาะ, ปืนทหาร)
2. อุปกรณ์ในกระเป๋าของนางเอก (ถุงยาง, เจลหล่อลื่น, ไทโรคัพ, นูห์รี, ไฟแช็ค)
3. กระเป๋าใส่กระดานวาดรูป
4. ซากร่องรอยของมือบ (มือตบ, เป่ายประท้วง)
5. ซากนกพิราบ (Mock up)
6. รถแท็กซี่
7. ผ้าปูนอนของโฮมเลส
8. ร่องรอยของมือบบริเวณพื้นนอนของโฮมเลส

ภาพที่ 4.14 ซากนกพิราบ (Mock up)

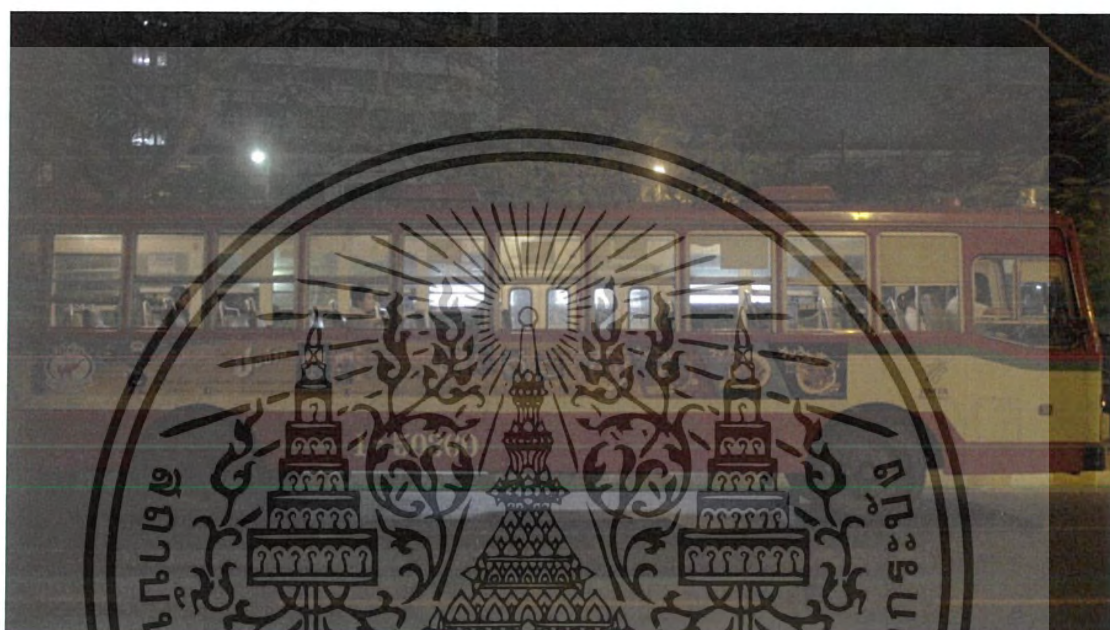
ภาพที่ 4.15 ฉากตัวละครเดินท่ามกลางซากนกพิราบในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

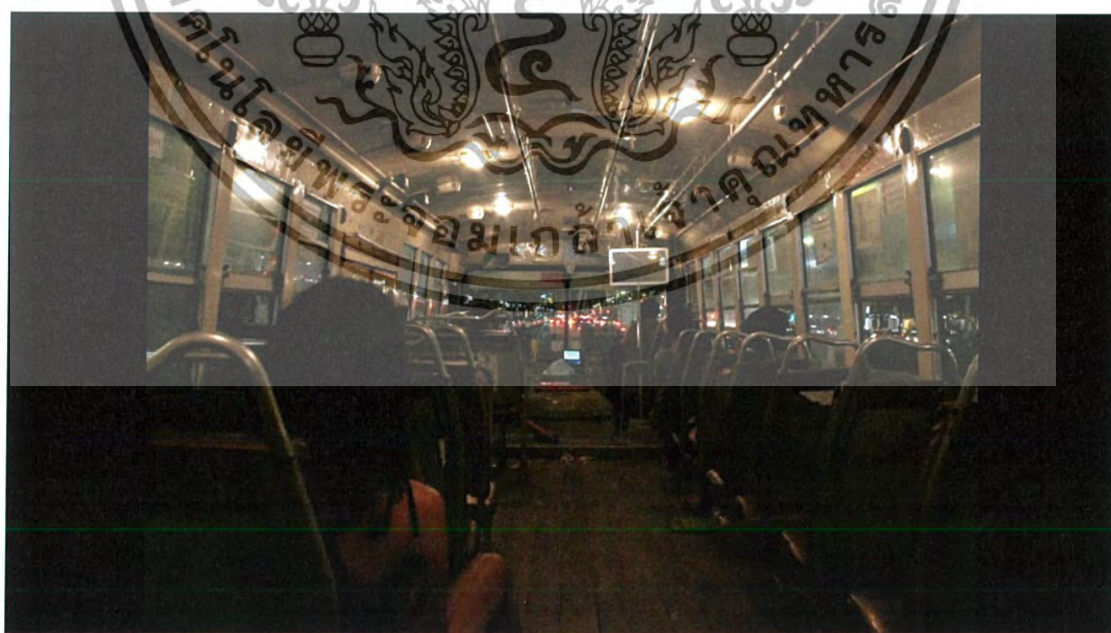
สถานที่ถ่ายทำ (Location)

รถเมล์สาธารณะ

รถเมล์เป็นสถานที่ถ่ายทำที่ใช้ในการเปิดเรื่องและเป็นการเล่าปมปัญหาทั้งหมดของเรื่อง ข้าพเจ้าเลือกใช้รถเมล์สีครีม-แดง เพราะเป็นข้อมูลจากประสบการณ์ของข้าพเจ้า

ภาพที่ 4.16 รถเมล์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

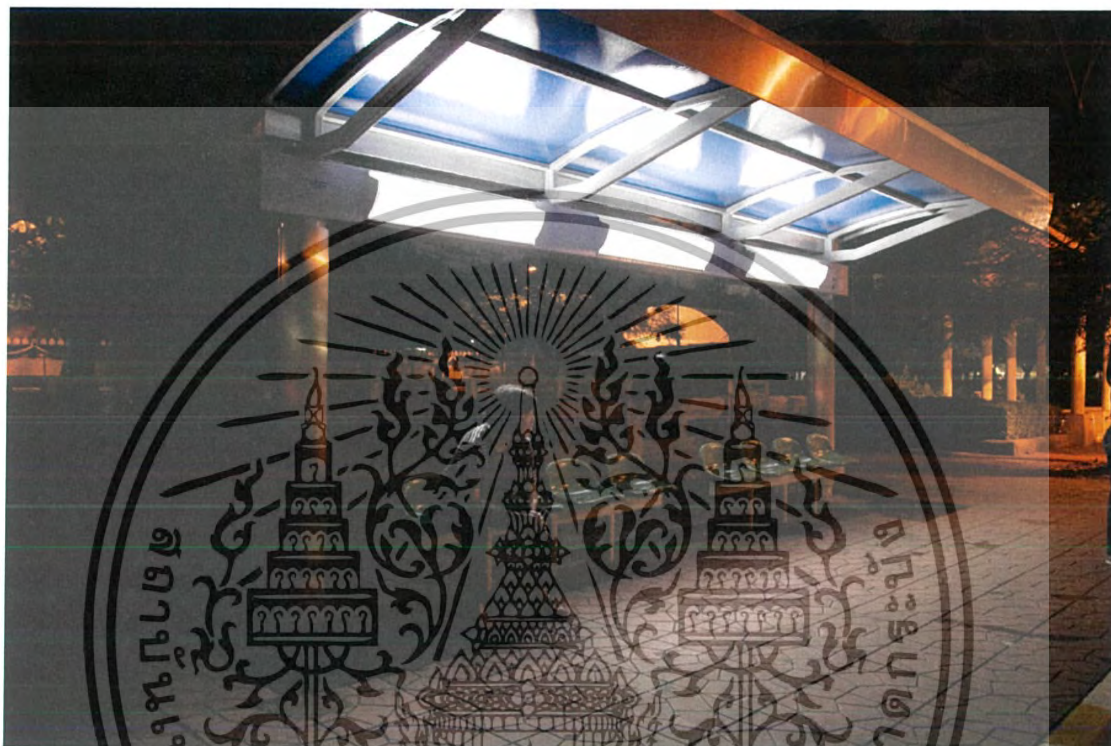

ภาพที่ 4.17 ฉากเปิดเรื่องบนรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายรถเมล์ที่รถเมล์ไปจอด

สถานที่ที่รถเมล์จะไปจอดต้องอยู่ในพื้นที่ที่เสียบบรถต้องน้อย ข้าพเจ้าเลือกใช้ป้ายรถเมล์ที่อยู่ตรงถนนผดุงกรุงเกษม ซึ่งอยู่บริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เคยมีการชุมนุมกันจริงๆ

ภาพที่ 4.18 ป้ายรถเมล์บริเวณรถผดุงกรุงเกษม

ภาพที่ 4.19 ฉากที่ตัวละครเดินไล่ลงจากรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายรถเมล์ที่เดินไปนั่งรอรถ

สถานที่ที่ตัวละครเดินไปรอรถเมล์ด้วยกัน ต้องมีลักษณะที่ดูแล้วสถานที่ดูมีลักษณะใกล้เคียงจากป้ายรถเมล์แรก เพื่อความต่อเนื่องของบรรยากาศ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ป้ายรถเมล์บริเวณถนนประชาธิปไตย

ภาพที่ 4.20 ป้ายรถเมล์บริเวณถนนประชาธิปไตย

ภาพที่ 4.21 ฉากที่ตัวละครกำลังนั่งรอรถเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่นอนโฮมเลส

เป็นจุดที่เล่าเรื่องในช่วงแรกของภาพยนตร์จึงต้องมีการใส่เรื่องราวของการเมืองผ่านอุปกรณ์ประกอบฉาก โดยสร้างบรรยากาศ

ภาพที่ 4.22 ศาลาที่ใช้เป็นที่พักของโฮมเลส

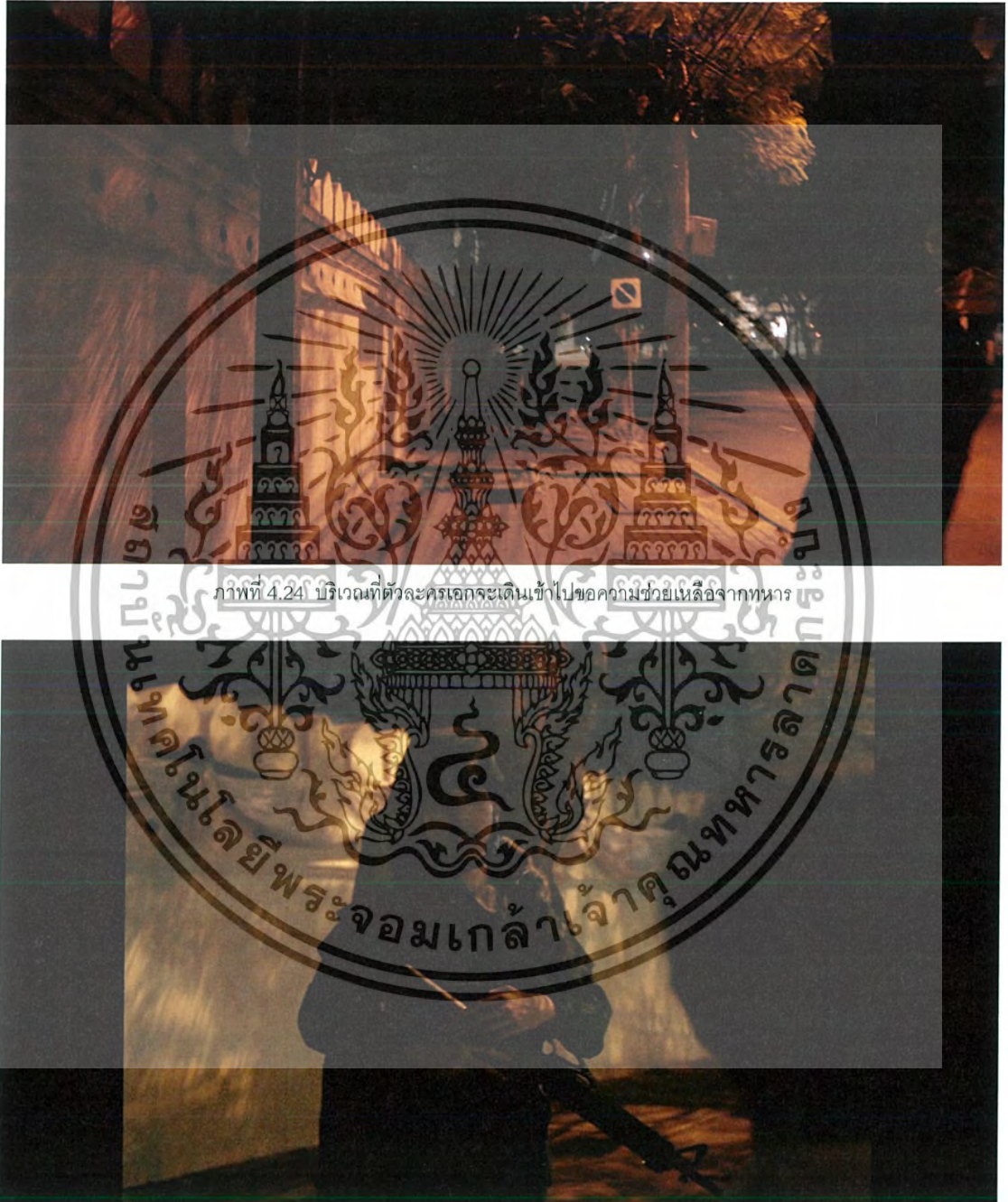

ภาพที่ 4.23 ฉากที่มีโฮมเลสนอนอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดที่เจอกับทหาร

ในเรื่องทหารนายนี้จะต้องเดินหลบจากจุดที่พักรหลังและมาหาที่ร้างๆในการฉี ซึ่งเป็นจุดที่ตัวละครต้องเดินมาขอความช่วยเหลือจากทหาร

ภาพที่ 4.24 บริเวณที่ตัวละครเอกจะเดินเข้าไปขอความช่วยเหลือจากทหาร

ภาพที่ 4.25 จากที่ตัวละครเข้าไปขอความช่วยเหลือจากทหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ที่ใช้เปิดตัวละครนางเอก

จากจุดที่ตัวละครน้อยเดินมาขอความช่วยเหลือจากทหารนั้น ต้องเชื่อมกับจุดที่เปิดตัวละครนางเอกซึ่งเป็นบริเวณถนนอีกฝากหนึ่ง

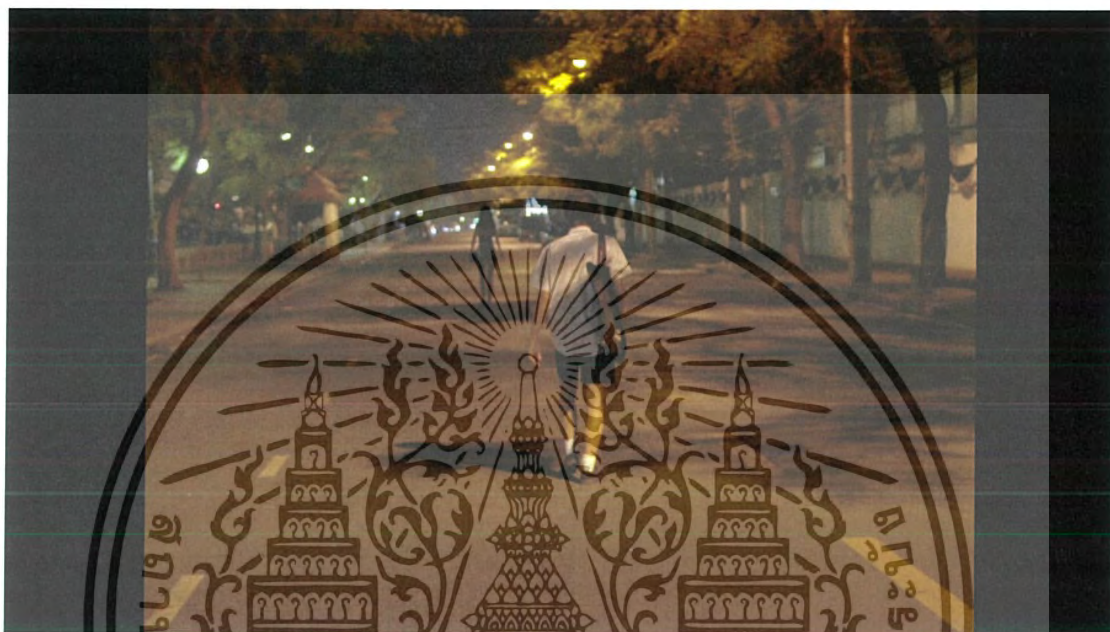

ภาพที่ 4.27 จากเปิดตัวละครนางเอก

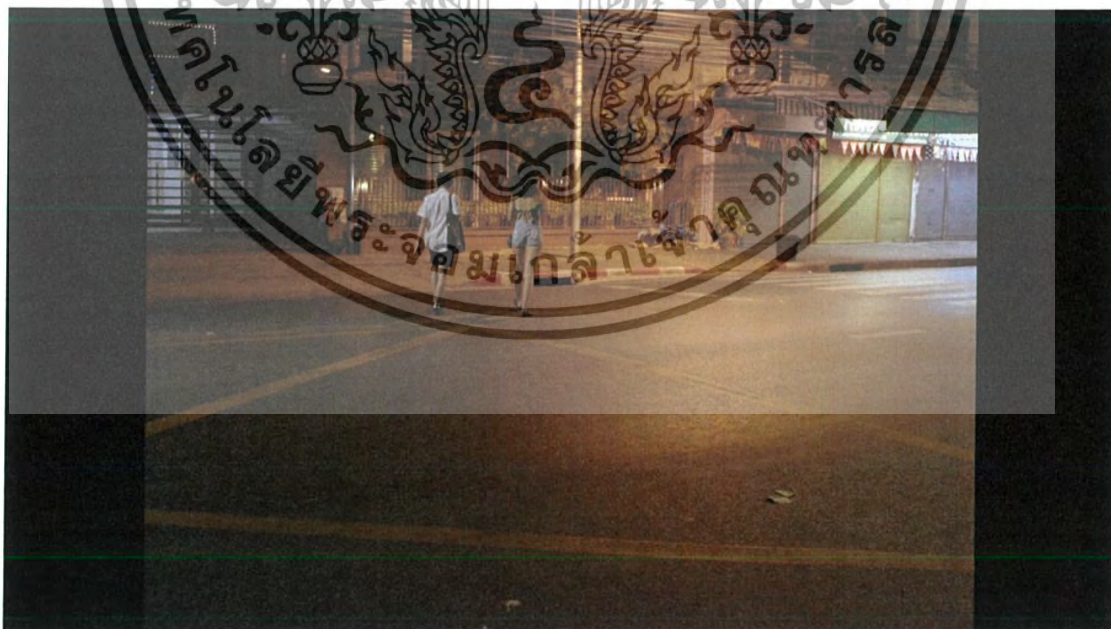
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถนน

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้การเล่าเรื่องผ่านการเดินของตัวละคร ถนนจึงเป็นอีกสิ่งที่สำคัญในการเล่าเรื่อง ภาวะความโล่งของท้องถนน ตัวละครเดินกันกลางถนน เสมือนกับว่าไม่มีรถอยู่ในพื้นที่นั้นเลย

ภาพที่ 4.28 ฉากที่ตัวละครเดินหนีออกจากทหาร

ภาพที่ 4.29 ฉากที่ตัวละครเดินหารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชน

ตัวละครต้องเดินหลบออกจากถนนหลักเข้ามาในซอยหมู่บ้าน เพื่อจะเดินไปบ้านของผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าต้องการคือมีลักษณะเป็นชุมชนแออัด และสิ่งที่สำคัญคือชุมชนนี้ต้องสามารถเชื่อมต่อกับกับถนนใหญ่ในฉากก่อนหน้านี้ได้

ภาพที่ 4.30 ชุมชนรอบกรุง

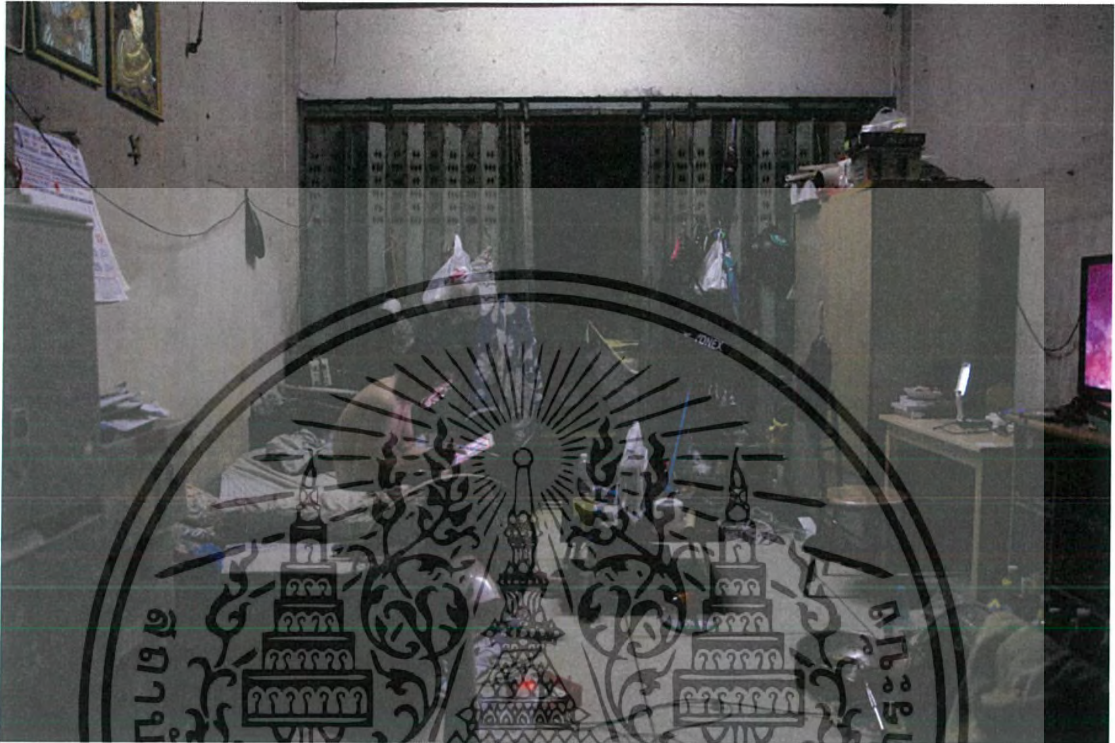

ภาพที่ 4.31 ฉากที่ตัวละครเดินด้วยกันในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านแจ๊ค

สภาพแวดล้อมของบ้านต้องมีลักษณะที่รกร้างและอยู่ในชุมชนแออัด

ภาพที่ 4.32 บ้านที่ใช้ในการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.33 ฉากที่ฝนถูกพี่แจ๊คเล่าโลมอยู่ในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

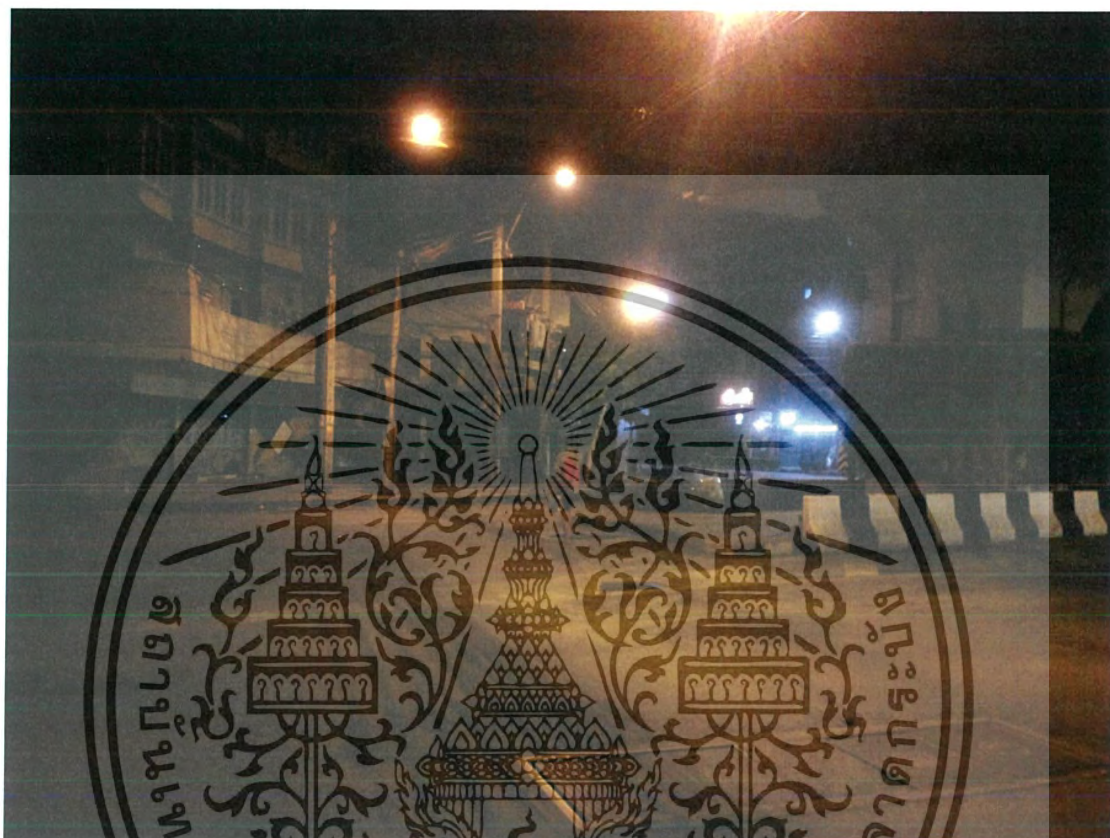
ภาพที่ 4.34 บ้านที่ใช้ในการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.35 ฉากที่ตัวละครนั่งอยู่หน้าบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ที่ตัวละครเดินมาเจอซากนกพิราบ

ภาพที่ 4.36 บริเวณแยกถนนวิสุทธิกษัตริย์

ภาพที่ 4.37 ฉากที่ตัวละครเดินมาเจอซากนกพิราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนงาน ประสานงาน

การติดต่อและนัดหมายวันเวลารวมไปถึงตารางเวลาในการถ่ายทำต้องกำหนดชัดเจน และมีการติดต่อประสานงานกับเจ้าของสถานที่และได้รับการอนุญาตก่อน การวางแผนงาน ทีมงานจะจัดการ การเดินทางโดยจะขนส่งนักแสดง ทีมงาน อุปกรณ์ถ่ายทำ เสื้อผ้าและอุปกรณ์ประกอบฉากโดยข้าพเจ้ารับมอบหมายเป็นผู้ดูแลเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมดเป็นหลัก ซึ่งต้องคอยเรียงลำดับและแยกหมวดหมู่สิ่งของให้เป็นระเบียบที่สุดในเวลาที่จำกัดและรักษาความสะอาดของสิ่งของ อุปกรณ์เครื่องใช้ทุกอย่าง อาหารในกองถ่าย และสถานที่ที่ขออนุญาตไปถ่ายทำให้กลับมาเป็นสภาพที่ดีเหมือนก่อนใช้ และไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใด บางครั้งอาจเกิดการเข้าใจผิด ความล่าช้า ระหว่างทีมงาน นักแสดง ผู้ถือเพื่อสถานที่ ทีมงานจึงต้อง ประนีประนอม สร้างและทำความเข้าใจต่อทุกฝ่าย

คิว	วันที่	เวลา	สถานที่	ฉาก
1	29 มีนาคม 2560	20.00 - 05.00 น.	ริมถนนผดุงกรุงเกษม	3B / 4
2	31 มีนาคม 2560	20.00 - 05.00 น.	รังสิต, อนุสาวรีย์ ประชาธิปไตย, ป้ายรถเมล์ตรง ถนนผดุงกรุงเกษม	1A / 1B / 2 / 3A
3	6 เมษายน 2560	22.00 - 05.00 น.	ริมถนนผดุงกรุงเกษม	4 (ถ่ายซ่อม)
4	16 เมษายน 2560	22.00 - 05.00 น.	ป้ายรถเมล์ตรงถนน ประชาธิปไตย	5A / 5B
5	18 เมษายน 2560	22.00 - 05.00 น.	ถนนประชาธิปไตย	6 / 7
6	24 เมษายน 2560	18.00 - 08.00 น.	ชุมชนรอบกรุง	8A / 8B / 9

ตารางที่ 4.3 การวางแผนงานการประสานงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดวันถ่ายทำ

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 1”

ชื่อเรื่อง : บางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)		วันที่ 29 มีนาคม 2560	
ผู้กำกับ : ปฏิพล ทีฆายุวัฒน์			
SCENE : 3B,4		ภายนอก/ภายใน : ภายนอก	
		กลางวัน/กลางคืน : กลางคืน	
		เวลา 20.00 - 05.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : หลังจากที่ทั้งคู่โดนไล่ลงจากรถเมล์ นีตเดินแยกออกไปขอความช่วยเหลือจากทหาร แต่ทหารไม่ช่วยเหลือ และฝันเดินผ่านมาเห็นจึงเข้าไปช่วยเหลือ นีต ทำให้ฝันทะเลาะกับทหารและเดินหนีออกมาจากทหาร และหยุดคุยกัน			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. นีต	083-193-9103 (ซามิย์)	ชุดทหาร , กระเป๋าใส่กระดานวาดรูป ,	
2. ฝัน	086-148-1203 (เฟรนด์)	กระเป๋า , ปืนทหาร	
		ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		น้องพิน , น้องบิว	ยัยเฟี้ย
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		สอง, เบ้น	-
		เสียง	สถานที่
ตัวประกอบ : -		พี, ต่วน	ริมถนนผดุงกรุงเกษม
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ของโม ของพี และของสอง			

ตารางที่ 4.4 Breakdown “คิวที่1”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 2”

ชื่อเรื่อง : บางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)		วันที่ 31 มีนาคม 2560	
ผู้กำกับ : ปฏิพล ทีฆายุวัฒน์			
SCENE : 1A,1B,2,3A		ภายนอก/ภายใน : ภายนอก	
		กลางวัน/กลางคืน : กลางคืน	
		เวลา 20.00 - 05.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : นีตขึ้นรถเมล์กำลังจะกลับบ้านแต่จู่ๆก็โดนปล่อยลงที่ป้ายรถเมล์ป้ายหนึ่ง ผีนจึงโทรหาแฟนเพื่อขอความช่วยเหลือ ส่วนนีตเดินแยกออกจากป้ายรถเมล์ไปตามทางเพื่อขอความช่วยเหลือจากทหาร			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. นีต	083-193-9103 (ซามิย์)	รถเมล์, รถแท็กซี่, ชุดทหาร, กระเป๋าใส่	
2. ผีน	086-148-1203 (เฟรนด์)	กระดานวาดรูป, กระเป๋าผีน, บุหรี่, ไฟแช็ค, ปืนทหาร, โทรศัพท์, หูฟัง	
		ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		น้องพิน, น้องบิว	ยัยเพี้ย
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		สอง, เบ้น	-
		เสียง	สถานที่
		พี, น้องนัท	รังสิต, อนุสาวรีย์ ประชาธิปไตย, ป้าย รถเมล์ตรงถนนผดุง กรุงเกษม
ตัวประกอบ : กระเป๋ารถเมล์, คนที่นั่งอยู่บนรถเมล์, ทหาร 3 นาย			
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ของโม ของพี และของสอง			

ตารางที่ 4.5 Breakdown “คิวที่2”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 3”

ชื่อเรื่อง : บางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)		วันที่ 6 เมษายน 2560	
ผู้กำกับ : ปฏิพล ทีฆายุวัฒน์			
SCENE : 4 (ถ่ายซ่อม)		ภายนอก/ภายใน : ภายนอก	
		กลางวัน/กลางคืน : กลางคืน	
		เวลา 22.00 - 05.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : หลังจากทะเลาะกับทหาร นี้อตและฝันเดินหนีออกมาและหยุดคุยกัน			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. นี้อต	083-193-9103 (ซามิย์)	ชุดทหาร, กระเป๋าใส่กระดานวาดรูป,	
2. ฝัน	086-148-1203 (เฟรนด์)	กระเป๋าฝัน, ปืนทหาร, บุนหรี, ไฟแช็ค	
		ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		น้องพิน , น้องบิว	ยัยเพี้ย
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		สอง , ไม้ท	-
		เสียง	สถานที่
		พี , บิง	ริมถนนผดุงกรุงเกษม
ตัวประกอบ : ทหาร 2 คน			
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ของโม ของพี และของสอง			

ตารางที่ 4.6 Breakdown “คิวที่3”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 4”

ชื่อเรื่อง : บางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)		วันที่ 16 เมษายน 2560	
ผู้กำกับ : ปฏิพล ภิษายวัฒน์			
SCENE : 5, 5B		ภายนอก/ภายใน : ภายนอก	
		กลางวัน/กลางคืน : กลางคืน	
		เวลา 22.00 - 05.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : ทั้งคู่เดินมาหยุดอยู่ที่ป้ายรถเมล์อีกทีเพื่อรอรถ มีแท็กซี่คันหนึ่งขับผ่านมา ฝืนขึ้นรถแท็กซี่จากนั้นออกไปและเดินกลับมาหาแท็กซี่ป้าย			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. นี้อต	083-193-9103 (ซามิย์)	ชุดทหาร, กระเป๋าใส่กระต๋านวาดรูป, กระเป๋า	
2. ฝัน	086-148-1203 (เฟรนด์)	ฝืน, ปืนทหาร, รถแท็กซี่, บุหรี่, ไฟแช็ค, ขวดน้ำ, ไทรศัพท	
		ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		แบม, ฮาด	เอส
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		เบค	-
		เสียง	สถานที่
		ขอบฟ้า, ต่วน	ป้ายรถเมล์ตรงถนน ประชาธิปไตย
ตัวประกอบ :			
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ของโม และของก๊			

ตารางที่ 4.7 Breakdown “คิวที่4”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 5”

ชื่อเรื่อง : บางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)		วันที่ 18 เมษายน 2560	
ผู้กำกับ : ปฏิพล ทีฆายุวัฒน์			
SCENE : 6,7		ภายนอก/ภายใน : ภายนอก	
		กลางวัน/กลางคืน : กลางคืน	
		เวลา 22.00 - 05.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : ทั้งคู่เดินทางรถต่อจนไปเจอกับทหารที่มุมๆหนึ่ง ทั้งคู่หลบทหารเข้าไปในหมู่บ้าน			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. นีต	083-193-9103 (ซามิย์)	ชุดทหาร, กระเป๋าใส่กระต๋านวาดรูป, กระเป๋า	
2. ผีน	086-148-1203 (เฟรนด์)	ผีน, ปืนทหาร, โทรศัพท์	
3. ทหาร(โปง)		ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		แบม, กิ๊	เอส
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		สอง, รุจ	-
		เสียง	สถานที่
		พี	ถนนประชาธิปไตย
ตัวประกอบ : ทหาร 3 คน			
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ของโม และของพี			

ตารางที่ 4.8 Breakdown “คิวที่ 5”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 6”

ชื่อเรื่อง : บางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)		วันที่ 16 เมษายน 2560	
ผู้กำกับ : ปฏิพล ทีฆายุวัฒน์			
SCENE : 8A,8B,9		ภายนอก/ภายใน : ภายนอก	
		กลางวัน/กลางคืน : กลางคืน	
		เวลา 18.00 - 08.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : ทั้งเดินคุยกันในหมู่บ้านจนไปเจอกับถึงบ้านพี่แจ๊ค คู่ขาของฝัน นี้อยู่รออยู่หน้าบ้านจนเข้าและเดินจากฝันไป			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. นี้อต	083-193-9103 (ซามิย์)	กระเป๋าใส่กระดานวาดรูป, กระเป๋าฝัน, บุหรี่,	
2. ฝัน	086-148-1203 (เฟรนด์)	ไฟแช็ค, โทรศัพท์, นกพิราบ	
3. พี่แจ๊ค		ผม / หน้า	เครื่องแต่งกาย
		โม	เอส
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		สอง,เบส	-
		เสียง	สถานที่
		ที่	ชุมชนรอบกรุง, ชุมชนวิสุทธิกษัตริย์
ตัวประกอบ :			
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ของโม และของสอง			

ตารางที่ 4.9 Breakdown “คิวที่ 6”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้น (Production)

การเตรียมก่อนการถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกภาพ

เนื่องภาพภาพยนตร์ทั้งเรื่องถ่ายในเวลาากลางคืน ในสถานที่ที่มีแสงน้อย และพื้นที่ไม่สามารถจัดแสงได้ เพื่อความคล่องตัวในการถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กล้อง Sony a7s mark ii ที่สามารถทำงานได้ดีในสภาวะที่แสงน้อยและยังคงคุณภาพของภาพเอาไว้ได้

ภาพที่ 5.1 อุปกรณ์บันทึกภาพ sony a7s mark ii

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าใช้วิธีบันทึกโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส (Wireless) จากเครื่องอัดเสียงแล้วซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียงเข้ากล้อง และใช้วิธีบันทึกโดยใช้ไมค์บูม (Microphone Boom) ซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียงเพื่อนำมารวมกันในช่วง Post production

ภาพที่ 5.2 เครื่องบันทึกเสียง

ภาพที่ 5.3 ไวเลส (Wireless)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการขอการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 ไมค์บูม (Microphone Boom)

มุมมองและขนาดภาพ

ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายภาพยนตร์ให้มีลักษณะเหมือนกับการบันทึกเหตุการณ์ข่าวที่เปิดประกอบกับทีวีจอคู่ ที่มีขนาดภาพ 4:3 โดยการเลือกใช้ลักษณะการถ่ายเป็นแบบ Handheld และเน้นการใช้ขนาดภาพ Medium shot เพื่อเน้นตัวละครและยังคงฉากหลังให้เห็นบรรยากาศ

ภาพที่ 5.5 ฉากที่ 1 ถึง ฉากที่ 2 สถานการณ์โดนไล่ลงจากตมเมล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำ

Scene 3B ภายในริมถนนถนนผดุงกรุงเกษม/ กลางคืน

น็อตเห็นทหารนายหนึ่งไกลๆ กำลังยืนจ้อยอยู่ เขาเดินไปถึงนายทหารจีเสรีจพอดดี นายทหารหันมามองน็อตด้วยท่าทีแปลกใจ น็อตพูดถามขอความช่วยเหลือแต่นายทหารพูดซ้ำๆ ไซ้รู้ ด้วยความกังวลน็อตจึงเลือกจะเดินไปขอความช่วยเหลือจากคนอื่น แต่ขณะนั้นฝันเดินผ่านมาพอดี และมีปากเสียงกับทหาร ฝันและนายทหารทะเลาะกัน น็อตเลยกลายเป็นตัวกลางในการห้ามทั้งคู่ สุดท้ายฝันเดินหนีไปด้วยความไม่พอใจ น็อตเองก็ไม่พอใจทหารเลยเลือกเดินตามฝันไป

การกำกับการแสดง

ฉากนี้เป็นฉากที่น็อตเพิ่งโดนไล่ลงจากรถเมล์และพยายามเดินมั่วไปตามทางเพื่อที่จะขอความช่วยเหลือจากใครสักคนจนกระทั่งเดินไปเจอกับทหารนายหนึ่ง น็อตเลยเดินเข้าไปขอความช่วยเหลือ แต่ดันไปเจอกับทหารที่ทวนและไม่ให้ความช่วยเหลือ จนกระทั่งโสภณีคนที่เขาเลือกจะเดินหลบมาจากฉากก่อนหน้าเดินเข้ามาช่วยเขาแยกไปจากทหาร

ฉากนี้ต้องการสื่อสวรสถึงภาวะไร้ที่พึ่งของตัวละคร โ โดยตัวละครน็อตต้องมองโสภณีในตอนเริ่มต้นเรื่องว่าดูพึ่งพิงไม่ได้เลยเลือกจะเดินแยกออกมา เพื่อจะหาคนที่ดูภูมิฐานและจะช่วยเหลือเขาได้จนมาเจอกับทหารที่เราเชื่อว่าเขาคือคนที่ปกป้องเราได้ในคืนนั้น แต่ทหารกลับไม่ให้ความช่วยเหลือแถมยังพูดจาดูถูกตัวละคร ฉากนี้ตัวละครน็อตจะต้องเลือกว่าจะพึ่งพิงใครดี ระหว่างทหารกับโสภณี และด้วยเหตุการณ์น็อตจึงเลือกที่จะเลือกเดินตามโสภณี

ในขั้นตอนการกำกับข้าพเจ้าใช้วิธีการพูดคุยกับนักแสดงให้เข้าใจถึงสภาวะตัวละคร และทำการเวิร์คช็อปสั้นๆ ให้นักแสดงนึกถึงเหตุการณ์ที่ใกล้เคียงกับเหตุการณ์ในเรื่องและให้นักแสดงปรับเปลี่ยนไดอะล็อกตามอารมณ์ในตอนนั้นแต่ยังคงไว้ซึ่งคีย์เวิร์ดสำคัญ และให้ลองเล่นจริงและถ่ายเลย และหลังจากเล่นในแต่ละทศเสร็จ ข้าพเจ้าก็จะถามความคิดเห็นกับนักแสดงว่าคิดอย่างไรกับตัวละครก็ได้แถมมุมและการแสดงที่ต่างออกไปในแต่ละทศ ซึ่งข้าพเจ้าก็พอใจกับผลที่ออกมาเพราะนักแสดงมีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติ และผลที่ออกมาก็ยังคงไว้ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ

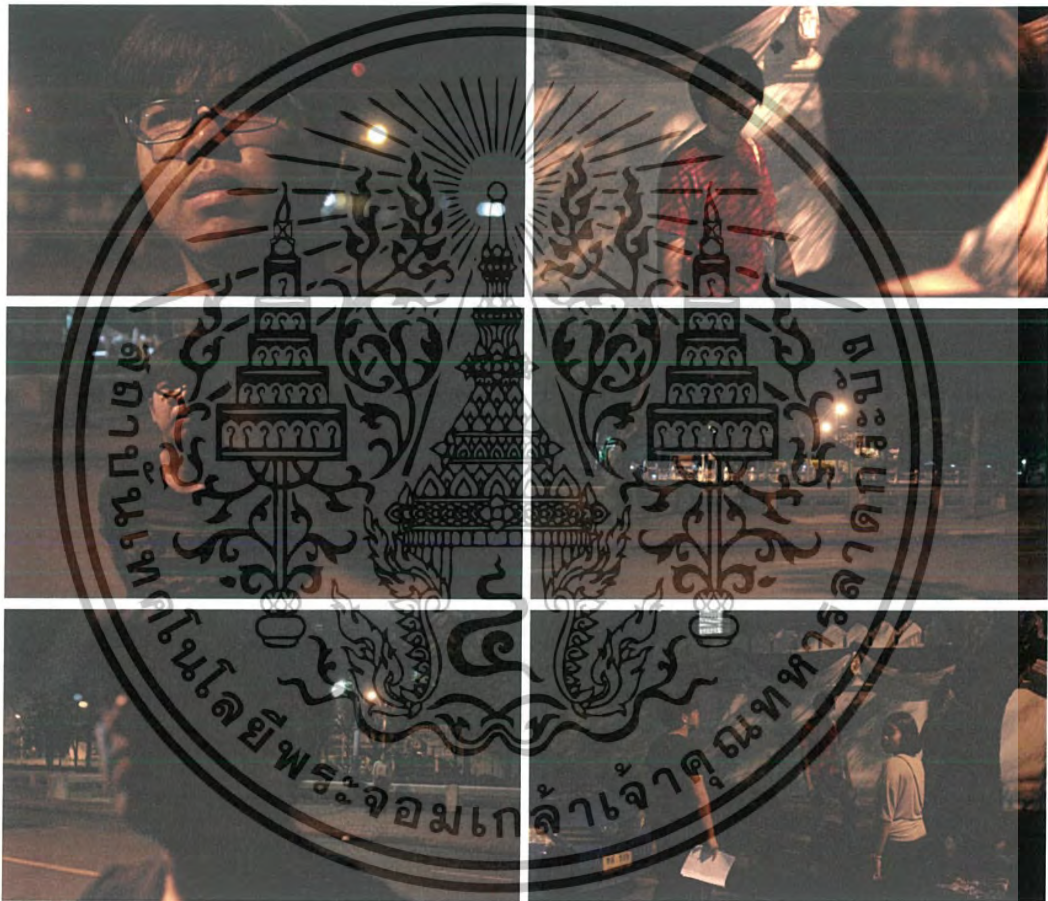
ลำดับการแสดง

- น็อตเดินเข้ามาหาทหารและพูดขอความช่วยเหลือ ทั้งคู่พูดเถียงกัน
- ฝันเดินผ่านมา ทหารและน็อตหันไปมอง
- ฝันพูดทะเลาะกับทหาร จนถึงขั้นถึงเนื้อถึงตัวกัน
- น็อตยืนมองทั้งคู่ทะเลาะกันและเดินมาห้าม
- ฝันเดินแยกออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 -- น็อตมองฝันเดินไปและหันไปมองทหาร และตัดสินใจเดินตามฝันไป
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BLOCK SHOT

การวางจุดที่ตัวละครแสดง ขำพเจ้าเลือกวาง Blocking จากเส้นทางจริง สถานที่ในเรื่อง จะถูกเชื่อมต่อกันหมด จากรูปข้างล่างเป็นการ Block shot ของฉากนี้ ซึ่งการถ่ายทำจริงมีถ่าย เยอะมุกกว่านี้เนื่องจากเหตุผลด้านการถ่ายทำที่ต้องค่อยหลบรถ การถ่ายทำช่วงที่ฝนทะเลาะกับ ทหาร จึงเป็นการ Improvise ของการแสดงและกล้อง แต่ใช้วิธีบอกและวางทิศทางให้นักแสดง เข้าใจ เพื่อตอบรับการถ่ายแบบสารคดี

ภาพที่ 5.6 - 5.11 ภาพ Block shot

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการถ่ายทำ

การถ่ายทำในช่วงแรก มีปัญหากับเรื่องเวลาและการหลบรถ ช่วงเวลาภาพยนตร์จะสามารถถ่ายได้คือหลังห้าทุ่มเป็นต้นไปจนถึงเวลาประมาณตีสี่ ปัญหาของการถ่ายทำส่วนใหญ่อยู่ที่สิ่งที่ควบคุมไม่ได้เช่น จากบนรถเมลซึ่งไม่สามารถควบคุมรถหรือสิ่งที่อยู่ภายนอกรถได้เลยและจากป้ายรถเมลที่ต้องการเล่าเรื่องว่าไม่มีรถวิ่งแต่ความเป็นจริงในการถ่ายมีรถวิ่งตลอดต้องคอยหลบรถ ปัญหาต่อไปคือความง่วงของทีมงานที่อดหลับอดนอนต้องคอยสร้างความบันเทิงตลอดเวลาเพื่อลดความกดดันที่เกิดจากการถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เต็มไปด้วยปัญหาให้แก้ไขเฉพาะหน้า เพราะด้วยปัจจัยต่างๆ แต่เมื่อเวลากำลังเดินและกองถ่ายเดินทางไปยังตรงนั้นแล้ว ผู้กำกับก็ต้องแก้ไขปัญหามาให้ได้และขับเคลื่อนกองถ่ายต่อไปให้ดีที่สุด

ภาพที่ 5.12 ภาพเบื้องหลังกองถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ขั้นตอนการหลังจากการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่พิถีพิถันมากๆ จำเป็นต้องประสานงานกับหลายๆฝ่าย ทั้งฝ่ายผสมเสียง, ทำเสียง foley, อัดเสียง ADR, เกลี่ยสี เนื่องจากการถ่ายภาพยนตร์เรื่องนี้มีความยากลำบากในการถ่ายหลบรถ จึงเลือกใช้วิธีการถ่ายในแบบที่พยายามหลบรถให้ได้มากที่สุด โดยการถ่ายสลับเปลี่ยนมุมไปเรื่อยๆ ไฟล์ที่ได้จากการถ่ายจึงเยอะและมีเพียงข้าพเจ้าที่จะจำได้ว่าฟุตเทจไหนจะใช้ช่วงไหนและอันไหนจะต่อกับข้าพเจ้าจึงเป็นผู้ตัดต่อภาพยนตร์เอง

การตัดต่อและการลำดับเรื่อง (Editing)

ข้าพเจ้าตัดต่อด้วยโปรแกรม Adobe Premier Pro โดยนำฟุตเทจที่ถูกแยกไว้ตามวันที่ถ่ายมาตัดต่อเรียงตามฉาก เนื่องจากการตัดต่อที่ถูกทำมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงเว้นว่างของการถ่ายทำ ดังนั้นจึงสามารถรู้จุดบกพร่องของฟุตเทจ นำมาแก้ไขด้วยการถ่ายซ่อมได้ทันที

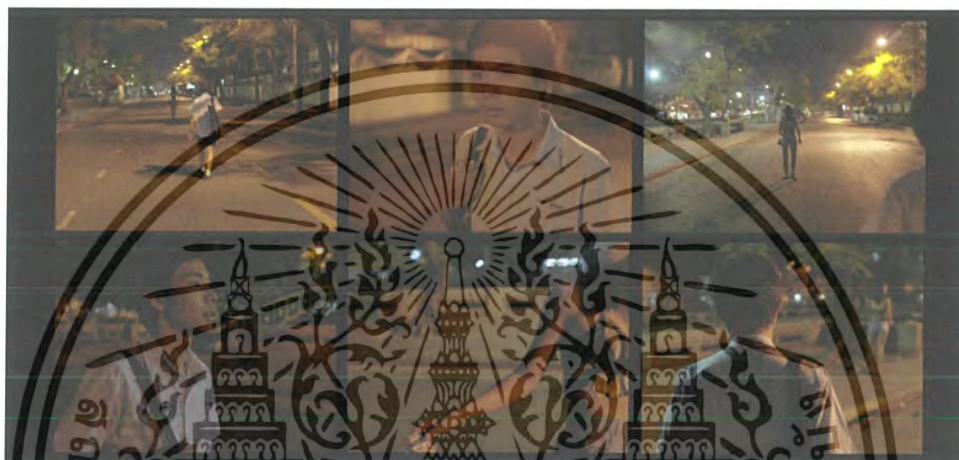

ภาพที่ 6.1 การจัดเก็บไฟล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการตัดต่อแบบ Jump cut

ในการถ่ายทำซ้ำพเจ้าให้ความสำคัญกับจังหวะ Take time ตามความรู้สึกของนักแสดง แต่เมื่อนำมาตัดต่อบางจังหวะที่ชงนานมากซึ่งจะทำให้ภาพยนตร์มีความยาวเกินภาพยนตร์สั้นซ้ำพเจ้าจึงเลือกใช้วิธีการตัดแบบ Jump cut เพื่อกระชับให้เรื่องดำเนินเร็วขึ้น

ภาพที่ 6.2 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์สั้นเรื่องบางกอกดิสโทเปีย (Bangkok Dystopia)

การตัดต่อแบบหยาบ (Rough cut)

ซ้ำพเจ้าใช้วิธีการตัดต่อแบบหยาบในช่วงช่องว่างของกระบวนการถ่ายทำ เพื่อที่จะได้รู้ปัญหาและนำไปแก้ไขในคิวต่อไป ขั้นตอนการตัดต่อแบบหยาบ ซ้ำพเจ้าแบ่งการตัดต่อออกเป็น 3 ซีควนส์(sequence) คือ

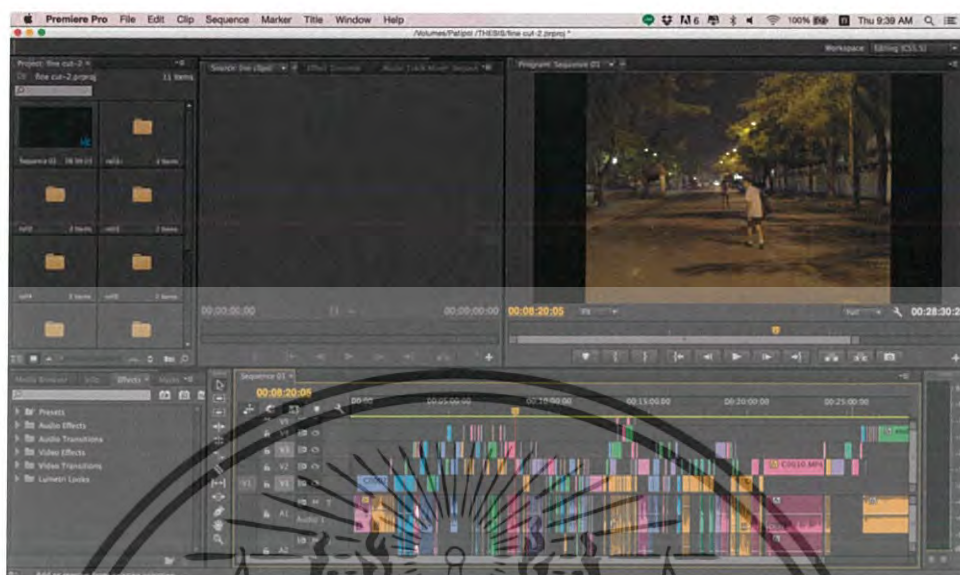
Sequence 1 คือ Scene 1A, 1B, 2, 3

Sequence 2 คือ Scene 4, 5A, 5B, 6

Sequence 3 คือ Scene 7, 8A, 8B, 9

แล้วสุดท้ายก็นำซีควนส์ทั้งหมดมารวมกัน เมื่อมาดูแล้วพบปัญหาว่าไม่มีการเชื่อมต่อของฉาก(Transition) จึงต้องเรียงเรื่องใหม่และกระชับกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.3 ภาพการตัดต่อภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Adobe Premier Pro

ปัญหาในการตัดต่อแบบหยาบในแต่ละซีควีนส์

Sequence 1 คือมีความยาวยึดเยื้อซึ่งกินเวลาการเลกเรื่องไปถึง 15 นาที
ยังหาจังหวะตัดต่อไม่ได้ เรื่องยังดูยึดเยื้อ

Sequence 2 คือตัดไม่ลง เพราะไม่สามารถเชื่อมต่อ(Transition) แต่ละฉากได้ ตัวละคร
พูดเยอะเกินไป สามารถตัดบทพูดออกได้อีก มีปัญหาเรื่องของเสียงรบกวนที่แทรกตลอดเวลา

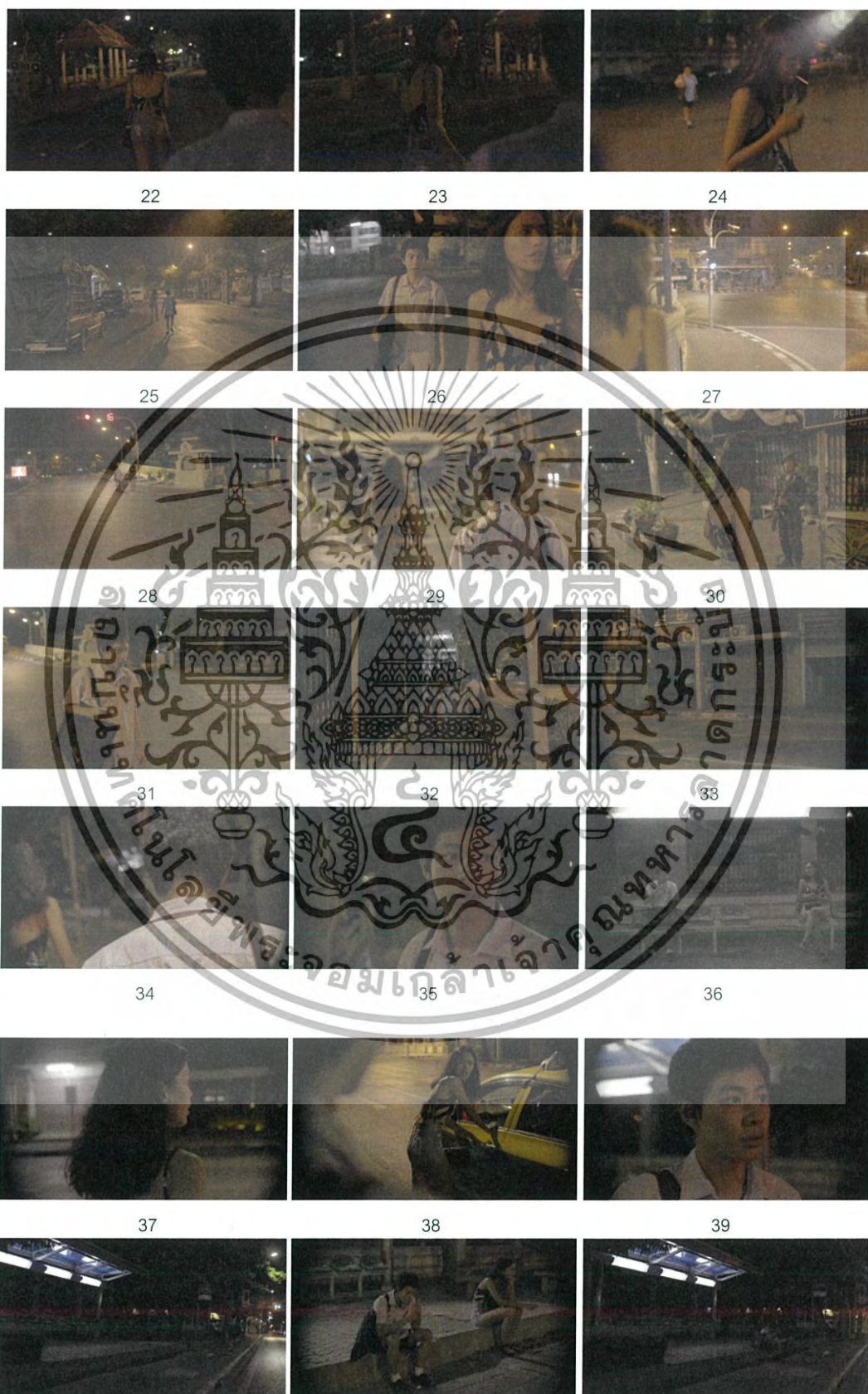
Sequence 3 คือมีปัญหาเกี่ยวกับการ Take time ตัวละครหกรวีดีตัดต่อในการช่วยไม่ได้ จังหวะ
ของการเล่าเรื่องเลยยังไม่ลื่น และตอนจบไม่ดี

ทั้งนี้ทั้งนั้นเมื่อนำทุกซีควีนส์มารวมกันได้ 35 นาทีพบว่าแต่ละฉากไม่มีความต่อเนื่องซึ่ง
กันและกัน ไม่มีการเชื่อมกันของฉาก (Transition) ไม่บางฉากที่ตัดทิ้งไป และมีบางฉากที่ทำให้
เรื่องไม่กระชับ ซึ่งปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องนำไปแก้ไขต่อไปใน การตัดผสมบูรณ(Final Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

61

62

63

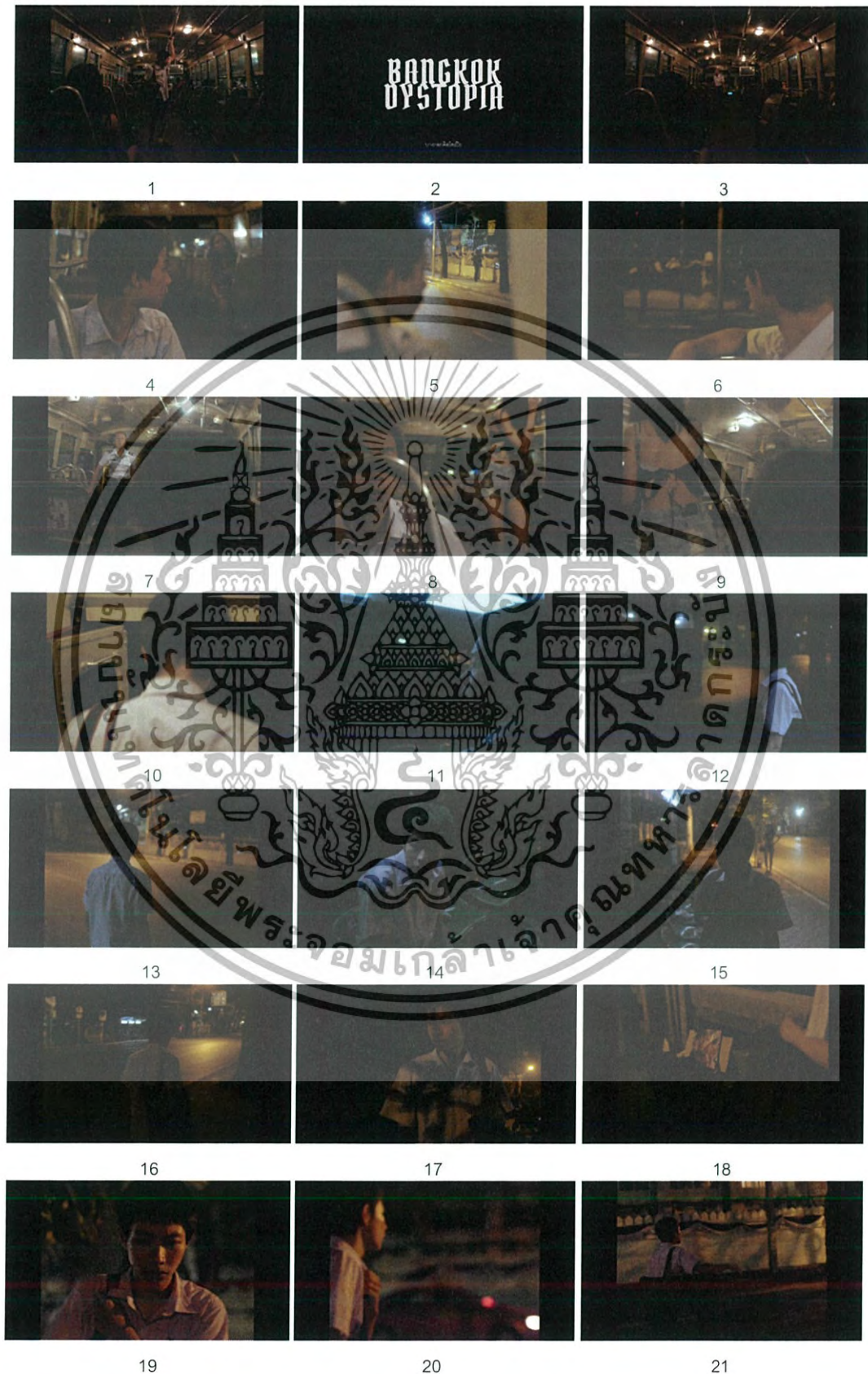
ภาพที่ 6.4 ภาพการตัดต่อหยาบ (Rough cut)

การตัดสมบูรณ์ (Final cut)

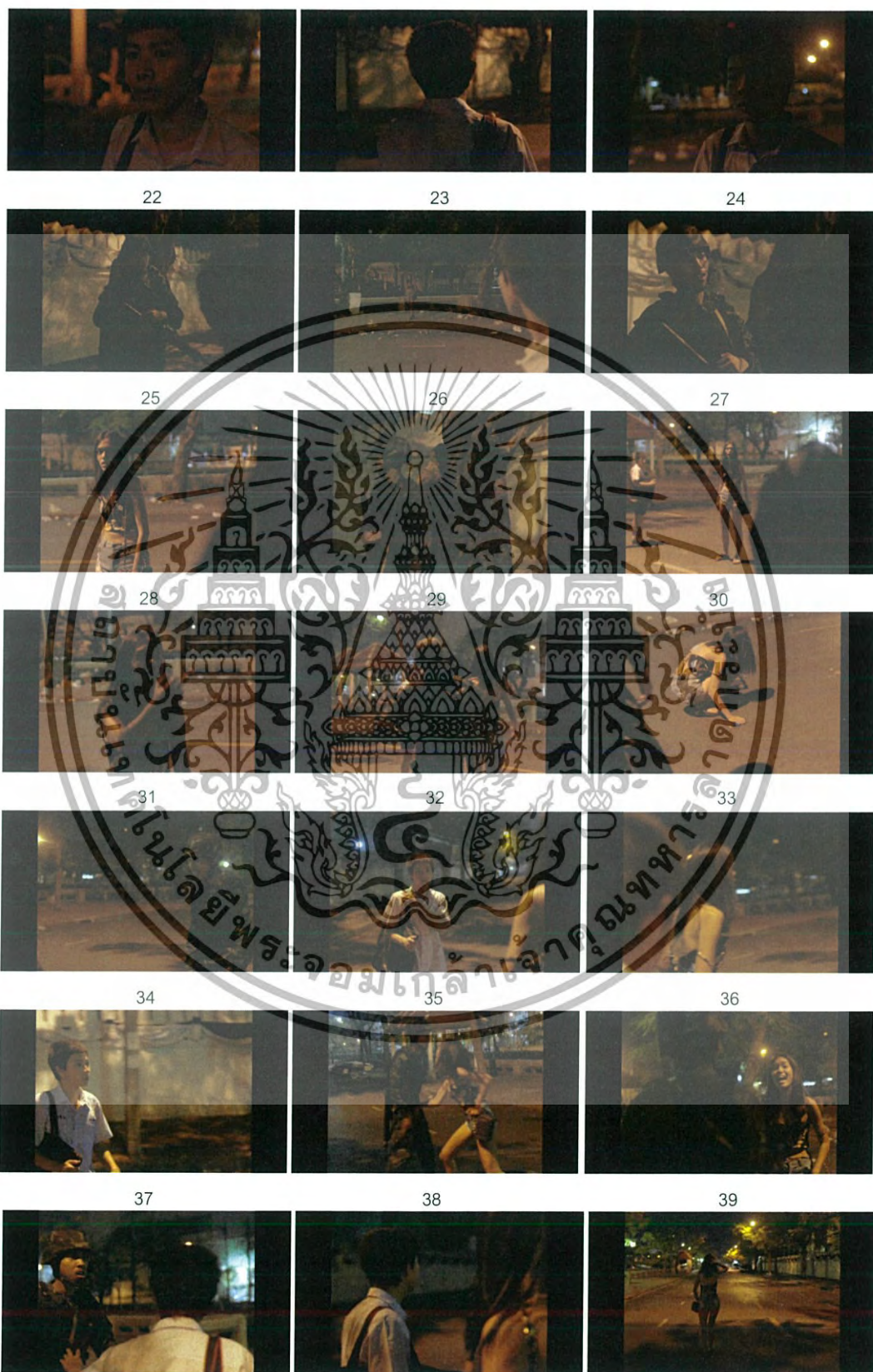
จากปัญหาการตัดหยาบ จึงจำเป็นจะต้องแก้ไขด้วยวิธีการดังนี้

1. ตัดทั้งเรื่องในซีควนส์(sequence) เดียว เนื่องจากภาพยนตร์สั้นมีความยาวทั้งหมดประมาณ 17 นาทีและสามารถตัดให้สั้นลงได้กว่านี้อีกจึงสะดวกและสามารถตัดได้ในไทม์ไลน์(Timeline)เดียวกันได้
2. ตัดใหม่ทั้งหมดดีกว่านำการตัดหยาบมาแก้ไขเพราะมีการรวมฉากเพื่อสร้างเวลาและพื้นที่(Time and Space) ในภาพยนตร์
3. เล่าเวลาในเรื่องใหม่ โดยตัดต่อบทพูด
4. เลือกใช้ช็อตน้อยลง สร้างความกระชับให้กับเรื่องราว
5. การเชื่อมแต่ละฉากเข้าด้วยกัน เชื่อมโดยการใส่อินเสิร์ท(Insert) และโอเวอร์แลป(Overlap)เสียงให้คาบเกี่ยวกัน
6. เปลี่ยน Format ภาพให้เป็นขนาด 4:3 ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

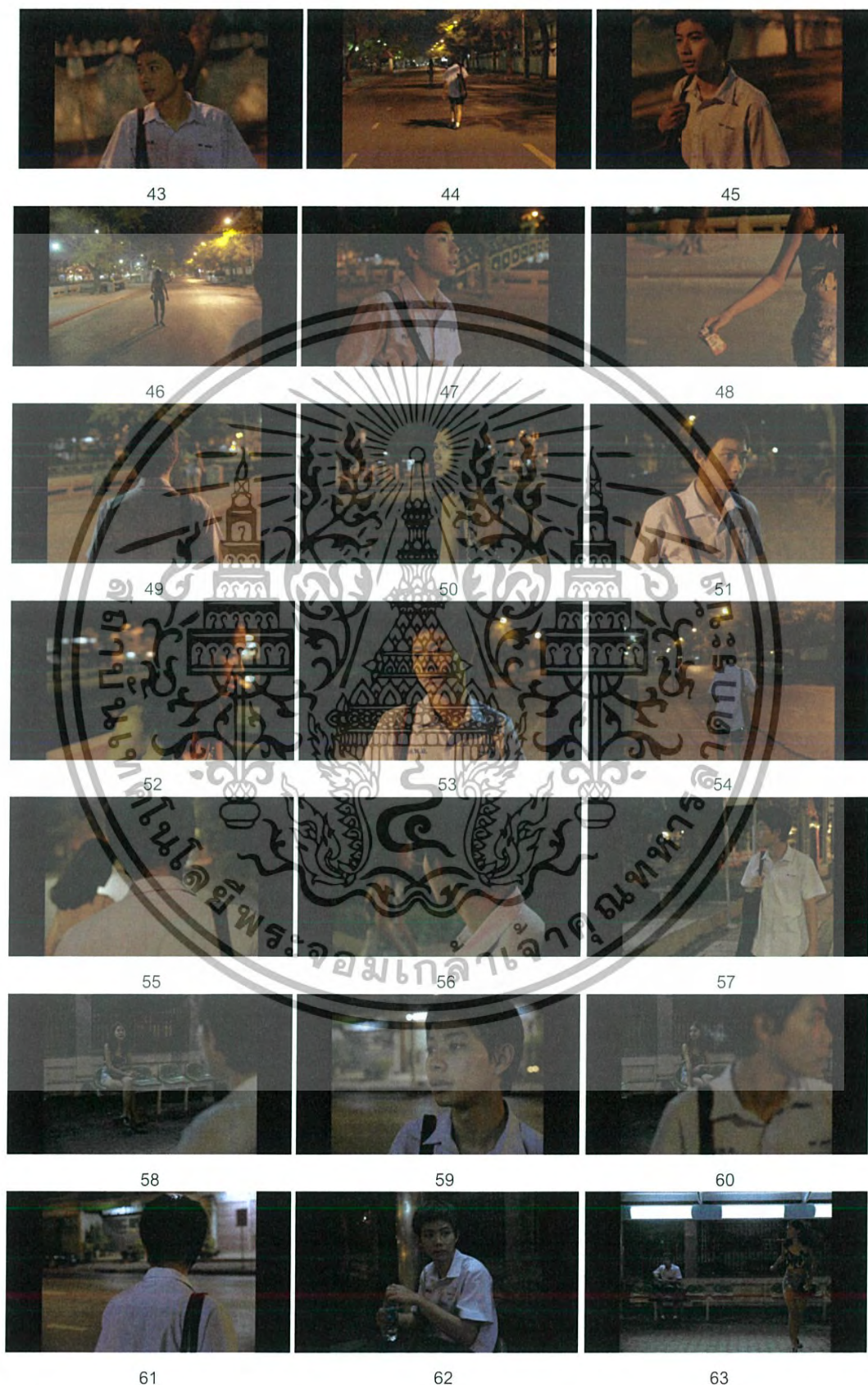
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

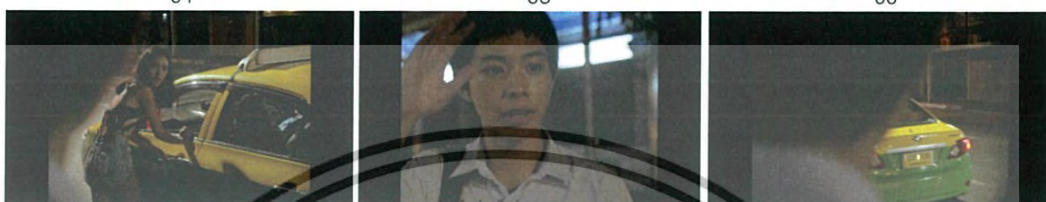
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

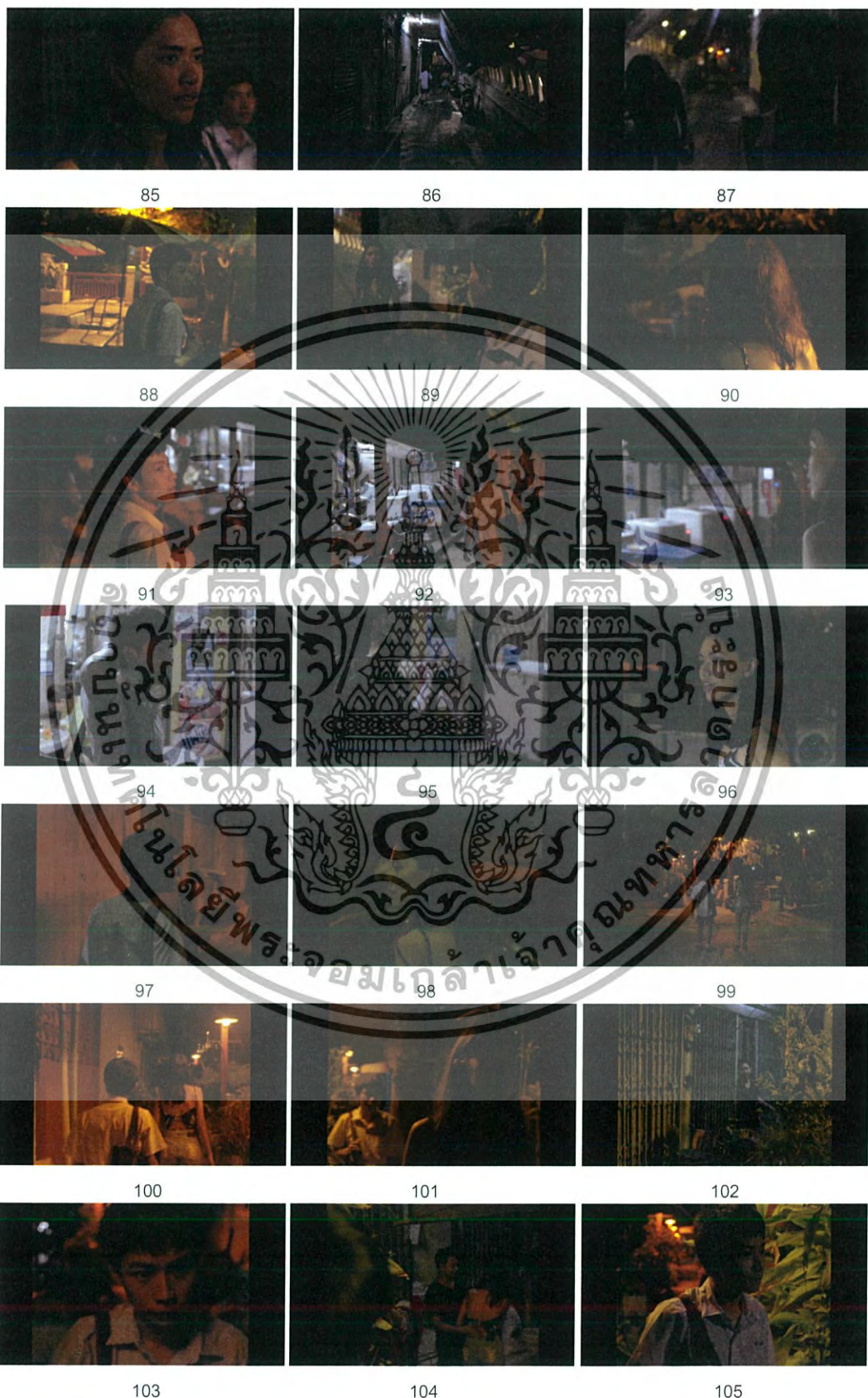

82

83

84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

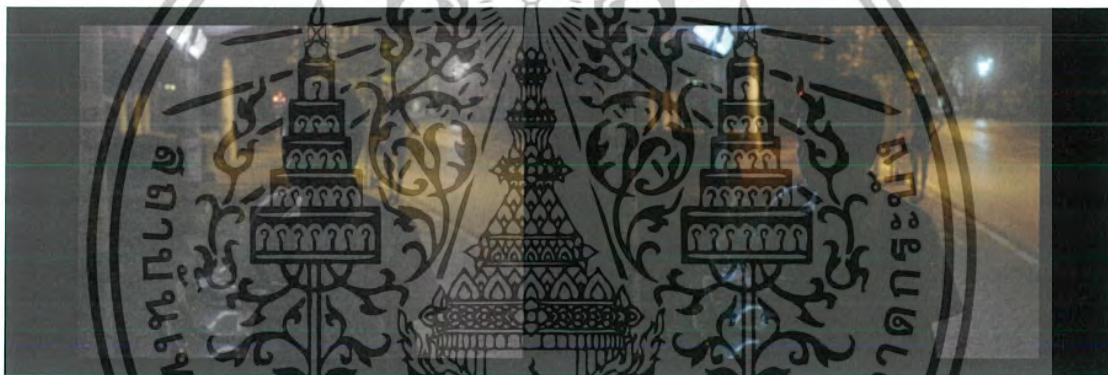
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเกลี่ยสีของภาพยนตร์ (Color Grading)

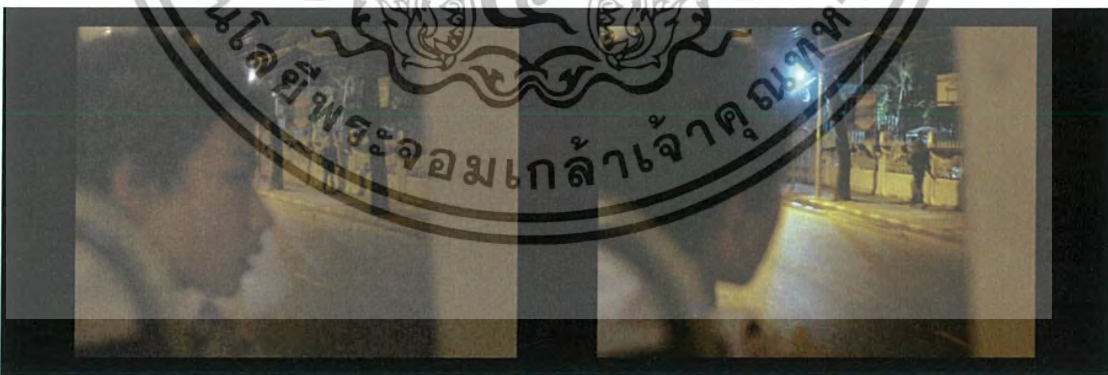
เนื่องจากการถ่ายทำจะตั้งค่าสีกลางไว้ และมาเกลี่ยสีภาพทีหลังให้ภาพรวมของภาพยนตร์ เรื่องนี้ดูเป็นกลุ่มก้อนเดียวกันโดยจะมีค่าสีที่กำหนดไว้แล้วเพื่อง่ายต่อการปรับแต่งและค่าสีต่างๆที่แต่งแล้วยังช่วยสื่อความหมายในเชิงภาพยนตร์อีกด้วย

ภาพที่ 6.6 Color palette สำหรับการแต่งสี

ภาพที่ 6.7 ตัวอย่างภาพก่อน-หลังการเกลี่ยสี

ภาพที่ 6.8 ตัวอย่างภาพก่อน-หลังการเกลี่ยสี

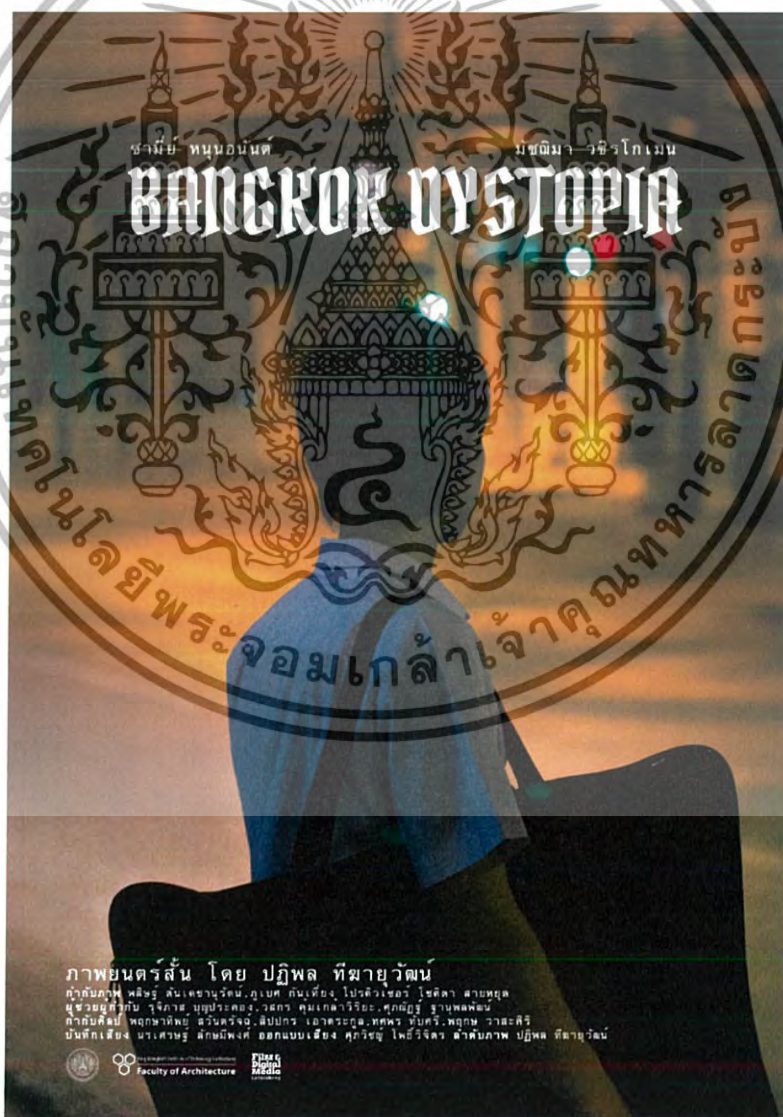
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงในภาพยนตร์ (Sound)

การผสมเสียงในภาพยนตร์ คือ การควบคุมความหนักเบาของบทพูด เสียงบรรยากาศ เสียงเพลงประกอบ ให้อยู่ในค่าเสียงที่พอเหมาะพอดีและหลังจาก แต่เนื่องจากมีซีนป่าयरถเมล์ที่โดนเสียงรถที่วิ่งผ่านทับเสียงบทสนทนา ข้าพเจ้าจึงต้องเลือกใช้วิธีการ ADR เสียงขึ้นมาใหม่ และเพื่อรายละเอียดที่ครบถ้วนจึงเพิ่มการทำเสียง Foley ไปด้วย

โปสเตอร์ (Poster)

ข้าพเจ้าเลือกใช้ภาพเบื้องหลังมาทำโปสเตอร์ของภาพยนตร์ “บางกอกดิสโทเปีย”

ภาพที่ 6.9 ตัวอย่างภาพก่อน-หลังการเกลี่ยสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ภาพยนตร์เรื่องบางกอกดิสโทเปีย เป็นภาพยนตร์สั้นเรื่องที่ 2 ที่ข้าพเจ้าได้จัดทำขึ้นด้วยประสบการณ์การเรียนในสาขาภาพยนตร์ทั้งหมดเป็นเวลา 4 ปีจึงได้ใส่ความคิด กระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด เข้าไปผสมผสานอยู่ในภาพยนตร์เริ่มตั้งแต่การคิดเรื่อง, หาข้อมูล, เขียนบทภาพยนตร์, เตรียมการถ่ายทำ, ออกแบบเครื่องแต่งกาย, กำกับภาพยนตร์และการตัดต่อ ผลสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่เพียงแค่ภาพยนตร์สั้น แต่เป็นการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน แต่ในทุกขั้นตอนได้ผ่านกระบวนการคิดและวิเคราะห์ตัดสินใจเพื่อผลสำเร็จได้อย่างที่คาดคะเนไว้สิ่งที่ขาดไม่ได้คือการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะภาพยนตร์ไม่สามารถทำคนเดียวได้จึงจำเป็นต้องขอคำแนะนำเล็กน้อยๆ จากหลายฝ่ายเพื่อทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ตลอดกระบวนการทำงานของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ต่างมีปัญหามากมายที่ควบคุมไม่ได้ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

ในการการตัดสินใจที่ต้องเลือกหัวข้อ แล้วจะต้องอยู่กับหัวข้อนี้ในเวลาเกือบปีต้องบูรณาการความคิดเริ่มต้น เพื่อไปถึงความคิดสุดท้ายจะเห็นได้ความความคิดถูกผ่านกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูล นำไปวิเคราะห์เพื่อผลิตชิ้นงาน แต่สุดท้ายก็ต้องผ่านกระบวนการการตัดสินใจเพื่อเป็นการยืนยันความคิด เพื่อจะได้ไปสู่ขั้นตอนอื่นๆ

ทั้งนี้ทั้งนั้นการผลิตภาพยนตร์หนึ่งเรื่องจะได้บทสรุปของภาพยนตร์ที่แตกต่างกันออกไป ข้าพเจ้าได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆในการผลิตภาพยนตร์ที่เป็นระบบมากขึ้น ทำให้เห็นถึงความสำคัญในหน้าที่ต่างๆของทีมงาน และที่สำคัญได้เรียนรู้และการจัดการกับปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นตลอดทุกกระบวนการ บทสรุปของภาพยนตร์เรื่องบางกอกดิสโทเปียเองก็เป็นบทสรุปที่น่าพอใจสำหรับตัวข้าพเจ้าเองด้วยเหตุผลทางกระบวนการทำงาน ข้อจำกัดของเวลา ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าผลงานได้ออกมาดีที่สุดในเมื่อเทียบกับระยะเวลาที่มีและประสบการณ์ และข้าพเจ้าหวังว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะสามารถสะท้อนความคิด ความรู้สึกของคนไทยที่มีต่อการเมือง แต่ในอีกทางหนึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถตอบได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะไปกระทบถึงทัศนคติของใครบ้าง แต่ข้าพเจ้ามิได้มีเจตนาร้ายแรงเพื่อให้เกิดความบาดหมาง เพียงแต่ผลิตภาพยนตร์ตามเหตุตามข้อมูลที่ค้นคว้าและทัศนคติของข้าพเจ้าเอง

ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ปัญหาหลักของการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การถ่ายทอดบรรยากาศของคืนเคอร์ฟิวในพื้นที่ที่มีความหมายเกี่ยวกับการเมือง ข้าพเจ้าต้องลงพื้นที่สำรวจและหาช่วงเวลาที่มีความเป็นไปได้ในการถ่ายทำ ระยะเวลาที่สามารถถ่ายได้คือห้าทุ่มถึงตีสี่ ซึ่งระหว่างนั้นก็มีการวิ่งมาบ้างประปราย การถ่ายทำจึงเริ่มต้นในเวลากลางคืนและจบในช่วงเช้ามืด และอีกหนึ่งปัญหาหลัก คือ นักแสดงนางเอก ที่มีปัญหาเรื่องของสุขภาพกระดูกสันหลังเกี่ยวกับขาทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องของการเดินและการขยับร่างกาย ซึ่งเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าไม่ได้เตรียมการณไว้เลย

แนวทางการแก้ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

การลงพื้นที่สำรวจความเป็นไปได้ของการถ่ายทำล่วงหน้า และวางแผนในการแก้ปัญหาล่วงหน้า พูดคุยกับทีมงานเยอะๆ ให้พวกเขาเข้าใจข้าพเจ้าให้ได้มากที่สุดและเมื่อมีปัญหาที่เกิดขึ้นหน้ากองที่ทีมงานจึงเป็นส่วนสำคัญในการช่วยกันแก้ปัญหา

ปัญหาด้านบทภาพยนตร์

เนื่องจากบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าถูกรับและพัฒนาทุกครั้งทีลงพื้นที่สำรวจ ข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่จริงในการถ่ายและเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบต่างๆของสถานที่ในการเล่าเรื่อง แต่ปัญหาหลายสิ่งหลายอย่างสามารถถูกปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลา เช่น ข้าพเจ้าลงพื้นที่สำรวจแล้วเจอต้นไม้ที่เขียวที่ถูกตั้งอยู่บริเวณที่เคยเป็นพื้นที่ชุมชน ซึ่งต้นไม้มีเงาต้นไม้ใหญ่และเงาของน้ำคลองที่สะท้อนขึ้นไปบนต้นไม้ ข้าพเจ้ารู้สึกชอบจึงนำมาเขียนเป็นส่วนสำคัญของบทภาพยนตร์ แต่ช่วงก่อนถ่ายทำข้าพเจ้าลงสำรวจพื้นที่อีกครั้งปรากฏว่าต้นไม้ที่นั่นหายไปแล้ว และในช่วงแรกของการเขียนบทข้าพเจ้าใช้ความรู้สึกส่วนตัวผ่านการจินตนาการในการเขียนตัวละครโสมภณีจึงทำให้ตัวละครตัวนี้ดูไม่กลมและยังดูเป็นคนปกติทั่วไป

ภาพที่ 7.1 เสาต้นไม้ที่สะท้อนบนต้นไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการแก้ปัญหาด้านบทบาทพยนตร์

ในส่วนของสถานที่ที่เลือกปรับบทโดยพยายามอิงกับสถานที่จริงน้อยที่สุด และในส่วนของตัวละครซ้ำพเจ้าเลือกที่จะลงพื้นที่สำรวจโศภณด้วยตัวเอง ผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนจึงนำมาพัฒนาเป็นบท

ปัญหาขบประมาณ

การทำศิลปะนิพนธ์แต่ละเรื่องจำเป็นจะต้องใช้ขบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อสนับสนุนงาน ปัญหาของภาพยนตร์เรื่องนี้เริ่มมาจากค่าเช่าอุปกรณ์ประกอบฉาก เช่น รถเมล์ ปืนทหาร นกพิราบ ตาย ฯลฯ ค่ารถที่ใช้ในการเดินทางค่า

แนวทางการแก้ปัญหาด้านขบประมาณ

ควบคุมเรียงลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆ เลือกที่จะตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออก

ข้อเสนอแนะ

การเลือกถ่ายขบสถานที่จริงโดยต้องการนำเสนอให้เห็นบรรยากาศของเมืองกรุงเทพมหานครกลางคืนในช่วงเวลาเคอร์ฟิวนั้นยากมาก เพราะบนถนนกรุงเทพล้วนมีรถวิ่งไปมาตลอดเวลา ข้อเสนอแนะของซ้ำพเจ้าคือ ถ้าต้องการความตื่นโหดของกรรถ่ายทำให้ขบมคิวนักแสดงกับกล้องให้แม่นๆ หรือลงทุนจ้างตำรวจมาปิดถนนแค่ชั่วครบกก็สามรถช่วยสั้นระยะให้การถ่ายทำสะดวกรวดเร็วขึ้น และหากต้องมีปืนหรือชุดทหารไปเดินอยู่บริเวณพื้นที่ของทหาร เช่น ภาพยนตร์สั้นของซ้ำพเจ้า ก็ควรทำเอกสารยืนยันยืนยันความเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยไว้ก่อน กันไว้เพื่อจะมีปัญหาอะไรแต่ในเรื่องซ้ำพเจ้าก็ไม่มีปัญหาเรื่องนี้แต่อย่างใด

การแก้ปัญหาและควบคุมงานให้ได้เป็นสิ่งสำคัญต่อการทำศิลปะนิพนธ์การแก้ปัญหาเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการทำงาน การทำงานทุกงานนั้นมักมีปัญหาเกิดขึ้นเพียงแต่เราจะจัดการปัญหานั้นได้อย่างไรอย่างตัวภาพยนตร์เรื่องนี้เองก็เกิดปัญหามากมายทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขบภาพยนตร์ที่มีแก๊หลายต่อหลายครั้ง ปัญหาของสถานที่ที่ควบคุมไม่ได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเหนื่อยล้าของทีมงาน ปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวนักแสดง ปัญหาเหล่านี้ถูกแก้ไขด้วยการจัดการของเจ้าของงานนั่นเอง โดยผ่านกระบวนการการตัดสินใจเมื่อตัดสินใจแล้ว งานนั้นก็จะเดินไปข้างหน้าไม่ว่าจะทางใดก็ตาม ทั้งนี้ทั้งนั้นควรวางแผนงานให้ดี และพยายามสร้างกำลังใจให้ตัวเอง ภาพยนตร์เรื่องนี้ถือเป็นงานส่วนตัวของซ้ำพเจ้า ทีมงานทุกคนไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย ทุกคนต่างเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อมาช่วยเหลือเรา เมื่อไหร่ที่เราเหนื่อยพวกเขาก็เหนื่อย เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องสร้างกำลังใจให้ตัวเองมากๆ เพื่อที่จะไปเติมพลังให้กับทีมงานทุกคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

เคนเนธ มิน็อก. การเมือง:ความรู้ฉบับพกพา,แปลโดย กษิร ชีพเป็นสุข. กรุงเทพมหานคร : โอเพ่น
เวิลด์ส, 2559

เจ.ดี. ซาลินเจอร์. จะเป็นผู้คอยแบกรับไว้ไม่ให้ร่วงหล่น. แปลโดย ปราบดา หยุ่น.
กรุงเทพมหานคร:ไลต์เฮ้าส์, 2554

สิตางค์ เจริญวงศ์และฐานชน จันทร์เรือง.ปรัชญาในภาพยนตร์.กรุงเทพมหานคร : ปล่อยสำนัก
พิมพ์, 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายปฏิพล ทีชายุวัฒน์
 ที่อยู่ 1669/784 หมู่บ้านปิ่นเจริญ 2 ถนน สรณคมณ์ แขวง สีกัน
 เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210
 E-mail patipol@msn.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549

ระดับมัธยมศึกษา
 โรงเรียนพระฤทธิยดอนเมือง

พ.ศ. 2559

ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
 สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชา นิเทศศิลป์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้